

4

مینیٹ الگا
مولانا عتیق الدین
طبع کاپی ۱۹۵۷ء

ASL-4

$$\sqrt{51} \approx 7.14$$
[illegible]

کاسه کبریا

و

رفاهیت بفتح و تخفیف تحتانی آسانی و فراخی عیش شدن
بمعنی راحت و آرام

69

نخل

اسج ده و زح ط ی ل ل م د ن س ز ص ق
سکش ت ث خ ذ ض ظ غ
تجستی که ن خبر رسیدن

نخل شان شکوه
دچار و آزار شده نمودن

گزارش
معنی میوه و هرزه
و معنی میوه ناب

عنقوان بهم اول و ضم فا
معنی اول هر چیز و آغاز جوانی

تجستی به معنی
بیارک و همانند و در کج خطا

احترام یا لکسر
بیمایز کردن و نور نگاه داشتن
اجتناب یا کسر و ور شدن و پستی
آب معنی حلف

ایمال معنی
تمر و معنی سر کشی از معنی تب

طراز
نقش
شید و یوانه
صاع و مد و سی و شمار و دانه

طراز
نقش
شید و یوانه
صاع و مد و سی و شمار و دانه

طراز
نقش
شید و یوانه
صاع و مد و سی و شمار و دانه

$$\sqrt{51}$$
[illegible]

اطلال علمین میں علم و فن کی کتب کا ذخیرہ سلسلہ دار فروخت کے لیے موجود ہے نہ صرف مطبوعی ہر ایک شائق کو چاہیے بلکہ محکمہ تعلیم و تہذیب و شائستگی
اصلی حالات کتب کے معلوم فرما سکتے ہیں قیمت بھی ارزان ہے۔ اس کتاب کے ٹیبل بیچ کے تین صفحے جو سادے ہدینین بعض کتب مختلف فارسی و اردو کی
درج کرتے ہیں تاکہ جس فن کی یہ کتاب ہے اس فن کی اور بھی کتب موجود دکھانے سے قدر دانوں کو آگاہی کا ذریعہ حاصل ہو۔

حصہ اول۔ لغت کی کتاب مشہور و مقبول علامہ جسکو
بوالفصل محمد معروف جمال قرشی نے صحاح لغت
جو سری سے جو اُمّ اللغات ہے اس طرح تلخیص کیا ہے کہ
صرف اس کتاب کی مستخرج نہیں اور آخر کتاب میں
استعمال حروف سنوی علم نحو کے مفصل لکھے ہیں اور
ایک فرنگ لغات غریب فارسی کی جو ترجمہ فقہ عربی
واقع ہر اس میں شامل ہے اور ہر لغت کو مائیکہ پر
بھیکیا ہے دو جلد میں ہے۔

قاموس۔ سبحان اللہ روشن بیانی لغات اور دوا
لغت میں مگر کتاب کے ضمیمہ بخش عالم ہے علماء
کالمین عرب و کلمہ نزدیک بہت مستند و مقبول
اور علماء کو درس و تدریس میں ہر وقت اسکی ضرورت
پڑتی ہے تصنیف ملا مجید بن محمد فیروز آبادی
شیرازی کہ مدۃ العرمین مصنف نے سیاہی کر کے
علماء عرب سے یہ دولت لازوال پہنچائی دو جلد میں
مجموع سجاوالاوار۔ مع مکملہ کتابا جواب
حدیث لغات قرآن و احادیث سرور کائنات کو
جامع ہے چار جلد میں تیسری جلد کے آخر میں لغات
لغت اور راویان احادیث کے لبقات کا ذکر
نورۃ اسلامی کا بیان ابصر احث نام مقامات بقید
ماہ و سال ہے اور چوتھی جلد میں بعد مکملہ بقیہ لغات
کے بحروف موزاخذ استخاد کا بیان ہے مصنف محمد
کامل عالم ہر حضرت شیخ محمد ظاہر کاغذ سفید عمدہ
بخط نسخ واضح بہ کمال صحت طبع ہوئی۔

مصباح المیزان۔ یہ لغت عرب کی کتاب تہذیب
حروف بھی لکھی گئی ہے مصنف احمد بن محمد بن علی ابن
بین نہایت صحت سے طبع ہذا میں چھپی نقل از نسخ
مطبوعہ طہران۔

مختار اللغات شاہجہانی۔ مشہور کتاب لغت
کی جو مولوی عبدالرشید حسینی نے ماخذ اشتقاق
کتاب کو قاموس محل صرح سے انتخاب کر کے
مرتب کیا اور بعض پر شاہجہان بادشاہ نذر گزرائی
شاہزادگان و امرا شکوہ شاہ شجاع عالمگیر کو بخش
کے یہ کتاب پیش نظر رہتی تھی تا در انتخاب ہے۔
تہذیبان قاطع جسمین لغات و اصطلاحات و تجارت
فرس کو ترتیب حروف تہجی بار عایت حروف اول
و ثانی و ثالث لکھا ہے مؤلف مولوی محمد حسین اس
مطبوع میں یہ مستند کتاب دو حیثیت سے چھپی ایک
قلم چلی بہت واضح و دوسری خود جسمین ہر لغت آغاز
سطر سے قلم ممتاز ہے۔

بہار سخن۔ یہ لغت کی کتاب نمایاب محاورہ دانان
اہل فارس کی خاص زبان خوش عنوان شیرین بیان
محاورہ موجود کا محکم ہے مصطلحات الشعر اربع مسکون
مختلف اللغات کو ناگون اقسام محاورات بقلموں کے
ساتھ طرز جدید منظم ہے کہ ہر لغت و محاورے کی سند
کلام شعرا متقدمین و تفسیر کالمین و بلغا ہر ماہرین
سے رقم ہے جو زبان بازار سخنوری و نقادان فن
شاعری کا ایک ایک شعر و دو شعر ہر لغت کے
استعمال معانی متعددہ پر معین و مددگار قدم بقدم
ہے فصاحت و بلاغت میں سبحان کی روح کو درو
الم ہے۔ لطافت صنائع و بدائع الفاظ و معانی
خارج از دائرہ عقل و فہم ہے مصنف اسکے
عمدہ روزگار رئیس نامدار شاعر عالی وقار مشہور
دیار و امصار و دامون و کوہسار ششی ٹیک چند
تخلص بہ ہمار ہیں بہار سخن سے چند نام ان نام آور
شہر سخنوی و شیران ہمیشہ ہنر پروری و شاعری

جو اہم ہوتے ہیں کہ چھٹی زبان دانی کی سند اس کتاب
لاجب میں اشعار آئین نو بہار ہیں میر معزی
ملاط سامعائے ہمدانی جہانی گیلانی۔ اسیری۔
لاحم عنصری حکیم شغائی۔ شیخ العارفین۔ سنجکاشی
میر سرد۔ سید محمد عرف عرفی۔ خواجہ شیخ نظامی
علی بلیسی۔ ملا مقیم مشہور جو دی شیرازی۔ حکیم
نور الدین محمد علی سلیم۔ خواجہ شیراز۔ نور الدین لہوری
خواجہ انبی۔ مولوی معنوی۔ مسعود سعید سلمان
حسن تاجر۔ ابوطالب کلیم آملی۔ ملا مفید بلخی۔ مرزا
مفرط۔ مرزا بیدیل۔ مرزا محمد تقی شیعہ ناظر
مرزا محمد زبان بلخ۔ مرزا ظاہر وحید مرزا صاحب
ملا ظاہر غنی۔ محمد شفیع سالم۔ میر سعد شہر ابو نصر
نصیری بدخشان۔ مرزا فیضی ہروی۔ ملا سانی
نکلو علی خراسانی ملا سالک یزدی۔ میر نجات۔
نظام دست غیب افضل الدین خاقانی۔ خواجہ
جمال الدین سلمان باقر کاشی۔ شفیع اثر۔ ملا محمد
ملازمانی یزدی۔ ورویش والہ ہروی۔ بابا خانی
ملا قاسم مشہدی۔ حکیم فردوسی۔ میر حسن بلوی۔
میر اسماعیل نجد۔ مرزا علی مازندرانی۔ ملا عبد اللہ
ہاتفی۔ مختتم کاشی۔ ملا سالک خزونی۔ مرزا
تقی آقا۔ اور اور یکہ تازان میدان سخنرانی ایرانی
و تورانی۔ خراسانی و گیلانی۔ حکیمان نام و نشان
لکھنا طول کلام ہے منظور شہار سے فقط آگاہی
خاص و علم ہے ہمیں قدر لیس است + درخانہ اگر
کس است مدت دراز سے اسکی گفتگو تھی تلاش
کوچہ بکوچہ ایکو تھی الحمد للہ بھواسے جو نیدہ یابند
بعد تفحص کیا بتایا ایزد غفار ایک نسخہ قدیم
پوسیدہ کہ خوردہ نہایت صحیح و عمدہ ہم پوختا

کونا فرمایا عطا نما هر زبان
 بگوین طوقی ن ن و بی سخن و نهی

پیش از تصاقاموس علو تیرا فو تفسیر تا لغویین چنان مولا نش و انبار بعد از آن جمل انجمنه مکانه

مختص به سراج هدایت لفظ مصباح کشف کور و اح علی از زود بد به نصیحا لاطلام

و کوه کشته آمد لا کذت و فسر نه باشد
 درین طبع طبع لایق شدن حسین بن ن

جدول فهرست ابواب و فصول غیاث اللغات			
صفحه	نام باب و فصل و غیره	صفحه	نام باب و فصل و غیره
۳	باب الف مفرد مع الف	۱۰۲	فصل بای موحده مع واد
۴	فصل الف مفرد مع بای موحده	۱۰۳	فصل بای موحده مع کای موحده
۵	فصل الف مفرد مع تا و فو قانی	۱۰۴	فصل بای موحده مع یای موحده
۶	فصل الف مفرد مع نای مثلثه	۱۰۵	باب بای فارسی
۷	فصل الف مفرد مع نیم عربی و فارسی	۱۰۶	فصل بای فارسی مع الف
۸	فصل الف مفرد مع حای موحده	۱۰۷	فصل بای فارسی مع تا و فو قانی
۹	فصل الف مفرد مع حاکم مجمره	۱۰۸	فصل بای فارسی مع خای موحده
۱۰	فصل الف مفرد مع دال موحده	۱۰۹	فصل بای فارسی مع دال موحده
۱۱	فصل الف مفرد مع واد مجمره	۱۱۰	فصل بای فارسی مع ذال مجمره
۱۲	فصل الف مفرد مع راکم مجمره	۱۱۱	فصل بای فارسی مع رای موحده
۱۳	فصل الف مفرد مع زای موحده	۱۱۲	فصل بای فارسی مع زای مجمره
۱۴	فصل الف مفرد مع نون	۱۱۳	فصل بای فارسی مع نون
۱۵	فصل الف مفرد مع واد	۱۱۴	فصل بای فارسی مع واد
۱۶	فصل الف مفرد مع بای	۱۱۵	فصل بای فارسی مع بای
۱۷	فصل الف مفرد مع تا	۱۱۶	فصل بای فارسی مع تا
۱۸	فصل الف مفرد مع فو قانی	۱۱۷	فصل بای فارسی مع فو قانی
۱۹	فصل الف مفرد مع نای	۱۱۸	فصل بای فارسی مع نای
۲۰	فصل الف مفرد مع حای	۱۱۹	فصل بای فارسی مع حای
۲۱	فصل الف مفرد مع حاکم	۱۲۰	فصل بای فارسی مع حاکم
۲۲	فصل الف مفرد مع دال	۱۲۱	فصل بای فارسی مع دال
۲۳	فصل الف مفرد مع واد	۱۲۲	فصل بای فارسی مع واد
۲۴	فصل الف مفرد مع بای	۱۲۳	فصل بای فارسی مع بای
۲۵	فصل الف مفرد مع تا	۱۲۴	فصل بای فارسی مع تا
۲۶	فصل الف مفرد مع فو قانی	۱۲۵	فصل بای فارسی مع فو قانی
۲۷	فصل الف مفرد مع نای	۱۲۶	فصل بای فارسی مع نای
۲۸	فصل الف مفرد مع حای	۱۲۷	فصل بای فارسی مع حای
۲۹	فصل الف مفرد مع حاکم	۱۲۸	فصل بای فارسی مع حاکم
۳۰	فصل الف مفرد مع دال	۱۲۹	فصل بای فارسی مع دال
۳۱	فصل الف مفرد مع واد	۱۳۰	فصل بای فارسی مع واد
۳۲	فصل الف مفرد مع بای	۱۳۱	فصل بای فارسی مع بای
۳۳	فصل الف مفرد مع تا	۱۳۲	فصل بای فارسی مع تا
۳۴	فصل الف مفرد مع فو قانی	۱۳۳	فصل بای فارسی مع فو قانی
۳۵	فصل الف مفرد مع نای	۱۳۴	فصل بای فارسی مع نای
۳۶	فصل الف مفرد مع حای	۱۳۵	فصل بای فارسی مع حای
۳۷	فصل الف مفرد مع حاکم	۱۳۶	فصل بای فارسی مع حاکم
۳۸	فصل الف مفرد مع دال	۱۳۷	فصل بای فارسی مع دال
۳۹	فصل الف مفرد مع واد	۱۳۸	فصل بای فارسی مع واد
۴۰	فصل الف مفرد مع بای	۱۳۹	فصل بای فارسی مع بای
۴۱	فصل الف مفرد مع تا	۱۴۰	فصل بای فارسی مع تا
۴۲	فصل الف مفرد مع فو قانی	۱۴۱	فصل بای فارسی مع فو قانی
۴۳	فصل الف مفرد مع نای	۱۴۲	فصل بای فارسی مع نای
۴۴	فصل الف مفرد مع حای	۱۴۳	فصل بای فارسی مع حای
۴۵	فصل الف مفرد مع حاکم	۱۴۴	فصل بای فارسی مع حاکم
۴۶	فصل الف مفرد مع دال	۱۴۵	فصل بای فارسی مع دال
۴۷	فصل الف مفرد مع واد	۱۴۶	فصل بای فارسی مع واد
۴۸	فصل الف مفرد مع بای	۱۴۷	فصل بای فارسی مع بای
۴۹	فصل الف مفرد مع تا	۱۴۸	فصل بای فارسی مع تا
۵۰	فصل الف مفرد مع فو قانی	۱۴۹	فصل بای فارسی مع فو قانی
۵۱	فصل الف مفرد مع نای	۱۵۰	فصل بای فارسی مع نای
۵۲	فصل الف مفرد مع حای	۱۵۱	فصل بای فارسی مع حای
۵۳	فصل الف مفرد مع حاکم	۱۵۲	فصل بای فارسی مع حاکم
۵۴	فصل الف مفرد مع دال	۱۵۳	فصل بای فارسی مع دال
۵۵	فصل الف مفرد مع واد	۱۵۴	فصل بای فارسی مع واد
۵۶	فصل الف مفرد مع بای	۱۵۵	فصل بای فارسی مع بای
۵۷	فصل الف مفرد مع تا	۱۵۶	فصل بای فارسی مع تا
۵۸	فصل الف مفرد مع فو قانی	۱۵۷	فصل بای فارسی مع فو قانی
۵۹	فصل الف مفرد مع نای	۱۵۸	فصل بای فارسی مع نای
۶۰	فصل الف مفرد مع حای	۱۵۹	فصل بای فارسی مع حای
۶۱	فصل الف مفرد مع حاکم	۱۶۰	فصل بای فارسی مع حاکم
۶۲	فصل الف مفرد مع دال	۱۶۱	فصل بای فارسی مع دال
۶۳	فصل الف مفرد مع واد	۱۶۲	فصل بای فارسی مع واد
۶۴	فصل الف مفرد مع بای	۱۶۳	فصل بای فارسی مع بای
۶۵	فصل الف مفرد مع تا	۱۶۴	فصل بای فارسی مع تا
۶۶	فصل الف مفرد مع فو قانی	۱۶۵	فصل بای فارسی مع فو قانی
۶۷	فصل الف مفرد مع نای	۱۶۶	فصل بای فارسی مع نای
۶۸	فصل الف مفرد مع حای	۱۶۷	فصل بای فارسی مع حای
۶۹	فصل الف مفرد مع حاکم	۱۶۸	فصل بای فارسی مع حاکم
۷۰	فصل الف مفرد مع دال	۱۶۹	فصل بای فارسی

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

نصف سبعمائة وثمانين
هـ

مكتبة المصطفى
بمكة المكرمة

در مطبع
مطبع
مطبع

غرائب اللغات

[illegible][illegible]

شطح بازی ضرباتش ای کلمات از حروف مفردات که الف با تا باشتا آخر و هشت کلمه در کتب حجاب من تحت تیب عدا در توبه معین شده اند چنانچه در کتب
کلمن تعقیب قرشت تحت ضلع سبک این الفاظ مذکور حصا. ا. ا. الفاضل چنین است العجای ابی وجد فی اقصی یعنی پدر من که یوم بود یا نه شد رگناه یعنی گناهی زود بود
پوزای تیج هواهی پرو کرد هوا فی خود اخطی ای خطوبه بالتوبه والاستغفار یعنی کم کرده شد گناه او توبه کردن و استغفار کلمن ای حکم بکلمه قیاب علیه بقبول الکر
یعنی کلام کرده بکلمه پس قبول شد توبه او تعقیب ای ضاق علیه دنیا فافیض علیه یعنی تنگ شد بر دنیا پس نیجه شد و قرشت ای اقر بنه شرف بالکرامه یعنی آفر کرد
بجای خویش پس شرف بکرامت یافت تخذای اخذ من لدن قوه یعنی گرفت از حق تعالی قوت را ضلع ای سد عنده شیطان بالعزیمت یعنی بند شد از نزع شیطان
بغیرت اکلام حق و توحید و صبی نوشته که با جاد نام بادشاهی بود که ایجه مخفف است هفت کلمات باقی اسما هفت فرزندان او چنانچه در صراح و غیره تصریح است
و بعضی نوشته که مراد نام مرد بود که خط نوشتن ایجاد او ستاین هشت کلمات است هشت فرزندان او ست در رساله ضوابط عظیم معنی هر شش الفاظ مذکور چنین است
ایجه آغاز کرد و پوز و پیوست حطی و اقف شد کلمن بنحوی که در کتب است ضلع تمام کرد و کلام و الله اعلم بالصواب و بعضی نوشته که
حضرت آدم علیه السلام ایجا را بنوع جمع بکمال است نیز جمع بکوه بانضم که معنی باداوست لطائف از تفتیش مزید علیه بر که بسته بالاست و در بهار عجم نوشته که
ایجه فتح و سکون با ترجمه سیاط هر کس آب که لغتی است و آب باله و حرف را کلمه نسبت بر قیاس انگشت یعنی خاتم ایجه و قیاس قوا مفتوح در کمال معنی هم
و دنبال بریده نام تمام بی فرزندان کشف که در فردوس اللغات و بهار عجم نوشته که فارسیان این لفظ را معنی پرانند و ضلع نیز آورده اند ابی جعفر نام امام محمد باقر علی
ایجا را فتح و جاد و کلمتین در یا و این جمع بحر است برابر ایجه نیکو کاران جمع بار و بر تشدید از منتخب ایجه اول قاف معنی شود از برهان ایجا را فتح اول
و سکون موحده و حاکم عجم در کتب خود و اتم است است که جتان از رشید و در برهان ملکی از رکنان صاحب موس گوید که نام طائفه ایست از مردم ایران را که در آخر از
بیران و در آن ظاهر کردن از منتخب کثر و قواموس ایجه که بعضی مردم گویند که از معنی دفع البر است در کتب معتبره لغات یافته نشد اما بر نیز بلکه خالص از رز و فقره از منتخب
ایلاس بالکسر و سین مملو یا امید شدن نمکین شدن و منتخب کثر ایلمیس بالکسر اسید از حجت نام شیطان از منتخب این العوس که برین مملو وین مملو رسکه بهین بولا
گویند ازین برین مملو شوش اسید که قطار این مخالف باشد و معنی رنگ سرخ و سپید هم آینه از برهان کشف بر صحن ایجه که سیکه بر انداش اشعاید باشد لفظ ایجه
سپید که ایضا بالکسر مملو معنی فعل از کثر ابداع بالکسر پیدا کردن چیزی که نو تازه باشد از کشف زبده القوائد نوعی از صنایع شعرا است ایلاس بالکسر و سین مملو مملو خلق و در بر
از منتخب برق ایجه نوعی از رنگ که سپید و بران طبق طبق باشد ظاهر ابرق معرب بر کس است چون طبق طبق بودن یا بر شا به است لهذا ابرک بجای ایضه هم
منک شده یا آنکه تفصیل است از برق که معنی درخشان باشد لفظ درخشان کی اسم سنگ که مفر شد ابرق بالکسر و سین مملو ازین چهرین لولوا که بدان وضو کنند
و این معرب نیز است از کشف و صراح ایهام بالکسر نوعی از ری کردن از کشف کثر ابرل بحترین و کسر اول و سکون دوم شتران این جمیست که واحد از کثر
و صراح و کشف بجای ایهام ابرل ایضه اول سوم هم مملو کوی که سید هادی گویند از برهان کثر ایطال بالکسر باطل کردن و ایضه دلیلان از منتخب ابدال
بالکسر دل کردن ایضه کوی از اولیا الله که حجت عالم را بوجود ایشان قائم دارد آن همه در عالم هفتاد و شخص از چهل در شام میباشند و سی کس جایهای دیگر اگر
یکی از ایشان بید و دیگر از مردم حجاز او مفر شود از منتخب ابدال که ابدال جمع بدست که کسر اول سکون آن باشد معنی شریف کریم چون و یا الله شریف کریم خلاق اند
ایشان ابدال گفتند یا آنکه ابدال جمع بدست که معنی بدل خیر است چون برین قسم و یا ابدال یک گیر شدن مفر است لفظ ایشان از ابدال گویند و در بهار عجم مملو
که ابدال اگر جمع است که فارسیان بنحوی که در احاطه محال کنند و هم بر مطلق نامید که یک ابدال اضافتی بی نهایت مریقلند و رگونیذنه انیا مریذنه و سال مریذنه
ایضا ال رختن بجهت شستن خیر از صراح و مجاز از معنی بی اعتبار بقیده سی ابا ایل معنی گزیده امرا خان جمع بالا که کسر اول تشدید موحده معنی گروه مریذنه و سی
معه که در وقت عمارت از پنجه از مرغان آشیای ساز و خطاست از ابر خطاف ایضه تشدید و گویند جمع آن خطایف باشد و گویند سبب نام آن سبب از کشف و ایضا لفظ

در کتب معتبره لغات یافته نشد اما بر نیز بلکه خالص از رز و فقره از منتخب
ایلاس بالکسر و سین مملو یا امید شدن نمکین شدن و منتخب کثر ایلمیس بالکسر اسید از حجت نام شیطان از منتخب این العوس که برین مملو وین مملو رسکه بهین بولا
گویند ازین برین مملو شوش اسید که قطار این مخالف باشد و معنی رنگ سرخ و سپید هم آینه از برهان کشف بر صحن ایجه که سیکه بر انداش اشعاید باشد لفظ ایجه
سپید که ایضا بالکسر مملو معنی فعل از کثر ابداع بالکسر پیدا کردن چیزی که نو تازه باشد از کشف زبده القوائد نوعی از صنایع شعرا است ایلاس بالکسر و سین مملو مملو خلق و در بر
از منتخب برق ایجه نوعی از رنگ که سپید و بران طبق طبق باشد ظاهر ابرق معرب بر کس است چون طبق طبق بودن یا بر شا به است لهذا ابرک بجای ایضه هم
منک شده یا آنکه تفصیل است از برق که معنی درخشان باشد لفظ درخشان کی اسم سنگ که مفر شد ابرق بالکسر و سین مملو ازین چهرین لولوا که بدان وضو کنند
و این معرب نیز است از کشف و صراح ایهام بالکسر نوعی از ری کردن از کشف کثر ابرل بحترین و کسر اول و سکون دوم شتران این جمیست که واحد از کثر
و صراح و کشف بجای ایهام ابرل ایضه اول سوم هم مملو کوی که سید هادی گویند از برهان کثر ایطال بالکسر باطل کردن و ایضه دلیلان از منتخب ابدال
بالکسر دل کردن ایضه کوی از اولیا الله که حجت عالم را بوجود ایشان قائم دارد آن همه در عالم هفتاد و شخص از چهل در شام میباشند و سی کس جایهای دیگر اگر
یکی از ایشان بید و دیگر از مردم حجاز او مفر شود از منتخب ابدال که ابدال جمع بدست که کسر اول سکون آن باشد معنی شریف کریم چون و یا الله شریف کریم خلاق اند
ایشان ابدال گفتند یا آنکه ابدال جمع بدست که معنی بدل خیر است چون برین قسم و یا ابدال یک گیر شدن مفر است لفظ ایشان از ابدال گویند و در بهار عجم مملو
که ابدال اگر جمع است که فارسیان بنحوی که در احاطه محال کنند و هم بر مطلق نامید که یک ابدال اضافتی بی نهایت مریقلند و رگونیذنه انیا مریذنه و سال مریذنه
ایضا ال رختن بجهت شستن خیر از صراح و مجاز از معنی بی اعتبار بقیده سی ابا ایل معنی گزیده امرا خان جمع بالا که کسر اول تشدید موحده معنی گروه مریذنه و سی
معه که در وقت عمارت از پنجه از مرغان آشیای ساز و خطاست از ابر خطاف ایضه تشدید و گویند جمع آن خطایف باشد و گویند سبب نام آن سبب از کشف و ایضا لفظ

جمع و نسبت و گاهی معنی سنگان کنیزگان و احوق باشد از لطائف او عمت بکسر اول فتح عین مملکتش کردن زبده الفوائد از بیت نفع اول کثرتی تشدید
 از او رنج او خور با کسر و خور کسور کسویت خوشبو را که بنده از نام چنانکه گویند از منتخب غیر آن از خوار با کسر خیره نهادن ذخیره کردن او کار با کسر یا و دادن و
 با فتح یا کردن باز منتخب از کسر با فتح و فاء مفتوح و را به معنی تیز بوز و موید منتخب کشف و صراح معنی خالص ایال با فتح و منها اول بفتح و تشدید لام ذیل ترا اولال
 با کسر کردن از منتخب و میان با فتح جمع و حسن از عان با کسر عین مملکتش فرامبرداری و احاطه از منتخب کنز آوری جان بفتح اول سکون ال جمع و فتح راه مملکتش موصوفه
 و یا می معرو و جمعی معرب از آباد کان که نام شهر است معنی ترتیبی آن کثرت آباد چون در آن شهر آتشخانه بسیار بودند لهذا بدین اسم موسوم شد و بعضی چنین گویند
 که آخر نام پادشاهی در اینجا مقام کرده فرمود که همه لشکر در دهن خاک ورده پشت سازند و خود نیز شریک شد چون پشت بزرگ شد نام آن از با بکان کرد چه در ترکی
 از بلند را گویند و با بکان جا تو گران را گویند معرب مجموعه از با بکان از رشیدی اذن با ضم و بضم کجش از بجا بخواهر و منتخب کنز و با کسر معنی امر و فرمان
فصل الف مقصوده مع را مملکت ارقا با کسوفات بالافتح از منتخب کنز ارجا با کسر جمع امیدوار کردن پس انگندن نزدیک شدن راه بفتح کرا
 باین جمع و جاکه معنی کنده و طوطی باشد از لطائف شمسی ارجا با کسر جمع امیدوارتن از منتخب اردا با کسر و ال مملکتها که کردن از منتخب لطائف او صا با بضم
 و میم کسور و تحتانی نام خضر علیه السلام بعضی گویند که نام الیاس علیه السلام از منتخب بران ارجا با کسر و خا می مجسمه است کردن فرو گذاشتن از کشف و صراح و کنز و منتخب
 و ارجا بفتح اول ترکی پشت را گویند اروا با کسر و حروف سوم و او سیر کردن از کنز و منتخب ارقا با کسر پسندیدن از کشف کنز و منتخب معنی خوشنود شدن
 ارب با فتح و نون مفتوح و موصوفه خرگوش از منتخب شروح نصاب اربا با کسر در شکل افتادن از منتخب لطائف ارب با کسر و بامی موصوفه معنی حیات از منتخب
 و شروح نصاب کنز ارب بضم اول کثرتی و یا مجهول کجی کنز فتن از لطائف و این ماله در است بعد ابدال او بفره اربا با فتح لفظ عربیت جمع رب که معنی شش
 کننده است لفظ اربا بضمی همان شرفا و خداوند آن متعلق شود و اصطلاح اهل مالیت رئیس و را گویند با غماض نظر از معنی جمع از مصطلحی و غیره از کلمات با کسر کردن
 و شروع بکار نام شروع کردن سوار شدن بر چیزی از منتخب کنز و صراح اربا با فتح اول کسر سمره که رابع است و با و موصوفه معنی حاجتها این جمع ارب که با کسر
 اردی بهشت بنیم اول سکون را و کسر ال مملکتها یا مجهول نام ماهی که بند می مطابق آن جلیقه است و این کعبت از ارد که معنی مانند نظیر است و بهشت
 و یا از اشباع کسر انصاف پیدا کردن پس معنی مرکب باشد بهشت شد چون بایران توران برین شاه است و او بهار میشود و لهذا باین اسم موسوم شد و نام روز سوم از هر ماه
 از جهانگیری و رشیدی و کشف بران مؤید اربا با فتح بر وزن است بضم نمودن از کنز اربا با کسر اول حاد و هاء سکون آتشیدن آتشیدن و شب چنانکه گویند شده شدن مردن
 و بوی چیزی در فتن از منتخب ارقا بفتح و یمن آیه غیره اربا با فتح حجت کنایه از اهل منطق اربا با کسر اول سکون ثانی و ثانی شلته میراث و صل و کار قدیم که بوش بیکری
 رسد و بقیه چیزی و خاکستر و با فتح آتش افروختن از منتخب ارجا بفتح اول سکون ثانی و جیم عربی در فارسی معنی قیمت زیرا که در اصل از بوزای مجسم بدل کرده اند و از
 بضم مرتبه و قد عبری بفتح اول کسر و مملکتش هر چه که خوشبودار باشد معنی فارسی از جهانگیری و فردوس اللغات و معنی عربی از منتخب شروح نصاب و کسر و در بران معنی کر کردن
 نیز نوشته است ارجا با کسر و حروف چهارم و ششم جیم معنی جنبیدن از زیدن از منتخب لطائف ارجا بضم اول سکون و فتح کات فار نام شهر از خراسان که بجد و دوا و راه
 پیوسته است از بران و در رشیدی نوشته که ترکان جرجانی را گویند که پای تخت خوارزم است ارجا با کسر و فغانی موصوفه و حاد و سکون و در فتن و تجارت ارواح
 با فتح بضم ملائک معنی روحها ارجا با کسر اول کسری فغانی و بجه و تحتانی و در آخر مملکتش شاد شدن از کشف و کنز و منتخب ارجا بضم و جیم موقوف بر وزن
 نقشند معنی صاحب قیمت و مجاز بضم صاحب و گرامی قدر و عزیز و بضم جیم خواندن خطاست از بران مدار و مؤید و کشف و جهانگیری و سرور از صر و بضم اول سوم
 و زای مجود ال مملکتش تار و شتری نام و زاول از هر ماه شمسی از بران رشیدی ارجا بفتح بضم و ششم و بضم معنی مانند و نظیر و با کسر نام و زبست پنجم از هر ماه شمسی از جهانگیری
 و رشیدی و بران دارد شیر لقب پادشاهی از معنی اول یا از ثانی که است ارجا بفتح نام کوه که آنرا لوند نیز گویند ارجا با کسر و در شدن و از

کون و نشان و علامه و نام فاعل
 عاب کسور و تحتانی نام خضر علیه السلام بعضی گویند که نام الیاس علیه السلام از منتخب بران ارجا با کسر و خا می مجسمه است کردن فرو گذاشتن از کشف و صراح و کنز و منتخب
 و ارجا بفتح اول ترکی پشت را گویند اروا با کسر و حروف سوم و او سیر کردن از کنز و منتخب ارقا با کسر پسندیدن از کشف کنز و منتخب معنی خوشنود شدن
 ارب با فتح و نون مفتوح و موصوفه خرگوش از منتخب شروح نصاب اربا با کسر در شکل افتادن از منتخب لطائف ارب با کسر و بامی موصوفه معنی حیات از منتخب
 و شروح نصاب کنز ارب بضم اول کثرتی و یا مجهول کجی کنز فتن از لطائف و این ماله در است بعد ابدال او بفره اربا با فتح لفظ عربیت جمع رب که معنی شش
 کننده است لفظ اربا بضمی همان شرفا و خداوند آن متعلق شود و اصطلاح اهل مالیت رئیس و را گویند با غماض نظر از معنی جمع از مصطلحی و غیره از کلمات با کسر کردن
 و شروع بکار نام شروع کردن سوار شدن بر چیزی از منتخب کنز و صراح اربا با فتح اول کسر سمره که رابع است و با و موصوفه معنی حاجتها این جمع ارب که با کسر
 اردی بهشت بنیم اول سکون را و کسر ال مملکتها یا مجهول نام ماهی که بند می مطابق آن جلیقه است و این کعبت از ارد که معنی مانند نظیر است و بهشت
 و یا از اشباع کسر انصاف پیدا کردن پس معنی مرکب باشد بهشت شد چون بایران توران برین شاه است و او بهار میشود و لهذا باین اسم موسوم شد و نام روز سوم از هر ماه
 از جهانگیری و رشیدی و کشف بران مؤید اربا با فتح بر وزن است بضم نمودن از کنز اربا با کسر اول حاد و هاء سکون آتشیدن آتشیدن و شب چنانکه گویند شده شدن مردن
 و بوی چیزی در فتن از منتخب ارقا بفتح و یمن آیه غیره اربا با فتح حجت کنایه از اهل منطق اربا با کسر اول سکون ثانی و ثانی شلته میراث و صل و کار قدیم که بوش بیکری
 رسد و بقیه چیزی و خاکستر و با فتح آتش افروختن از منتخب ارجا بفتح اول سکون ثانی و جیم عربی در فارسی معنی قیمت زیرا که در اصل از بوزای مجسم بدل کرده اند و از
 بضم مرتبه و قد عبری بفتح اول کسر و مملکتش هر چه که خوشبودار باشد معنی فارسی از جهانگیری و فردوس اللغات و معنی عربی از منتخب شروح نصاب و کسر و در بران معنی کر کردن
 نیز نوشته است ارجا با کسر و حروف چهارم و ششم جیم معنی جنبیدن از زیدن از منتخب لطائف ارجا بضم اول سکون و فتح کات فار نام شهر از خراسان که بجد و دوا و راه
 پیوسته است از بران و در رشیدی نوشته که ترکان جرجانی را گویند که پای تخت خوارزم است ارجا با کسر و فغانی موصوفه و حاد و سکون و در فتن و تجارت ارواح
 با فتح بضم ملائک معنی روحها ارجا با کسر اول کسری فغانی و بجه و تحتانی و در آخر مملکتش شاد شدن از کشف و کنز و منتخب ارجا بضم و جیم موقوف بر وزن
 نقشند معنی صاحب قیمت و مجاز بضم صاحب و گرامی قدر و عزیز و بضم جیم خواندن خطاست از بران مدار و مؤید و کشف و جهانگیری و سرور از صر و بضم اول سوم
 و زای مجود ال مملکتش تار و شتری نام و زاول از هر ماه شمسی از بران رشیدی ارجا بفتح بضم و ششم و بضم معنی مانند و نظیر و با کسر نام و زبست پنجم از هر ماه شمسی از جهانگیری
 و رشیدی و بران دارد شیر لقب پادشاهی از معنی اول یا از ثانی که است ارجا بفتح نام کوه که آنرا لوند نیز گویند ارجا با کسر و در شدن و از

سکه با زدن گوش مضی که در گوش خود بخود آواناید آن دو قسم است و دو طنین

و از بعضی آفاسینز است که سنگ در وزن اسبک بالغ و با فارسی مفتوح خیر کلان اسپرک با کسری فارسی و در اصله مفتوحین کلان عربی گنایت
 نه و سنگ که در آن جا حار انگ کند از بر آن اسفرنگ با کسری نام شریست نزدیک سمرقند مولد سیف نام شاعر انجاست اسمال با کسری و بار موصوفه و گوشت
 جامه و جاری کردن اکثر اسبغول بالغ و او مجهول نام تخمیت یعنی ترکیبی آن گوش اسب است چه غول یعنی گوش اسب و تخم مذکور با گوش اسب مشابیهست
 و بعضی نوشته اند که گوش اسب است شریست و غیر آن و بر این با کسری است استقبال پیشانی نمودن و بعضی متعادل کردن ماه و اوقات شب چهارم
 و در وقت ماه تمام و کامل شد استقبال شتابان خوانستن استلال از نو دیدن با کسری کردن گوشت بود و توله آشکار شدن از کسری و تخم استقبال استلال
 سحر یا گرفتن از کسری و پناه بستن بسیار با صراح استقبال بخودی استادن شرکت غیری یعنی انگ شمردن از کسری اسمال با کسری شدن شکم استلال
 و گوشتی خوانستن از کسری استقبال بغایت رغبت را گوشت که میوه معروفست از بر این طائف اسمال با کسری نام فرشته است که در قیامت و بار خورده و در دیده
 اول بار به مخلوق مرد و فرشت خواهد شد و در میدان با دیگر همه مردگان زنده خواهند شد اسمال با کسری نام یعقوب بن عمر علیه السلام از کسری و در طائف گوشتی است
 بزبان عبری برگزیده و بعضی گویند بنده اسفل تخم اول تخم فایسته پائین تر و پست تر و بر اسفل تخم اول و کسری پائین تر و پست تر و پست تر و پست تر
 مردم از تخم و غیر آن استقبال به بر آوردن و از برین بر کردن این در اصل استیصال بود از کسری اللغات اسمال با کسری و تا زوقانی مفتوح شرم که بعضی جفا هم
 باشد از طائف استقامت تمام غل کردن بخار گرم از چیزی گرفتن استعمال اسمال با کسری خوانستن از کسری استقامت با کسری و قاف بیماری با و امراض اسمال با کسری
 بصریان مثل اللام شوق از سوسنی علوی لیل اشک اشتقاق او چون میسی تسیته و می در تصغیر و اسما در جمع تکبیر که اسم از جبت نفس اجمال و تشریف است
 باشد سواد و نام خنده تعین نام نیک علای می باشد حاصل و سواد و بر خلاف قیاس بتغیر میست بخند و او و سکین سین و زیادت همه وصل مسور
 از جبت تعذر اجدد با کسری اسم گشت و نزد کوفیان مثل فاست شوق از رسم بعضی داع که علامت معرفت است چه اسم یا رسم موافق درین صفت است اصل
 و رسم بود بخند و او و زیادت همه وصل بتغیر میست اسم گشت و نزد بعضی و او و کسری و همه بدل است و کوفیان اشک اشتقاق او اصل بر قلب کنند و همه را
 مثل الفا و نند و شک نیست که قلب خلان اصل است از جبت گفته اند که رایج قول اولست از تغیر موج است استعمال اسم طلب ساسی و گردن نهادن
 اسم اعظم اسم بزرگ و جمیع اسما حق تعالی و در تعین آن اختلاف بسیارست و نزد بعضی الله و نزد بعضی صمد و نزد بعضی اسمی القیوم و نزد بعضی الرحمن الرحیم
 و نزد بعضی هم که و کسری اسم با صواب اسم بزرگ اول و فرعی سین مملو و سکون تحتانی و کسری لام تصغیر اسم است نام گنایت که میان خضر و بنصر باشد استقامت
 فی کسری خوانستن از کسری استلام با کسری از باب اشتغال بودن سنگ ابدست یا بلبل از تخم صراح و این کنایه است از بوسیدن و ثنائی مجرد آن سلم است
 باشد بگردد و نه از آن ظاهر چون بسودن سنگ بدست یا بلبل را و از آن نمودن نهادن است یعنی فرید مجازست از سنه مجرد و کسری استلام زیادت یا تحتانی خوانستن
 غلط است از کسری استقامت بعضی بوسیدن استقامت یعنی استقبال کردن استرون بضم اول و سوم تراشیدن موی پاک کردن از زبان استرون
 بضم اول و سوم و فتح و ابی غنیم یعنی زن نازی از رشید استخوان نوعی از سلاح رنگیان از شجر سکنه زامه اساطین با فتح جمع اسطوانه بالضم که است
 ستون است از کسری استخوان با کسری شمردن بست نمودن از صراح و زبده الفوائد و کسری استرون بالضم و مای فوقانی مضموم یعنی ستون انسان با کسری
 و در سوم یون سالد و اندانما از کسری اسفل السافلین کنایه از تخمین طبقه و فرج که زیر همه طبقات و فرج است اسطوره بالضم و کسری مضموم یعنی فرج
 و سخن باطل از تخم اسکنه با فتح و کات و مفتوح و زن است بخاران را که در چوب بدان سوراخ کنند بپندی نشان و نهانی گویند از چوب بدایت و در نیم
 بهین سینه با کسری و دیفات ترکی با کسری و سین مملو نشان بخاران و همین است و در رشید با کسری یعنی بر نه بخاران و در بر این نیز با کسری بر نه و سین همه
 نیز آمده است اساطره بالفتح و مای فوقانی کسری و ذال مجتمیع استاده که ذال همه است معرب استاده که ذال مملو باشد اسفا بالفتح اول و ثانی یعنی و اندو

و از بعضی آفاسینز است که سنگ در وزن اسبک بالغ و با فارسی مفتوح خیر کلان اسپرک با کسری فارسی و در اصله مفتوحین کلان عربی گنایت
 نه و سنگ که در آن جا حار انگ کند از بر آن اسفرنگ با کسری نام شریست نزدیک سمرقند مولد سیف نام شاعر انجاست اسمال با کسری و بار موصوفه و گوشت
 جامه و جاری کردن اکثر اسبغول بالغ و او مجهول نام تخمیت یعنی ترکیبی آن گوش اسب است چه غول یعنی گوش اسب و تخم مذکور با گوش اسب مشابیهست
 و بعضی نوشته اند که گوش اسب است شریست و غیر آن و بر این با کسری است استقبال پیشانی نمودن و بعضی متعادل کردن ماه و اوقات شب چهارم
 و در وقت ماه تمام و کامل شد استقبال شتابان خوانستن استلال از نو دیدن با کسری کردن گوشت بود و توله آشکار شدن از کسری و تخم استقبال استلال
 سحر یا گرفتن از کسری و پناه بستن بسیار با صراح استقبال بخودی استادن شرکت غیری یعنی انگ شمردن از کسری اسمال با کسری شدن شکم استلال
 و گوشتی خوانستن از کسری استقبال بغایت رغبت را گوشت که میوه معروفست از بر این طائف اسمال با کسری نام فرشته است که در قیامت و بار خورده و در دیده
 اول بار به مخلوق مرد و فرشت خواهد شد و در میدان با دیگر همه مردگان زنده خواهند شد اسمال با کسری نام یعقوب بن عمر علیه السلام از کسری و در طائف گوشتی است
 بزبان عبری برگزیده و بعضی گویند بنده اسفل تخم اول تخم فایسته پائین تر و پست تر و بر اسفل تخم اول و کسری پائین تر و پست تر و پست تر و پست تر
 مردم از تخم و غیر آن استقبال به بر آوردن و از برین بر کردن این در اصل استیصال بود از کسری اللغات اسمال با کسری و تا زوقانی مفتوح شرم که بعضی جفا هم
 باشد از طائف استقامت تمام غل کردن بخار گرم از چیزی گرفتن استعمال اسمال با کسری خوانستن از کسری استقامت با کسری و قاف بیماری با و امراض اسمال با کسری
 بصریان مثل اللام شوق از سوسنی علوی لیل اشک اشتقاق او چون میسی تسیته و می در تصغیر و اسما در جمع تکبیر که اسم از جبت نفس اجمال و تشریف است
 باشد سواد و نام خنده تعین نام نیک علای می باشد حاصل و سواد و بر خلاف قیاس بتغیر میست بخند و او و سکین سین و زیادت همه وصل مسور
 از جبت تعذر اجدد با کسری اسم گشت و نزد کوفیان مثل فاست شوق از رسم بعضی داع که علامت معرفت است چه اسم یا رسم موافق درین صفت است اصل
 و رسم بود بخند و او و زیادت همه وصل بتغیر میست اسم گشت و نزد بعضی و او و کسری و همه بدل است و کوفیان اشک اشتقاق او اصل بر قلب کنند و همه را
 مثل الفا و نند و شک نیست که قلب خلان اصل است از جبت گفته اند که رایج قول اولست از تغیر موج است استعمال اسم طلب ساسی و گردن نهادن
 اسم اعظم اسم بزرگ و جمیع اسما حق تعالی و در تعین آن اختلاف بسیارست و نزد بعضی الله و نزد بعضی صمد و نزد بعضی اسمی القیوم و نزد بعضی الرحمن الرحیم
 و نزد بعضی هم که و کسری اسم با صواب اسم بزرگ اول و فرعی سین مملو و سکون تحتانی و کسری لام تصغیر اسم است نام گنایت که میان خضر و بنصر باشد استقامت
 فی کسری خوانستن از کسری استلام با کسری از باب اشتغال بودن سنگ ابدست یا بلبل از تخم صراح و این کنایه است از بوسیدن و ثنائی مجرد آن سلم است
 باشد بگردد و نه از آن ظاهر چون بسودن سنگ بدست یا بلبل را و از آن نمودن نهادن است یعنی فرید مجازست از سنه مجرد و کسری استلام زیادت یا تحتانی خوانستن
 غلط است از کسری استقامت بعضی بوسیدن استقامت یعنی استقبال کردن استرون بضم اول و سوم تراشیدن موی پاک کردن از زبان استرون
 بضم اول و سوم و فتح و ابی غنیم یعنی زن نازی از رشید استخوان نوعی از سلاح رنگیان از شجر سکنه زامه اساطین با فتح جمع اسطوانه بالضم که است
 ستون است از کسری استخوان با کسری شمردن بست نمودن از صراح و زبده الفوائد و کسری استرون بالضم و مای فوقانی مضموم یعنی ستون انسان با کسری
 و در سوم یون سالد و اندانما از کسری اسفل السافلین کنایه از تخمین طبقه و فرج که زیر همه طبقات و فرج است اسطوره بالضم و کسری مضموم یعنی فرج
 و سخن باطل از تخم اسکنه با فتح و کات و مفتوح و زن است بخاران را که در چوب بدان سوراخ کنند بپندی نشان و نهانی گویند از چوب بدایت و در نیم
 بهین سینه با کسری و دیفات ترکی با کسری و سین مملو نشان بخاران و همین است و در رشید با کسری یعنی بر نه بخاران و در بر این نیز با کسری بر نه و سین همه
 نیز آمده است اساطره بالفتح و مای فوقانی کسری و ذال مجتمیع استاده که ذال همه است معرب استاده که ذال مملو باشد اسفا بالفتح اول و ثانی یعنی و اندو

[illegible]

[illegible]

و بیایم بر این امر و این که در هندوستان بادهای شهرت دارند از ظاهر از جهت استکراه جزا و است از ظاهر که در زبان است و لغت یا و شاه و مرگ است از شاه و لغت اول
 که باوست یعنی تحت باشد چه در اصل باشد بود و فوقانی را بدل کرد و لفظیات یعنی پاسبانی و پاسبان نیز آمد و و لفظ شاه یعنی خدا و است از زبان جهانگیری و چراغ است
 و رشیدی و پاسبان سوامی یعنی مشهور یعنی مرتبه و مرتبه یعنی زبان و خوار نیز آمده از لطافت یا کی معروف و متره از مصطلحات یا حی و بحی و عربی و مراد اجداد لیکن
 در کلام قدما یافته شده و یک جمع آن چراغ گویند از تصرف فارسی با آن متعربست میتوان گفت که مرگ است از پاسبانی تحت که مقابل فوتست و بی که کلام نسبت است
 چنانکه سیاحی برین تقدیر معنی ترکیبی آن منسوب تحت باشد پس اطلاق آن بر فواید مجاز است از بهار عجم یا چنار می منسوب به اینجا که مقام است و ایران که ساکنان آنجا
 قوم از دل باشد از مصطلحات و صاحب عجم نوشته که اگر چه پاسبان را دم فرو میبندند و میگویند که در محاورات معنی خدمتگارد آدم حضور مشتملست پارگی بکاف فارسی کشگی و
 دیگر و حرف کو یک آب غلغله و مطبوع و در آن جمع شود و پاسبان سستی خدمتکاری یا کوئی کنایه از قصه بیای که آوردن از کسی کوتاهی کردن و کار می بمقابل کسی
 پاسبانی نهادن بر چیز کنایه از ترک کردن آنچه نیست یا لای صاف کنند و نیز از زبان پارسی بکسر اسماء و یک معروف کنایه از مقدار قلیل صیغه یعنی دلیل و خوار و زبون
 رکابی طبعی و خوش خلق خان آنرا و مستفاد از لطافت زبان پالائی سپار بر و پاسبان می معنی مددکاری از خیابان فصل بای فارسی معنای فوقانی و پاسبان نیز
 پاسبانی پس کرده شد و این لفظ مشهور است و در هند و قافیه و در هند که در هند که ای فوقانی نوشته اند از شرح حاکمیت یک بضم اول و سکون تا فوقانی و کاف عجم و پاسبان
 خوب که بدان این میگویند و بعضی آنرا سطره گویند و هند که نامند از زبان و شرح نصاب خصوصاً از شرح یک از مولانا ابوسف بر یافتست پاسبان با فتح نوعی از کشتی که از جنوب
 ساند و این لفظ هند است پاسبان با فتح افت و بلا از زبان فصل بای فارسی معنای عجمی و کج بفتح اول سکون خارج و صمیم فارسی معنی کوفته و پاسبان و معنی
 است نیز آمده و معنی پاسبان و پاسبان تیغ بالضم بای فارسی و خای عجمی زبان خراسان به از آگونی معنی سرگین آدمی و غیره از شرح گل کشتی و لغات ترکی شجرت میرسد
 لفظ ترکیست پنجه خوار و در اصل طلب که زبان معنی که هم آمده و معنی مانع است و پاسبان شده از بهار عجم پنجه بفتح اول سکون و کسر و پاسبان جمله معنی پاسبان و کسر از زبان
 پنجه با فتح پاسبان و در پنجه از لطافت پنجه با فتح پنجه که اندامه جدا کرده شده باشد از شیخ فصل بای فارسی معنای و ال جمله پاسبان و ختیت که در هند از زبان
 پید و و با فتح و بالکسر معنی مولد اندیشه و در بهار عجم بالکسر و و اع کردن ترک گفتن پید و از لفظ اول معنی ظاهر و آشکار از زبان پید و کسر اول و فتح دوم و در زبان
 بفتح اول و پنجه مشهور است از مولد پید و بالکسر است و خرم و پاسبان معنی است که در کش از رشید و مولد و جهانگیری زبان فصل بای فارسی معنای و ال جمله پید و از لفظ
 و کسر معنی مقبول معنی استقبال نمودن از زبان پید و بالکسر معنی استقبال کردن پیش کسی رفتن و معنی مقبول نیز آمده از فصل بای فارسی معنای و ال جمله پید و از لفظ
 بالضم اول و حلق و نیز میتوان معنی عاشق باشد و الف و آخر بر فاعلیت است از شرح قرآن سعیدین پروا با فتح معنی فرصت و لغات توجه فرغت و سیل غریب
 از رشیدی و جهانگیری و چراغ هدایت و قوسی گوید که معنی خوف و بیم و بعضی آنرا تحقیق نوشته اند که لفظ پروا و عرف عام معنی احتیاج و اجابت است اما بمعنی نیست بلکه معنی فرصت
 فرغت است از صاحب صراح فرصت معنی پروا نوشته و معنی است که لفظ مشهور است گاهی معنی فرصت است از زبان و معنی و در از حساست چون و احتیاج از محتاج از معنی
 و معنی و خاطر میباشد معنی خوف و بیم درست باشد از شرح لغات و در بهار عجم نوشته که نفی پروا و لفظ نادانی پروا و آمد به هر جا بفتح اول و کسر از جمله و ضم با معنی اتاقت
 یعنی کفنی پروا سر معنی خیمه و معنی مطرب از بهار عجم یا کبوتر یا موز پر تاب با فتح معنی نخست نوعی از تیر که بسیار و در مسافتی که میان موضع ماکرون و محل
 اعتماد نیز واقع باشد از زبان صراح لغات غیر آن پرت بالضم معنی پروا و از راه که و در لطافت پند بفتح تین جریر یا و بافته ابریشمی و معنی تیغ و جوهر تیغ و پروا که از زبان گویند از لفظ
 و رشید و زبان جهانگیری و صراح لغات و سر و پرستار بفتح اول و ثانی معنی مطلق خدمتکار خواه غلام باشد خواه کنیز خواه مرد یا زن که بخندنگاری نوکر باشد و اینکه بعضی مردم
 هندوستان مخصوص معنی کنیز دانند خطاست از بهار عجم پروا و در بلکن پروا و الف و پروا که معنی خاندان استانی که سر و باشد و از زبان چار یا چار که پاسبان پروا و در زبان
 معنی و پاسبان رشید و بهار عجم و صراح کار بالضم گاهی معنی و نامو عیار باشد با فتح قلم معنی و در شاخه که بدان کرده کنند مجازاً گاهی معنی دایره و حلقه و طوق نیز می آید از شرح قرآن سعید

و بیایم بر این امر و این که در هندوستان بادهای شهرت دارند از ظاهر از جهت استکراه جزا و است از ظاهر که در زبان است و لغت یا و شاه و مرگ است از شاه و لغت اول
 که باوست یعنی تحت باشد چه در اصل باشد بود و فوقانی را بدل کرد و لفظیات یعنی پاسبانی و پاسبان نیز آمد و و لفظ شاه یعنی خدا و است از زبان جهانگیری و چراغ است
 و رشیدی و پاسبان سوامی یعنی مشهور یعنی مرتبه و مرتبه یعنی زبان و خوار نیز آمده از لطافت یا کی معروف و متره از مصطلحات یا حی و بحی و عربی و مراد اجداد لیکن
 در کلام قدما یافته شده و یک جمع آن چراغ گویند از تصرف فارسی با آن متعربست میتوان گفت که مرگ است از پاسبانی تحت که مقابل فوتست و بی که کلام نسبت است
 چنانکه سیاحی برین تقدیر معنی ترکیبی آن منسوب تحت باشد پس اطلاق آن بر فواید مجاز است از بهار عجم یا چنار می منسوب به اینجا که مقام است و ایران که ساکنان آنجا
 قوم از دل باشد از مصطلحات و صاحب عجم نوشته که اگر چه پاسبان را دم فرو میبندند و میگویند که در محاورات معنی خدمتگارد آدم حضور مشتملست پارگی بکاف فارسی کشگی و
 دیگر و حرف کو یک آب غلغله و مطبوع و در آن جمع شود و پاسبان سستی خدمتکاری یا کوئی کنایه از قصه بیای که آوردن از کسی کوتاهی کردن و کار می بمقابل کسی
 پاسبانی نهادن بر چیز کنایه از ترک کردن آنچه نیست یا لای صاف کنند و نیز از زبان پارسی بکسر اسماء و یک معروف کنایه از مقدار قلیل صیغه یعنی دلیل و خوار و زبون
 رکابی طبعی و خوش خلق خان آنرا و مستفاد از لطافت زبان پالائی سپار بر و پاسبان می معنی مددکاری از خیابان فصل بای فارسی معنای فوقانی و پاسبان نیز
 پاسبانی پس کرده شد و این لفظ مشهور است و در هند و قافیه و در هند که در هند که ای فوقانی نوشته اند از شرح حاکمیت یک بضم اول و سکون تا فوقانی و کاف عجم و پاسبان
 خوب که بدان این میگویند و بعضی آنرا سطره گویند و هند که نامند از زبان و شرح نصاب خصوصاً از شرح یک از مولانا ابوسف بر یافتست پاسبان با فتح نوعی از کشتی که از جنوب
 ساند و این لفظ هند است پاسبان با فتح افت و بلا از زبان فصل بای فارسی معنای عجمی و کج بفتح اول سکون خارج و صمیم فارسی معنی کوفته و پاسبان و معنی
 است نیز آمده و معنی پاسبان و پاسبان تیغ بالضم بای فارسی و خای عجمی زبان خراسان به از آگونی معنی سرگین آدمی و غیره از شرح گل کشتی و لغات ترکی شجرت میرسد
 لفظ ترکیست پنجه خوار و در اصل طلب که زبان معنی که هم آمده و معنی مانع است و پاسبان شده از بهار عجم پنجه بفتح اول سکون و کسر و پاسبان جمله معنی پاسبان و کسر از زبان
 پنجه با فتح پاسبان و در پنجه از لطافت پنجه با فتح پنجه که اندامه جدا کرده شده باشد از شیخ فصل بای فارسی معنای و ال جمله پاسبان و ختیت که در هند از زبان
 پید و و با فتح و بالکسر معنی مولد اندیشه و در بهار عجم بالکسر و و اع کردن ترک گفتن پید و از لفظ اول معنی ظاهر و آشکار از زبان پید و کسر اول و فتح دوم و در زبان
 بفتح اول و پنجه مشهور است از مولد پید و بالکسر است و خرم و پاسبان معنی است که در کش از رشید و مولد و جهانگیری زبان فصل بای فارسی معنای و ال جمله پید و از لفظ
 و کسر معنی مقبول معنی استقبال نمودن از زبان پید و بالکسر معنی استقبال کردن پیش کسی رفتن و معنی مقبول نیز آمده از فصل بای فارسی معنای و ال جمله پید و از لفظ
 بالضم اول و حلق و نیز میتوان معنی عاشق باشد و الف و آخر بر فاعلیت است از شرح قرآن سعیدین پروا با فتح معنی فرصت و لغات توجه فرغت و سیل غریب
 از رشیدی و جهانگیری و چراغ هدایت و قوسی گوید که معنی خوف و بیم و بعضی آنرا تحقیق نوشته اند که لفظ پروا و عرف عام معنی احتیاج و اجابت است اما بمعنی نیست بلکه معنی فرصت
 فرغت است از صاحب صراح فرصت معنی پروا نوشته و معنی است که لفظ مشهور است گاهی معنی فرصت است از زبان و معنی و در از حساست چون و احتیاج از محتاج از معنی
 و معنی و خاطر میباشد معنی خوف و بیم درست باشد از شرح لغات و در بهار عجم نوشته که نفی پروا و لفظ نادانی پروا و آمد به هر جا بفتح اول و کسر از جمله و ضم با معنی اتاقت
 یعنی کفنی پروا سر معنی خیمه و معنی مطرب از بهار عجم یا کبوتر یا موز پر تاب با فتح معنی نخست نوعی از تیر که بسیار و در مسافتی که میان موضع ماکرون و محل
 اعتماد نیز واقع باشد از زبان صراح لغات غیر آن پرت بالضم معنی پروا و از راه که و در لطافت پند بفتح تین جریر یا و بافته ابریشمی و معنی تیغ و جوهر تیغ و پروا که از زبان گویند از لفظ
 و رشید و زبان جهانگیری و صراح لغات و سر و پرستار بفتح اول و ثانی معنی مطلق خدمتکار خواه غلام باشد خواه کنیز خواه مرد یا زن که بخندنگاری نوکر باشد و اینکه بعضی مردم
 هندوستان مخصوص معنی کنیز دانند خطاست از بهار عجم پروا و در بلکن پروا و الف و پروا که معنی خاندان استانی که سر و باشد و از زبان چار یا چار که پاسبان پروا و در زبان
 معنی و پاسبان رشید و بهار عجم و صراح کار بالضم گاهی معنی و نامو عیار باشد با فتح قلم معنی و در شاخه که بدان کرده کنند مجازاً گاهی معنی دایره و حلقه و طوق نیز می آید از شرح قرآن سعید

[illegible]

[illegible]

باب های مهمله

[illegible]

دیر استن برین مبرودت خدمت مهربان کردن آواز کردن بال مرغ در بریدن از لطافت تنجب حقه فیج اول سکون فاو جاد مملو نام دختر حضرت عمر رضی الله عنه
 که در کجای حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم بود حقه بالفهم سوراج و مناک از قاموس حمله بالفهم انبوی و بسیار حتی مهربان **فصل حامی مملو مع قاف**
 حقیق بالفهم و تنجین هشتاد سال و شصتین روز کار و تنجین تنگ لایق است از تنجب لطافت حقایق نفع نوار از صرح و تنجب و کشف و خیابان و بکر اول که شهرت دارد اصل
 ست حقه بالکسر یعنی کینه و عداوت تنجب کشف حقه باری بنی باز برگرد حقه ظرفی باشد با سر پوشش که اندرون آن چند طبقه باشد و در میان هر طبقه چیز دیگر نماید
 و حقه باز مجازاً بمنی عیار و مکار از برهان و مصطلحات حقیق ثابت و سزاوارد لائق از تنجب حق بالفهم و تنجب بدین ثابت و سزاوارد واجب و بمنی راستی و درست
 و درست و یکی از نامهای او سبحانه تعالی از تنجب در محاوره فارسیان بمنی مردن نیز آمده و در استعمال فارسی بمنی مذکور تخفیف اکثر آمده از مصطلحات بالفهم
 و تشدید چاک و گوی که در بندگاه استخوان باشد حقیق بالفهم باز داشتن و بند کردن چیزی را از خروج از کفر حقیقه بالفهم و حرف سوم با موصوفه بمنی مدت
 هشتاد سال از تنجب حقه بالفهم و تشدید قاف ظرفی باشد از چوب که در آن مردارید و جواهرات و معاجین و عطر و غیره نهند و بالکسر و تشدید شریجه سه که با در چوب
 گذاشته باشد از تنجب و در بهار عجم و مصطلحات نوشته که حقه مراد قلی چنانچه حقه لعل و حقه جواهر حقه معجون و در هندوستان قلیان نیز گویند لیکن در کلام شعرا ایران و
 توران بدین معنی دیده نشده و اگر فیض ثانی است بر امامی در شعر خود آورده اند ثابت گوید بیت کیشی حقه و در آتش غم سوختی مارا به مباد از آتش و دوش شود و در خط رخ صاف
 ظاهر در محاوره هندی بسته باشد **فصل حامی مملو مع کاف عری** حکمت دانائی و درست از در دام علم نیست که در آن بحث کرده شود باحوال امییا موجودات
 خارجی چنانکه هست نفس الامر بقدر طاقت بشری دان بر سه گونه است طبیعی ریاضی و آتی طبیعی علم نیست که بحث کرده شود در آن از اموریکه در عقل وجود دارد محتاج باشد بسوی
 چنانچه آب و هوای دیگر اجسام بسیطه و مرکبه ریاضی علم نیست که بحث کرده شود در آن از اموریکه فقط در وجود خارجی محتاج بسوی ماده باشد چنانچه مقدار و عدد و خاص که موجود
 در مادیات است مطلق عدد زیرا که بعضی از مطلق عدد موجود در خارج بدون ده است چنانچه در عقول عشره و آتی علم نیست که بحث کرده شود در آن از اموریکه وجود دارد و عقل هر دو
 محتاج نباشد بسوی ماده چنانچه باری تعالی و عقول و باید دانست که بعضی محققان چنین تفصیل کرده اند که حکمت دانستن چیزها باشد چنانکه هست و قیاس نمون بکار چنانکه باید پس حکمت قسم
 میشود بدو قسم یکی علمی دیگری علمی علمی تصور حقائق موجود است و این احکمت نظری نیز گویند و علمی مادیست حرکات و فراوات صناعات باشد و این احکمت عملی خوانند حکمت نظری
 سه قسم است اول علم بالبعد الطبیعی و دوم علم ریاضی و سوم علم طبیعی اما اصول علم بالبعد الطبیعی و باشد یکی علم الهی دوم علم فلسفه اولی و ذریع آن چند نوع است نفع نبوت بحث اما
 و احوال معاد اما اصول یا چهار است علم مندرجه علم عدد و علم متون و ذریع آن علم مناظره و مایه علم و افعال اما اصول علم طبیعی هشت صفت باشد اول السماع طبعی ثانی السماع عالم
 ثالثا علم کون فساد و احوال آثار علو خامسا علم معادن و سابع علم نباتات و ثامنا علم حیوانات و اثنی عشر علم نفس و ذریع آن علم طب و علم احکام نجوم و علم فلاحت غیر آن باشد اما علم
 غیر از این علوم است آن است بر تعلیم علوم هر چند علوم حکماست که از سطوح آنرا وضع کرده لیکن داخل سهم یکی از این علوم نیست گرد تحت حکمت نظری داخل است حکمت
 علمی تنه قسم است اول تهذیب الاخلاق و دوم تدبیر منازل سوم سیادت حکم انداز تیر انداز کامل که هرگز نشاید از خطا نماند از سر و حاکم بالفهم و تشدید برایشان و در آن
 و سودن چیزی را بچیزی از کفر حکاک بالفهم و تشدید ثانی حک کننده و بمنی مکنه ساز مکرر فنام در دیست که از خاریدن اعضا سوزش بهر سدا شریح نصاب علم
 بالفهم فرمان دادن و دانستن با مصطلحات تطبیقین مراد از اثبات کردن امر که قابل سکوت بران صحیح باشد و بالفهم باز داشتن لگام در دهن اسب کردن بختین بسیار
 کننده و داور و نیز کننده نیک از بد و نام شخصیت بکار اول دفع ثانی بمنی حکمتها در بصیرت جمع حکمت است از تنجب حکام بالفهم و تشدید بدکان بمنی حاکمان و این
 جمع حاکم است حکیم و دانا و درست کار و خداوند جمیع علوم حکمت اقسام علوم حکمت در بیان لفظ حکمت مذکور شد حکمت عیسای نام کتابی که در علم حکمت مثل میند
 و صدر است حکم بالکسر و تشدید بدکان خارش که گاه بهر بنی اندامها پیدا میشود و آن خارش که مرض باشد از شریح نصاب حکمت یحانیه شریعت محمدی صلی الله علیه
 و علی آله و سلم چهل عراق و فارس که در از تعلقات ملک بر تبارند حکمت مدنی قوانین انتظام شهر و بمنی شریعت است که بطور آن از بدین است حکمت علمی دان

فصل حامی مملو مع قاف
 حقیق بالفهم و تنجین هشتاد سال و شصتین روز کار و تنجین تنگ لایق است از تنجب لطافت حقایق نفع نوار از صرح و تنجب و کشف و خیابان و بکر اول که شهرت دارد اصل
 ست حقه بالکسر یعنی کینه و عداوت تنجب کشف حقه باری بنی باز برگرد حقه ظرفی باشد با سر پوشش که اندرون آن چند طبقه باشد و در میان هر طبقه چیز دیگر نماید
 و حقه باز مجازاً بمنی عیار و مکار از برهان و مصطلحات حقیق ثابت و سزاوارد لائق از تنجب حق بالفهم و تنجب بدین ثابت و سزاوارد واجب و بمنی راستی و درست
 و درست و یکی از نامهای او سبحانه تعالی از تنجب در محاوره فارسیان بمنی مردن نیز آمده و در استعمال فارسی بمنی مذکور تخفیف اکثر آمده از مصطلحات بالفهم
 و تشدید چاک و گوی که در بندگاه استخوان باشد حقیق بالفهم باز داشتن و بند کردن چیزی را از خروج از کفر حقیقه بالفهم و حرف سوم با موصوفه بمنی مدت
 هشتاد سال از تنجب حقه بالفهم و تشدید قاف ظرفی باشد از چوب که در آن مردارید و جواهرات و معاجین و عطر و غیره نهند و بالکسر و تشدید شریجه سه که با در چوب
 گذاشته باشد از تنجب و در بهار عجم و مصطلحات نوشته که حقه مراد قلی چنانچه حقه لعل و حقه جواهر حقه معجون و در هندوستان قلیان نیز گویند لیکن در کلام شعرا ایران و
 توران بدین معنی دیده نشده و اگر فیض ثانی است بر امامی در شعر خود آورده اند ثابت گوید بیت کیشی حقه و در آتش غم سوختی مارا به مباد از آتش و دوش شود و در خط رخ صاف
 ظاهر در محاوره هندی بسته باشد **فصل حامی مملو مع کاف عری** حکمت دانائی و درست از در دام علم نیست که در آن بحث کرده شود باحوال امییا موجودات
 خارجی چنانکه هست نفس الامر بقدر طاقت بشری دان بر سه گونه است طبیعی ریاضی و آتی طبیعی علم نیست که بحث کرده شود در آن از اموریکه در عقل وجود دارد محتاج باشد بسوی
 چنانچه آب و هوای دیگر اجسام بسیطه و مرکبه ریاضی علم نیست که بحث کرده شود در آن از اموریکه فقط در وجود خارجی محتاج بسوی ماده باشد چنانچه مقدار و عدد و خاص که موجود
 در مادیات است مطلق عدد زیرا که بعضی از مطلق عدد موجود در خارج بدون ده است چنانچه در عقول عشره و آتی علم نیست که بحث کرده شود در آن از اموریکه وجود دارد و عقل هر دو
 محتاج نباشد بسوی ماده چنانچه باری تعالی و عقول و باید دانست که بعضی محققان چنین تفصیل کرده اند که حکمت دانستن چیزها باشد چنانکه هست و قیاس نمون بکار چنانکه باید پس حکمت قسم
 میشود بدو قسم یکی علمی دیگری علمی علمی تصور حقائق موجود است و این احکمت نظری نیز گویند و علمی مادیست حرکات و فراوات صناعات باشد و این احکمت عملی خوانند حکمت نظری
 سه قسم است اول علم بالبعد الطبیعی و دوم علم ریاضی و سوم علم طبیعی اما اصول علم بالبعد الطبیعی و باشد یکی علم الهی دوم علم فلسفه اولی و ذریع آن چند نوع است نفع نبوت بحث اما
 و احوال معاد اما اصول یا چهار است علم مندرجه علم عدد و علم متون و ذریع آن علم مناظره و مایه علم و افعال اما اصول علم طبیعی هشت صفت باشد اول السماع طبعی ثانی السماع عالم
 ثالثا علم کون فساد و احوال آثار علو خامسا علم معادن و سابع علم نباتات و ثامنا علم حیوانات و اثنی عشر علم نفس و ذریع آن علم طب و علم احکام نجوم و علم فلاحت غیر آن باشد اما علم
 غیر از این علوم است آن است بر تعلیم علوم هر چند علوم حکماست که از سطوح آنرا وضع کرده لیکن داخل سهم یکی از این علوم نیست گرد تحت حکمت نظری داخل است حکمت
 علمی تنه قسم است اول تهذیب الاخلاق و دوم تدبیر منازل سوم سیادت حکم انداز تیر انداز کامل که هرگز نشاید از خطا نماند از سر و حاکم بالفهم و تشدید برایشان و در آن
 و سودن چیزی را بچیزی از کفر حکاک بالفهم و تشدید ثانی حک کننده و بمنی مکنه ساز مکرر فنام در دیست که از خاریدن اعضا سوزش بهر سدا شریح نصاب علم
 بالفهم فرمان دادن و دانستن با مصطلحات تطبیقین مراد از اثبات کردن امر که قابل سکوت بران صحیح باشد و بالفهم باز داشتن لگام در دهن اسب کردن بختین بسیار
 کننده و داور و نیز کننده نیک از بد و نام شخصیت بکار اول دفع ثانی بمنی حکمتها در بصیرت جمع حکمت است از تنجب حکام بالفهم و تشدید بدکان بمنی حاکمان و این
 جمع حاکم است حکیم و دانا و درست کار و خداوند جمیع علوم حکمت اقسام علوم حکمت در بیان لفظ حکمت مذکور شد حکمت عیسای نام کتابی که در علم حکمت مثل میند
 و صدر است حکم بالکسر و تشدید بدکان خارش که گاه بهر بنی اندامها پیدا میشود و آن خارش که مرض باشد از شریح نصاب حکمت یحانیه شریعت محمدی صلی الله علیه
 و علی آله و سلم چهل عراق و فارس که در از تعلقات ملک بر تبارند حکمت مدنی قوانین انتظام شهر و بمنی شریعت است که بطور آن از بدین است حکمت علمی دان

بر غلامه لایعربیان کرده شده از طائف حجه بالفتح معنی خلق و گلو از لفظ و در منتخب حلقوم حلتش بفتح ثین معنی ما از شرح نصاب که جز حلقوم بفتح اول خوشبو
 و آینه که برآمده میسازند از منتخب که حنا ط بالفتح و تشدید نون گندم فروش خوشبو فروش از منتخب حلیف است در دین کسیکه از باطل سبوح مانع باشد و گلو بفتح
 علیه السلام باشد از منتخب حلق بفتح ثین گندم و شبنم گندم گرفتن از شرح نصاب صراح حجه غلطک خوش اندکی سر و دو آواز که صوت ابلق غلطانیده برآید
 بسته گلو که گویند حلق بفتح ثین کام دهن بسته تا گویند از منتخب حنظل بالفتح و بالکثر گویا نیست لکل خیزه لیکر کو چکنه از ان بغایت تلخ باشد بسته بهر پهنید و انما
 و بعضی اندر این گویند از منتخب طائف حنین بفتح اول کس نون از روسته بسیار گریه و بعضی ناله و بضم اول و فتح نون م علامه است که کتب یونانی را ترجمه کرده و نام
 موضعیت میان که منظم و طائف که در اینجا کفار یا حضرت صلی الله علیه و آله و سلم جنگ کرده بودند و نام موزه دوزخی که از اهل دانش بود اعرام موزه حنین را قیست کرده
 تخم حنین در غضب و از کوچ دیگر گرفته بر سر راه عراق یک سوره را آویخت پیش فته موزه دیگر در راه و انداخت کسین که در اینجا نشست عربی موزه حنین و دیده گفت اگر
 موزه دیگر باین میبود میگریتم چون پیش رفت موزه دیگر در راه افتاده یا از شتر فرو انداخته و شتر بست و بر آگرتن موزه اول گشت حنین فرصت یافته شتر را در موزه
 بآن موزه حنین بخانه خود برگشت حجه غلطان خوانده خوش خوان از مصطلح حنای سرناخن کنایه از چیزی که قریب نزد ال باشد از مصطلح احسان بالفتح و تشدید
 نون بخانه و حرمت کننده و یکی از اسامی الهی از کثر خانه بالفتح و تشدید نون دل فو حه کننده و نام ستون انجمن است که ستونی از چوب بود که آنحضرت صلی الله
 علیه و آله و سلم پشت را بآن تکیه کرده خطبه میخواند چون منبر برآمده خطبه خواندند از ان ستون ناله برآمد مانند طفل که از مادر جدا شود از طائف حنیفه
 بفتح اول کس نون تشدید تحتانی معنی کسانی که به تیر انداختن از کثر از منتخب حجه بالفتح معنی خلق و گلو از لفظ و در منتخب حلقوم حلتش بفتح ثین معنی گندم از منتخب
فصل کامل مع واو و حوا بالفتح و با موصه یعنی تن انسان از شرح نصاب صراح و کثر حوض تساهو باشد که ترسیان بر آب شرب را نگویند و شتر حوا
 بالفتح یعنی زن سفید پوست که سیاهی چشم او و مو او و بنایت سیاه باشد حوت بالفظم باهی نام برج دوازدهم از فلک که بصورت ماهی است آن نه شتر نیست حوت
 بالفتح حرف سوم با موصه گناه کردن از صراح حوا جمع حاجت خلایق القیاس صهی در جزو این انکار دارد استعمال جمع لم این حاجت باشد و جمع تکلیف حاجت
 چنانکه جمع یا از صراح و او با اخواس حوا جمع یعنی کنگرگان از منتخب این جمع حاجت است چنانکه دواب دانه حاجه در اصل جماعه حاجه بوده است موصوف
 حذف کرده فقط صفت را قائم مقام موصوف ساخته جمع آن حوا می آید و میتوان که جمع حاج باشد که صیغه اسم فاعل است از جمع چنانکه کواهل جمع کاهل سواحل جمع ساحل
 و حوا در اصل حوا بوده است جمیم را در جمیم او نام کرده اند حوا بفتح اول کس نون یعنی سمایا پس این جمع حافره است که معنی سم اسپ خر باشد از کثرت و منتخب حوا بفتح
 بر وزن غور یعنی نقصان از صراح و بالفظم بر وزن نو جمع حوا که بالفتح معنی زنی که سفید پوست و چشم او نهایت سفید و سیاهی چشم و موی او بنایت سیاه باشد و موصوف
 که در پشت نصیب مومنان خواهند شد از کثرت و در اینجا که بعضی محققان نوشته اند که فارسیان حور را معنی سفید و تمایل کنندند با لفظ نون جمع کرده حوران میگویند و این
 شایخانی اکابران امرایان که هر لفظ بدون انضمام لفظ نون که ملا جمع فارسیست جمع شیم و اگر بایست این خا از کاکت نیست لفظ گوید که چون در آن کلام تفاوت نیست
 آن جایز خلایق شایخانی اکابران امرایان که اینها از ثقات سوغ نیست خان زدن نوشته که بعضی اسانده لفظ عربی را که جمع باشد با لفظ جامع کرده اند چنانکه میرزا محمد
 صاحب گویند و شرح برستم میدهند رشته آملای پس اگر بالفتح نون جمع عربی را جمع کنند معنی آن اردو از انصار عیسی علیه السلام از شرح خاقان حواس جمع حواسه باشد و این
 است آن قویست که میگویند و اقسام آن و این پنج ظاهر و پنج باطنی آنکه ظاهر اول نها قوت بصره که از ان دراک انوان و اشکال کرده میشود و دوم قوت سواد که از ان
 ادراک اصوات کرده میشود و سوم قوت شمیم شد که از ان ادراک بوای خوش کرده میشود و چهارم قوت بوی که از ان ادراک مزه بعضی شاکر و میشود و پنجم قوت
 آن قوت است که آن همه معضای موجود اما در زیاده خصوصاً در جلد و سیاه باین حس در دوزخی و سرد و گرمی مانند آن یافته میشود و این همه ظاهر گویند و آن همه حواس باشد
 حس شکر خیال و هم حافظه و شکر قویست مقدم بطن ال از بطون ناله و باغ و ان قبول کند جمیع صور را که حس است این حس ظاهر پس این حس ظاهر که حواس است و این حس شکر و خیال

لیکون فی حلقوم حلتش بفتح ثین معنی ما از شرح نصاب که جز حلقوم بفتح اول خوشبو
 و آینه که برآمده میسازند از منتخب که حنا ط بالفتح و تشدید نون گندم فروش خوشبو فروش از منتخب حلیف است در دین کسیکه از باطل سبوح مانع باشد و گلو بفتح
 علیه السلام باشد از منتخب حلق بفتح ثین گندم و شبنم گندم گرفتن از شرح نصاب صراح حجه غلطک خوش اندکی سر و دو آواز که صوت ابلق غلطانیده برآید
 بسته گلو که گویند حلق بفتح ثین کام دهن بسته تا گویند از منتخب حنظل بالفتح و بالکثر گویا نیست لکل خیزه لیکر کو چکنه از ان بغایت تلخ باشد بسته بهر پهنید و انما
 و بعضی اندر این گویند از منتخب طائف حنین بفتح اول کس نون از روسته بسیار گریه و بعضی ناله و بضم اول و فتح نون م علامه است که کتب یونانی را ترجمه کرده و نام
 موضعیت میان که منظم و طائف که در اینجا کفار یا حضرت صلی الله علیه و آله و سلم جنگ کرده بودند و نام موزه دوزخی که از اهل دانش بود اعرام موزه حنین را قیست کرده
 تخم حنین در غضب و از کوچ دیگر گرفته بر سر راه عراق یک سوره را آویخت پیش فته موزه دیگر در راه و انداخت کسین که در اینجا نشست عربی موزه حنین و دیده گفت اگر
 موزه دیگر باین میبود میگریتم چون پیش رفت موزه دیگر در راه افتاده یا از شتر فرو انداخته و شتر بست و بر آگرتن موزه اول گشت حنین فرصت یافته شتر را در موزه
 بآن موزه حنین بخانه خود برگشت حجه غلطان خوانده خوش خوان از مصطلح حنای سرناخن کنایه از چیزی که قریب نزد ال باشد از مصطلح احسان بالفتح و تشدید
 نون بخانه و حرمت کننده و یکی از اسامی الهی از کثر خانه بالفتح و تشدید نون دل فو حه کننده و نام ستون انجمن است که ستونی از چوب بود که آنحضرت صلی الله
 علیه و آله و سلم پشت را بآن تکیه کرده خطبه میخواند چون منبر برآمده خطبه خواندند از ان ستون ناله برآمد مانند طفل که از مادر جدا شود از طائف حنیفه
 بفتح اول کس نون تشدید تحتانی معنی کسانی که به تیر انداختن از کثر از منتخب حجه بالفتح معنی خلق و گلو از لفظ و در منتخب حلقوم حلتش بفتح ثین معنی گندم از منتخب
فصل کامل مع واو و حوا بالفتح و با موصه یعنی تن انسان از شرح نصاب صراح و کثر حوض تساهو باشد که ترسیان بر آب شرب را نگویند و شتر حوا
 بالفتح یعنی زن سفید پوست که سیاهی چشم او و مو او و بنایت سیاه باشد حوت بالفظم باهی نام برج دوازدهم از فلک که بصورت ماهی است آن نه شتر نیست حوت
 بالفتح حرف سوم با موصه گناه کردن از صراح حوا جمع حاجت خلایق القیاس صهی در جزو این انکار دارد استعمال جمع لم این حاجت باشد و جمع تکلیف حاجت
 چنانکه جمع یا از صراح و او با اخواس حوا جمع یعنی کنگرگان از منتخب این جمع حاجت است چنانکه دواب دانه حاجه در اصل جماعه حاجه بوده است موصوف
 حذف کرده فقط صفت را قائم مقام موصوف ساخته جمع آن حوا می آید و میتوان که جمع حاج باشد که صیغه اسم فاعل است از جمع چنانکه کواهل جمع کاهل سواحل جمع ساحل
 و حوا در اصل حوا بوده است جمیم را در جمیم او نام کرده اند حوا بفتح اول کس نون یعنی سمایا پس این جمع حافره است که معنی سم اسپ خر باشد از کثرت و منتخب حوا بفتح
 بر وزن غور یعنی نقصان از صراح و بالفظم بر وزن نو جمع حوا که بالفتح معنی زنی که سفید پوست و چشم او نهایت سفید و سیاهی چشم و موی او بنایت سیاه باشد و موصوف
 که در پشت نصیب مومنان خواهند شد از کثرت و در اینجا که بعضی محققان نوشته اند که فارسیان حور را معنی سفید و تمایل کنندند با لفظ نون جمع کرده حوران میگویند و این
 شایخانی اکابران امرایان که هر لفظ بدون انضمام لفظ نون که ملا جمع فارسیست جمع شیم و اگر بایست این خا از کاکت نیست لفظ گوید که چون در آن کلام تفاوت نیست
 آن جایز خلایق شایخانی اکابران امرایان که اینها از ثقات سوغ نیست خان زدن نوشته که بعضی اسانده لفظ عربی را که جمع باشد با لفظ جامع کرده اند چنانکه میرزا محمد
 صاحب گویند و شرح برستم میدهند رشته آملای پس اگر بالفتح نون جمع عربی را جمع کنند معنی آن اردو از انصار عیسی علیه السلام از شرح خاقان حواس جمع حواسه باشد و این
 است آن قویست که میگویند و اقسام آن و این پنج ظاهر و پنج باطنی آنکه ظاهر اول نها قوت بصره که از ان دراک انوان و اشکال کرده میشود و دوم قوت سواد که از ان
 ادراک اصوات کرده میشود و سوم قوت شمیم شد که از ان ادراک بوای خوش کرده میشود و چهارم قوت بوی که از ان ادراک مزه بعضی شاکر و میشود و پنجم قوت
 آن قوت است که آن همه معضای موجود اما در زیاده خصوصاً در جلد و سیاه باین حس در دوزخی و سرد و گرمی مانند آن یافته میشود و این همه ظاهر گویند و آن همه حواس باشد
 حس شکر خیال و هم حافظه و شکر قویست مقدم بطن ال از بطون ناله و باغ و ان قبول کند جمیع صور را که حس است این حس ظاهر پس این حس ظاهر که حواس است و این حس شکر و خیال

و بران معطلات خلق روح جان خود بحکم دیگری انداختن این طبیعت جو گمان خلوت صحیح متنا بودن آن شود بحسب هم بستری رگایک طفل یا گریه یا گله
یا حیوانی دیگر در آنجا باشد خلق بفتح اول و ضم لام شد و بر وزن فرخ نام شهری از ترکستان از سر و کشف بران و جایگیری لسان اشعار و مدار و مود خلوت
بضم بقا و اتم و همیشگی نام بهشت نوعی از موش کور از صرح و منتخب خلوت و همیشگی از منتخب خلوت بفتح نام موضوعی از توابع شیر از شراب آنجا خوب باشد
از شرح دیوان قانی خلیج العذرا بفتح اول و ضم عین مهمل اول و کسر عین مهمل دوم و بعد از ال معجزه و کلمه مرکب از معنی برآمده فساد و شکسته بالنگ کنایه است
بی لگام و شتری مهار از کشف و صرح و سرور و موند چه خلیج معنی برون کرده شده عذرا معنی ساز که آنرا بالنگ نیز گویند و بهنگ با گد و زانند خلوتش کسر و آخرین
سجده کل لاکه در راهها آبناک شبها از جایگیری بفتح شود و غوغا از بران خلش بفتح اول و کسر لام معنی خلیج و خصوصیت مناقشه مستعمل بفتح لام خطاست
بران خلاص کسر اول معنی خالص و برگزیده و صدق محبت معنی بونه زرگران بفتح مصدر است معنی ستن رانی از منتخب کشف سرور و صفا بهار عجم نوشته
خلاص بفتح مصدر است و خلایک زیادت تحتانی نیز در محاوره فارسیان اقع است مثال خلاص معنی گویا بهریت یکی گفت از چار سو قصاص به چه کردی که آید بجا است خلایک
مثال خلاصی می شیرزی گوید بهریت سفر از عجم خلایک و بهریت نصیبان به همان بحر شکر که گشتی بر کنار آید و لفظ خلاص مصدر است در محاوره فارسیان معنی مفعول
نیز آید معنی معنی رها و آزاد خلوت و ضمیتین با دو پاک شدن مجازا معنی دوستی و خالص در دو که در تیره چیز مانده باشد از منتخب خلایک به کسر سرخر که میخند شود یکی از
اخلاط اربعه که صفرا و خون و بقر و سودا و ابوا بفتح اینچنین از منتخب خلایط معنی شریک انبار در حقوق ملک و شوهر این هم و این سرش گفته با کس می کل آینه باگاه از
و کسر جلع بفتح از جابر آمدن و بر آمدن عضو زنده گاه و معنی برین کردن جامه موده و معنی خلعت آن بضم طلاق گرفتن آن بوضع نشیدن مهر کابین یا بدون آن
دیگر از کشف و منتخب لطایف کسر خلایع کسر اول جمع خلعت که می پوشند خلعت بفتح معنی پس فرزند بدو از و منتخبین معنی از پس پندیده فرزند نیک صالح و بضم خلای
کردن عده کسر اول سکون ثانی پستان ستودن انسان چیز مختلف مرد ستیزنده بفتح اول و کسر ثانی شرماده با آستان از منتخب صرح خلایف کسر اول درخت بید
نماز کاری کردن با هم در صل معنی القبط و پس تاد و شدت معنی تاسا ز کاری مجاز است بلفظ کردن افکندن افتادن و منتخب کشف و شرح نصبا و بهار عجم بعضی برای
درخت بید بفتح نیز نوشته اند خلوق بفتح اول و ضم ثانی معنی بخوش از مدار سرور و صرح و مود کشف از کتابی دریا شده دراج اللفا و شرفنامه نیز میخند و در
نوشته که نوعیت از بوی خوش خلایق که نوعی از خوشبو بفتح بهر تمام از خوبی و با بفتح و تشدید بسیار آفریننده نام حق تعالی از منتخب خلوق بفتح اول سکون ثانی
آفریننده آفریده آفریده گان آفرینش و اندزه کردن و رخ گفتن و بضم و ضمیتین خوی عادت مرث اکثر طلاق آن بدن قید بر نیک و گاهی بقید بدی که معنی خوب آید و معنی
دین و منتخبین گفته شدن جامه گفته به معنی کسر نیز آید از منتخب بهار عجم و لفظ صرح خلایک کسر معنی در میان فاصله میان چیز و دوستی کردن مصدر از باب فاعل
و دوستان خصلتها از منتخب کسر و در کسر معنی چون ندان نیز نوشته و معنی خس که نیز می آید ظاهر این معنی از ر و مجاز است خلیل معنی دوست صادق و لقب
حضرت ابراهیم علیه السلام خلخال بفتح حلقه طلا و نقره که در پا کنند و آنرا در فارسی بابر بگویند نام شهر است از برای جان از سر و منتخب بران خل بالکسر
تشدید لام معنی یار و دوست بفتح و تشدید لام معنی سر که از سرور شرح نصبا که خلخال بضمیتین کشاکی و رخنه و تباهی کار بلفظ آمدن افکندن انداختن مستعمل از منتخب بهار
خلیم بالکسر بطن و غلیظ که از بطنی می آید و بطن معنی یار و دوست از کشف و سرور و در بران بر معنی آب غلیظ معنی با هم است خلجان بفتح جین حرفی از بطن
معنی خلیج که گایه از تر و دو فکر و سو این بران مدار و بهار عجم نوشته که خلجان بوزن مضارع عربیت فارسیان گاهی بکون ثانی نیز استعمال کنند خلایکشان
از حسان دشمنان مضارع خلایک بضم اول سکون لام بعد قاف معنی کند از مدار کشف و صرح و خیالان نوشته که خلایک بضم معنی جامه گفته با کسر این جمع خلقت
از بطنین جار که شده خلایع بدن جان و بحکم دیگری انداختن و جدا کردن بدن روح و این عمل از جو گمان که بریا حاصل میکند در اصطلاح حکما این عمل را
سیمیا گویند و وزن کیمیا خلایان بضم و تشدید لام معنی دوستان این جمع خلیل است بر وزن فعلان و گویند که در اصل خلایک بود مشتق از خلعت پس لام دوم

بفتح اول سکون ثانی پستان ستودن انسان چیز مختلف مرد ستیزنده بفتح اول و کسر ثانی شرماده با آستان از منتخب صرح خلایف کسر اول درخت بید
نماز کاری کردن با هم در صل معنی القبط و پس تاد و شدت معنی تاسا ز کاری مجاز است بلفظ کردن افکندن افتادن و منتخب کشف و شرح نصبا و بهار عجم بعضی برای
درخت بید بفتح نیز نوشته اند خلوق بفتح اول و ضم ثانی معنی بخوش از مدار سرور و صرح و مود کشف از کتابی دریا شده دراج اللفا و شرفنامه نیز میخند و در
نوشته که نوعیت از بوی خوش خلایق که نوعی از خوشبو بفتح بهر تمام از خوبی و با بفتح و تشدید بسیار آفریننده نام حق تعالی از منتخب خلوق بفتح اول سکون ثانی
آفریننده آفریده آفریده گان آفرینش و اندزه کردن و رخ گفتن و بضم و ضمیتین خوی عادت مرث اکثر طلاق آن بدن قید بر نیک و گاهی بقید بدی که معنی خوب آید و معنی
دین و منتخبین گفته شدن جامه گفته به معنی کسر نیز آید از منتخب بهار عجم و لفظ صرح خلایک کسر معنی در میان فاصله میان چیز و دوستی کردن مصدر از باب فاعل
و دوستان خصلتها از منتخب کسر و در کسر معنی چون ندان نیز نوشته و معنی خس که نیز می آید ظاهر این معنی از ر و مجاز است خلیل معنی دوست صادق و لقب
حضرت ابراهیم علیه السلام خلخال بفتح حلقه طلا و نقره که در پا کنند و آنرا در فارسی بابر بگویند نام شهر است از برای جان از سر و منتخب بران خل بالکسر
تشدید لام معنی یار و دوست بفتح و تشدید لام معنی سر که از سرور شرح نصبا که خلخال بضمیتین کشاکی و رخنه و تباهی کار بلفظ آمدن افکندن انداختن مستعمل از منتخب بهار
خلیم بالکسر بطن و غلیظ که از بطنی می آید و بطن معنی یار و دوست از کشف و سرور و در بران بر معنی آب غلیظ معنی با هم است خلجان بفتح جین حرفی از بطن
معنی خلیج که گایه از تر و دو فکر و سو این بران مدار و بهار عجم نوشته که خلجان بوزن مضارع عربیت فارسیان گاهی بکون ثانی نیز استعمال کنند خلایکشان
از حسان دشمنان مضارع خلایک بضم اول سکون لام بعد قاف معنی کند از مدار کشف و صرح و خیالان نوشته که خلایک بضم معنی جامه گفته با کسر این جمع خلقت
از بطنین جار که شده خلایع بدن جان و بحکم دیگری انداختن و جدا کردن بدن روح و این عمل از جو گمان که بریا حاصل میکند در اصطلاح حکما این عمل را
سیمیا گویند و وزن کیمیا خلایان بضم و تشدید لام معنی دوستان این جمع خلیل است بر وزن فعلان و گویند که در اصل خلایک بود مشتق از خلعت پس لام دوم

قصه خاقانی خواستار طلبکار خوشید سوار کنایه از سراج اللغات خویش و از مرد با احتیاط که خود را از افات محفوظ دارد و خواه که بر بزم اول
 و او معدوله در مجمع معنی خواهند و خوشگرا لطائف خواگرو خوالیکر بضم اول بار معروف کاف فای معنی طباخ و باوچی اگر کشت شکوالتهم کاف فای
 معنی چیز شیرین مطلق کنایه که طبیعت طایفه خوش خوش شود از کشف میوه بخود سوار خود را خود در اصطلاحات خود کار بضم اول و او معدوله و سکون اول
 و ال مملو موقوف کاف فای صاحب امر و صاحبان رشیدی و بلیدی است که مخفف خداوندگار است لقب سلطان معن زو اهل ایران جوگر که بکاف فای مخفف خوشگرا یعنی
 شخصیکه بخیر عادت داشته باشد از کشف لطائف و سراج اللغات نوشته که خوشگرا یعنی کاف فای معنی الفت گیرند و مخفف خوشگراست خواجہ عبدالقادر بهم کی از استادان علم
 موسیقی که در فن نغمه و سرود مهارت تمام داشت خون اری معنی خونی از اصطلاحات خود زبانی خون یزیده یعنی خون بخشن که مصدق نیز آمده از بهار عجم خون موس کنایه از سراج
 سرخ خون ناموس کنایه از شراب اصطلاحات خوش بفتح خارج که بوی خنده دارد و او معدوله و سکون شین معنی شاد و خوب بطنم غلط انداخته خوش
 با سرکش خوش قافیه کرده اند نه با سر خوش و غایت خوش غیابان لفظ خود نیز بفتح خارج معنی و او معدوله و سکون ال است لفظ خود را با بد قافیه کنند از بهار عجم خوش بود
 معدوله قوم و قریب معنی خود را بچند و پند و ستان امور را خویش گویند هر چند مجاز است که بمعنی در محاوره زبان و انان یافته نشد از سراج دور لطائف معنی
 قلبه مزاج و خوب خوش نیز نوشته و صاحب بهار عجم نوشته که خوش مراد خود که قدری تفاوت است چرا که لفظ خود فاعل فعل و تنبیه و واقع میشود و جلاط خوش نیز بر آن
 میگویند خود میگویند که خوش میگویند خوش مفعول مضاعف الیه واقع میشود و خواجہ شمس غلامان دکنران یک خواب هر یک مرد دیگر را خواب خوش تاشند
 از بهار عجم کشف دارد بر زبان و سراج و نیز در فقه مؤلف تحقیق نیست که خواب تاش در محل خواب خوش تاشند و ال را بجهت قرب مخرج تبادل کرده اند و خوش یکی مراد
 بلفظ هم آید که بجهت اشتراک است چنانچه بولد آن معنی همراه و واکشش معنی هم قوم و هم خوش خواب خوش لغافل و فرب از کشف و سراج خواص به نشدید معاد و در
 محاوره فارسی تخفیف جمع خاص که مقابل عام باشد و جمع خاص معنی خدنگاران بر ستاران متناوب یعنی خدنگار صاحب واحد نیز می آید از اصطلاحات و غیره و صاحب بهار عجم گوید
 بدو معنی اخیر اصطلاح متناظران است خوش بالفهم و معاد معجزه و در آمدن در چیزی و فتن افکار از کشف و منتخب سر و خوش علامت شیر که باز که حرکت نیامد و بخود بر
 خواص لطیف بفتح اول که طرا مملو بلینده و او صمد با خوارق افعال و خصال که خلاف عادت دیگر مردان باشد و مجازا از امات اولیا خورق بفتح اول و دوم
 چهارم که نون باشد و سکون را که مملو بر وزن شکر نام قصر عجب که نعمان بن منذر بر ابرام گورار منازعه کار با کرده بود از منتخب ما را و سیر و کشف و بران جوک بضم اول
 معدوله و فتم وال مملو و کاف فای معنی غلبان غلط و وسوسل سراج خوراک مرکب از خور که معنی خوش است واک کلمه ایست مفید معنی نسبت از رساله مقبره نوشته شد
 خوشتر که بسیار خوشتر خول فخرین چشم و خدم و دولت از منتخب خوال بود و معدوله معنی طعام خوردنی بمعنی دود و جراح و سراج خوش فای معنی کاف فای بسیار بسیار
 که بخوبی توان نوشت اصطلاحات خواجہ بفتح اول که سراج فاقانی این جمع خاتمه است خود کار او بران رشید لب با هم که از آخر عمر خوش عنان سب طبع و
 قنایه و کار که باز که شده عنان بهر سو که خواهند کرد خوشیدن خشک شدن از بران خوشانیدن متعدی خوشید نیست بمعنی خشک شدن از خیابان خوشیدن
 از وزن ماده و بران سراج و معنی متعلقان نوشته اند که این فای ساخته هندیان فای نیست خوان معروف است بلفظ گسترده و جیدن نهادن و از آن
 رساندن کشیدن و کشیدن معنی از بهار عجم خوش بفتح اول جمع خان که لغت ترکیب است که در اصل لقب پادشاهان ترک است و حال در لقب امر عمل شده فارسیان
 علی دان این لفظ را بطور عجمی کرده اند و فاقانین معنی خاقان که معنی پادشاه بزرگ است و ترکی خواتین جمع خاتون است که ترکی معنی زن پادشاه است و این
 بضم فارسیان غزل است خوشی و بضم اول و او معدوله و سکون نام مملو و معجزه موقوف که جمع عربی و سکون تحتانی و فتم و بود یوست که در زبان برای علمیت
 ملول کنایه از سود مشرغ غنا و خوردن معن و در متصل شدن و سنگ ضارب جسم مضروب و معنی است معنی مانی شدن نیز آمده خواتین بزرگ و معجزه است و کار
 از بران خولجان بضم و او معدوله و سکون فای معنی خواتین که در لغت است به هندی کلیم گویند از معجزه و در بحر احوال بفتح

چون این را در مجمع معنی خواهند و خوشگرا لطائف خواگرو خوالیکر بضم اول بار معروف کاف فای معنی طباخ و باوچی اگر کشت شکوالتهم کاف فای
 معنی چیز شیرین مطلق کنایه که طبیعت طایفه خوش خوش شود از کشف میوه بخود سوار خود را خود در اصطلاحات خود کار بضم اول و او معدوله و سکون اول
 و ال مملو موقوف کاف فای صاحب امر و صاحبان رشیدی و بلیدی است که مخفف خداوندگار است لقب سلطان معن زو اهل ایران جوگر که بکاف فای مخفف خوشگرا یعنی
 شخصیکه بخیر عادت داشته باشد از کشف لطائف و سراج اللغات نوشته که خوشگرا یعنی کاف فای معنی الفت گیرند و مخفف خوشگراست خواجہ عبدالقادر بهم کی از استادان علم
 موسیقی که در فن نغمه و سرود مهارت تمام داشت خون اری معنی خونی از اصطلاحات خود زبانی خون یزیده یعنی خون بخشن که مصدق نیز آمده از بهار عجم خون موس کنایه از سراج
 سرخ خون ناموس کنایه از شراب اصطلاحات خوش بفتح خارج که بوی خنده دارد و او معدوله و سکون شین معنی شاد و خوب بطنم غلط انداخته خوش
 با سرکش خوش قافیه کرده اند نه با سر خوش و غایت خوش غیابان لفظ خود نیز بفتح خارج معنی و او معدوله و سکون ال است لفظ خود را با بد قافیه کنند از بهار عجم خوش بود
 معدوله قوم و قریب معنی خود را بچند و پند و ستان امور را خویش گویند هر چند مجاز است که بمعنی در محاوره زبان و انان یافته نشد از سراج دور لطائف معنی
 قلبه مزاج و خوب خوش نیز نوشته و صاحب بهار عجم نوشته که خوش مراد خود که قدری تفاوت است چرا که لفظ خود فاعل فعل و تنبیه و واقع میشود و جلاط خوش نیز بر آن
 میگویند خود میگویند که خوش میگویند خوش مفعول مضاعف الیه واقع میشود و خواجہ شمس غلامان دکنران یک خواب هر یک مرد دیگر را خواب خوش تاشند
 از بهار عجم کشف دارد بر زبان و سراج و نیز در فقه مؤلف تحقیق نیست که خواب تاش در محل خواب خوش تاشند و ال را بجهت قرب مخرج تبادل کرده اند و خوش یکی مراد
 بلفظ هم آید که بجهت اشتراک است چنانچه بولد آن معنی همراه و واکشش معنی هم قوم و هم خوش خواب خوش لغافل و فرب از کشف و سراج خواص به نشدید معاد و در
 محاوره فارسی تخفیف جمع خاص که مقابل عام باشد و جمع خاص معنی خدنگاران بر ستاران متناوب یعنی خدنگار صاحب واحد نیز می آید از اصطلاحات و غیره و صاحب بهار عجم گوید
 بدو معنی اخیر اصطلاح متناظران است خوش بالفهم و معاد معجزه و در آمدن در چیزی و فتن افکار از کشف و منتخب سر و خوش علامت شیر که باز که حرکت نیامد و بخود بر
 خواص لطیف بفتح اول که طرا مملو بلینده و او صمد با خوارق افعال و خصال که خلاف عادت دیگر مردان باشد و مجازا از امات اولیا خورق بفتح اول و دوم
 چهارم که نون باشد و سکون را که مملو بر وزن شکر نام قصر عجب که نعمان بن منذر بر ابرام گورار منازعه کار با کرده بود از منتخب ما را و سیر و کشف و بران جوک بضم اول
 معدوله و فتم وال مملو و کاف فای معنی غلبان غلط و وسوسل سراج خوراک مرکب از خور که معنی خوش است واک کلمه ایست مفید معنی نسبت از رساله مقبره نوشته شد
 خوشتر که بسیار خوشتر خول فخرین چشم و خدم و دولت از منتخب خوال بود و معدوله معنی طعام خوردنی بمعنی دود و جراح و سراج خوش فای معنی کاف فای بسیار بسیار
 که بخوبی توان نوشت اصطلاحات خواجہ بفتح اول که سراج فاقانی این جمع خاتمه است خود کار او بران رشید لب با هم که از آخر عمر خوش عنان سب طبع و
 قنایه و کار که باز که شده عنان بهر سو که خواهند کرد خوشیدن خشک شدن از بران خوشانیدن متعدی خوشید نیست بمعنی خشک شدن از خیابان خوشیدن
 از وزن ماده و بران سراج و معنی متعلقان نوشته اند که این فای ساخته هندیان فای نیست خوان معروف است بلفظ گسترده و جیدن نهادن و از آن
 رساندن کشیدن و کشیدن معنی از بهار عجم خوش بفتح اول جمع خان که لغت ترکیب است که در اصل لقب پادشاهان ترک است و حال در لقب امر عمل شده فارسیان
 علی دان این لفظ را بطور عجمی کرده اند و فاقانین معنی خاقان که معنی پادشاه بزرگ است و ترکی خواتین جمع خاتون است که ترکی معنی زن پادشاه است و این
 بضم فارسیان غزل است خوشی و بضم اول و او معدوله و سکون نام مملو و معجزه موقوف که جمع عربی و سکون تحتانی و فتم و بود یوست که در زبان برای علمیت
 ملول کنایه از سود مشرغ غنا و خوردن معن و در متصل شدن و سنگ ضارب جسم مضروب و معنی است معنی مانی شدن نیز آمده خواتین بزرگ و معجزه است و کار
 از بران خولجان بضم و او معدوله و سکون فای معنی خواتین که در لغت است به هندی کلیم گویند از معجزه و در بحر احوال بفتح

چنین معنی میدهد که از آن بزرگتر بگوید از شرح فضا و آیه بتدبیر با هوای هر حیوان که بر زمین راه رود غالب اطلاق این بان چهار پایه میشود که بران سوار شوند
 یا بار کنند از منتخب لطائف آه کثیر که از یکدیگر بران آیه بکسوف نوزدیک شوند از آنرا خود از دلو و انکانه بدونون و کاف فارسی آن باشد که معنی چون بستر
 گشت روزی که امیر به تازان سر بنجام خوردی کنند از لفظ بعضی خست و متاع خانه نیز نوشته اند و از راه عظمی و دایره عظمی به آنکه دایره عظمی را گویند که نصف
 کره نمایند که این دایره بران کره فرض کرده شود و اگر دایره متعریف کره نماید دایره صغیره گویند و دایره عظمی که این نسبت بر فلک فرض کرده اند یکی نه اند
 اول معدل النهار و این را معدل النهار از آن گویند که چون شمس برین دایره میگردد و دلیل و نهار برابر شود و جمیع کواکب تقریباً گرد عرض تعیین برابر میشوند و شمس بران
 دایره اتفاق سیر در سال و بار افتد یکی در اول حمل و دیگر در آخر سنبله و در تحت این دایره در زمین محاذ این دایره یکایک از دیگر بر زمین فرض کنند چنانکه اگر دایره
 معدل النهار قاطع عالم شده زمین با هم قطع نماید پس من از جای که قطع شود همان خط مستقیم و خط مستقیم از آن گویند که در اینجا همیشه دلیل و نهار برابر باشد با تقریب دوم
 دایره منطقه البروج که دایره معدل النهار را آن تقاطع نموده است حاملی و چون شمس بهر دو نقطه محل تقاطع رسید دلیل و نهار در جمیع بقاع غیر از عرض تعیین با تقریب
 برابر میشود و این دو محل تقاطع را دو نقطه اعتدال گویند و آن نقطه که چون قتاب از گذر و شمس شود ویرا اعتدال سبی گویند آن محل است نقطه دیگر که مقابل
 است چون آفتاب از گذر و جنوب شود آنرا اعتدال خرفی خوانند آن سبب نیز آن است شمس دایره زمین را یکبار بپایان دایره منطقه البروج از آن گویند که
 همه دو دایره بر بروج بر زمین دایره واقع شده اند سوم دایره مایل یا قطب یا لایق دایره این دایره است که بهر دو منطقه البروج و هر دو قطب معدل النهار و بر هر دو قطب
 که گذشته است میل کمال عبارتست از غایت بعد منطقه البروج از معدل النهار چهارم دایره الافق و این دایره است که نصف فلک میکند در میان مرکز و غیر مرکز
 یعنی دایره افق فرق میکند انقدر فلک که بالا زمین دیده میشود میان انقدر فلک که از نظر ناظر محسوبست بر زمین طلوع غروب کواکب این دایره تعلق دارد و زمین
 این دایره سمت الرأس القدم و این را افق حسی گویند و نزد محققین افق سه قسم است یکی را بیان کردم بیان دوم سوم تطویل را میخواهد هر یک از این سه افق بلحاظ
 حرکت فلک حاملی است و اول وجود و لا بر خط مستقیم حاملی در اکثر بلاد محوره عالم در جنوبی بطور گردش بسیار عرض تعیین که قطب شمالی در اینجا سمت الرأس است
 پنجم دایره نصف النهار و این دایره است که بهر دو قطب عالم که عبارت از هر دو قطب معدل النهار است گذشته سمت الرأس القدم میکند و نصف میکند انقدر فلک که فوق
 افق است با نظر و غیر مرکز نصف خواهد کرد و این تعریف بلحاظ اکثر بلاد محوره است چرا که در عرض تعیین صاف نمی آید ششم دایره الارتفاع چون قوس ارتفاع کواکب این دایره
 را خود است لهذا این اسم است این دایره میکند سمت الرأس القدم این دایره در روز و شب و بار بار دایره نصف النهار را منطبق میکند و در هر وقت از محل خود جدا
 میکنند ششم دایره اول السموات و این دایره است که در زمین است سمت الرأس القدم و در نقطه مشرق و مغرب قطب این دایره در نقطه جنوب شمال است بر خط مستقیم منطبق میشود
 و معدل النهار و در افق و تقاطع معدل النهار با دایره افق مایل و تقاطع معدل النهار نیز با مرکز قوس ششم دایره این دایره است که در زمین است و در
 قطب معدل النهار شنا میشود این دایره کواکب سیاره از معدل النهار و منطقه البروج از معدل النهار و باید که هر دو نقطه اعتدالین را میل پیدا چون کواکب نقطه
 اعتدال تجاوز کنند پس میل می فرایند مایل کلی که نقطه انقلابین ششم دایره العرض برین دایره است که در زمین است و در نقطه جنوب و شمال و بعضی متاخرین
 فوج نسبت سواره دایره مشهورند که دایره دهم نیز نوشته اند و آنرا وسط السماء الرویه نامند و آن میگذرد با قطب منطقه البروج و افق و هر دو قطب آن طالع و غار
 بدانکه دایره ازین دایره که معدل النهار منطقه البروج و دایره الاقطاب لایق باشد شخصی اند یعنی افراد اینها نیستند و نسبت دایره باقی که دایره نصف النهار در ارتفاع و
 افق و اول السموات و عرض وسط السماء الرویه با نوعی اند یعنی از آن کثیره دارند لیکن دایره افق مستقیم و موضع و همچنین نصف النهار و اول السموات و خلاف دایره مایل که
 متعدد میگردد از شرح چندی دارد و دیگر کتب علم است و دانایان بزرگ از کشف و کمال کنند و بعضی خوانند و طلب کنند و قصد کنند و قضا کنند و ارا بینه با دایره افق
 از پیشینه که استوار و در هر شوی است که در شراب نه است بر امتحان کس که اس بنوشانند که لایق مصداقین است یا نیست از بارجم و غیر آن و ان و در فتنه

این دایره است که در زمین است و در نقطه جنوب و شمال و بعضی متاخرین
 فوج نسبت سواره دایره مشهورند که دایره دهم نیز نوشته اند و آنرا وسط السماء الرویه نامند و آن میگذرد با قطب منطقه البروج و افق و هر دو قطب آن طالع و غار
 بدانکه دایره ازین دایره که معدل النهار منطقه البروج و دایره الاقطاب لایق باشد شخصی اند یعنی افراد اینها نیستند و نسبت دایره باقی که دایره نصف النهار در ارتفاع و
 افق و اول السموات و عرض وسط السماء الرویه با نوعی اند یعنی از آن کثیره دارند لیکن دایره افق مستقیم و موضع و همچنین نصف النهار و اول السموات و خلاف دایره مایل که
 متعدد میگردد از شرح چندی دارد و دیگر کتب علم است و دانایان بزرگ از کشف و کمال کنند و بعضی خوانند و طلب کنند و قصد کنند و قضا کنند و ارا بینه با دایره افق
 از پیشینه که استوار و در هر شوی است که در شراب نه است بر امتحان کس که اس بنوشانند که لایق مصداقین است یا نیست از بارجم و غیر آن و ان و در فتنه

از کشف و برهان و مؤید و منتخب صراح در رسم بالفتح پشتواره و بقیجه جامه و خست از مؤید و برهان رزوه بفتح اول سکون را فارسی و فتح دل مهمل معنی در ص
 بسیار خورنده از برهان فصل امی مهمل مع سین مهمل و سوب بفتحین و بامی موطنه خیر که در ته آت شراب بول مثلیم و نوشینند از فارسی و گویند
 بضم حال از منتخب کشف که ص کشف بفتح نیز نوشته رسالت بکسر اول پیغام بردن پیغمبری رستم یکیت نام پیروان است سوار ستم زال آن یکیت
 بود از مصطلحات رسوخ بضم تین سوار و یار جلودن از منتخب صراح رسد بفتحین حصه کاروان جنس غله از چراغ هدایت رسن باز از دیگر که بر سرین و در تخییر
 بالضم تیا و معنی ترکیبی و تیدن برخاستن از کشف مؤید و رشید و صا برهان جهاگیری بالفتح نوشته اند و معنی ترکیبی باشند بر جستن گفته اند و ستان
 بالفتح زیادت الف نزد بعضی الف بر اعطف است در سراج اللغات رتائیر و رتخیر بالضم است معنی قیامت سغ بالضم و بضمین و غن مع یونیدگاه باریکی عمی با الف
 بحدی کلانی گویند از منتخب صراح رستم بر از بر صورت پیروان زند که بر میت با از مصطلحات رسول بضم فرستاده و معنی پیغمبری که صا کتاب باشد بجلایی
 که آن هم است خواه صا کتاب یا خواه نباشد و لفظ رسول معنی قاصد یک نیز است از شرح نصا سل بضمین مع رسول که معنی قاصد نیز است سال
 مکتوبات نامها و هم بران و در لفظا معنی هم بران ریل همراه پیغام برنده فرستاده از لفظا رسم بالفتح نشان تین نوشتن معنی و معنی علامه از منتخب و لطائف
 بران در سراج اللغات نوشته که رسم بالفتح قاصد و قانون این لفظ عربیست بجز از معنی طیفه و مشایره هم کلامه با طلاق منطلق تعریف شی بوزنیت چنانکه تعریف
 باشی و ضاحک بخلاف حد که آن تعریف شی بنیاد باشد چنانکه تعریف انسان بحیوان طوق رسوم نقوش و این دو عادت و تاسا صاحب الفتح و تشدید نشان و مشورتی از
 رسم که معنی نقش کر نیست از کشف و منتخب در برهان و کشف نوشته که نام نقاش نام تهرستین قول هر دو خط رسیدن مع و معنی بخت شدن میوه بفتح یا تهر بکل
 رسیدن اینهمه مع مجاز است از سراج رسوخ بالضم غن مع پیونیدگاه سرد و پا از منتخب صراح رسته بالفتح معنی صفت یعنی چند چیز که پیروی هم باشند و کاه بازار که تادور بار
 باشند از برهان و رشید و عمار و در سراج چراغ هدایت نوشته که رسته معنی صفت و کان و مجاز معنی بازار و راه و معنی رها شده و آزاد بالضم معنی پیونیده شده و
 معنی محکم نیز آمده و بالکسر هم معقول از رسیدن که اهل هند کاتما گویند رساله مصدیت که معنی هم معقول است معنی مشیود و رستی بالضم و کسر فو قانی
 حجت و فرشت نعمت معنی رزق و روزی و نان و حلوا از برهان جهاگیری رسمی بالفتح معنی چاکر و معنی خراج گذار فصل امی مهمل مع سین مع پیوسته
 بکسر اول معنی سیر منزل است و ششم از منازل قمران چند ستاره خرد است سلسل اندرسن و بالفتح بچه آموخت شافت بالفتح نیکو قد شدن از
 و کثر شاد و شاد بفتح براه است بودن را شمع بالفتح تراویدن آب از منتخب شامح بفتح و کا محلی جمع و سمه و این جمع شاد و شاد بضم اول سکون
 ثانی بفتحین براه شدن و راه است یافتن از ب لطایف رشید راه است نمانده و رست تدبیر و نام بهر خفا از منتخب لطائف شاد و بفتح و براه است
 آمدن از منتخب صراح و در بحر الجواهر بضم معنی خرد دل و مؤید و منتخب معنی تخم تره تیز که از بالون گویند رسته عمر سالگره از مصطلحات رشیم بر وزن رشید
 کر میت چوب خوار که بر بر ارضه و بیک گویند از برهان رشن بالفتح روز میر و هم از هر ماهی نوعی از جامه رشیمی معنی باز که بر لبی عضد گویند و از
 گشت تا آرنج و سافت برود و چون از هم باز کنند ظاهر این معنی مخفف آتش است و بر بفتح اول تشدید معنی چکیدن آب اشک دل باران
 اندک از سراج و جهاگیری و لطائف و منتخب کشف بالفتح یکیدن از منتخب رسته مریم مریم است که شته حضرت مریم چنان باریک بود که در و آردن
 یافته نمیشد از شرح خاقانی رسته زدن پیودن طناب از شرحی نوشته شد رسته و از وادون ملت فرصت وادون و تنگ گرفتن بر سرین
 بالفتح و کاف عربی معنی سب بزرگ در سراج اللغات نوشته که این مرکب است از رشک کلمه کین چون دو کاف بهم آمد یکی را حذف کردند و یک
 کاف تانی حذف کرده باشند بخلاف چرکین که کاف دوم را که فارسی بود حذف کردند رسته با گشت بستم معنی یاد داشتن از مصطلحات رسته
 بیچان مار بیچان از مصطلحات رشیم بالفتح و حامی مملک که انجاسی تراوش کند و بیچک از منتخب رسته تار و سلاک مر و اید و رسته مانند خیری که

باز از دیگر که بر سرین و در تخییر
 بالضم تیا و معنی ترکیبی و تیدن برخاستن از کشف مؤید و رشید و صا برهان جهاگیری بالفتح نوشته اند و معنی ترکیبی باشند بر جستن گفته اند و ستان
 بالفتح زیادت الف نزد بعضی الف بر اعطف است در سراج اللغات رتائیر و رتخیر بالضم است معنی قیامت سغ بالضم و بضمین و غن مع یونیدگاه باریکی عمی با الف
 بحدی کلانی گویند از منتخب صراح رستم بر از بر صورت پیروان زند که بر میت با از مصطلحات رسول بضم فرستاده و معنی پیغمبری که صا کتاب باشد بجلایی
 که آن هم است خواه صا کتاب یا خواه نباشد و لفظ رسول معنی قاصد یک نیز است از شرح نصا سل بضمین مع رسول که معنی قاصد نیز است سال
 مکتوبات نامها و هم بران و در لفظا معنی هم بران ریل همراه پیغام برنده فرستاده از لفظا رسم بالفتح نشان تین نوشتن معنی و معنی علامه از منتخب و لطائف
 بران در سراج اللغات نوشته که رسم بالفتح قاصد و قانون این لفظ عربیست بجز از معنی طیفه و مشایره هم کلامه با طلاق منطلق تعریف شی بوزنیت چنانکه تعریف
 باشی و ضاحک بخلاف حد که آن تعریف شی بنیاد باشد چنانکه تعریف انسان بحیوان طوق رسوم نقوش و این دو عادت و تاسا صاحب الفتح و تشدید نشان و مشورتی از
 رسم که معنی نقش کر نیست از کشف و منتخب در برهان و کشف نوشته که نام نقاش نام تهرستین قول هر دو خط رسیدن مع و معنی بخت شدن میوه بفتح یا تهر بکل
 رسیدن اینهمه مع مجاز است از سراج رسوخ بالضم غن مع پیونیدگاه سرد و پا از منتخب صراح رسته بالفتح معنی صفت یعنی چند چیز که پیروی هم باشند و کاه بازار که تادور بار
 باشند از برهان و رشید و عمار و در سراج چراغ هدایت نوشته که رسته معنی صفت و کان و مجاز معنی بازار و راه و معنی رها شده و آزاد بالضم معنی پیونیده شده و
 معنی محکم نیز آمده و بالکسر هم معقول از رسیدن که اهل هند کاتما گویند رساله مصدیت که معنی هم معقول است معنی مشیود و رستی بالضم و کسر فو قانی
 حجت و فرشت نعمت معنی رزق و روزی و نان و حلوا از برهان جهاگیری رسمی بالفتح معنی چاکر و معنی خراج گذار فصل امی مهمل مع سین مع پیوسته
 بکسر اول معنی سیر منزل است و ششم از منازل قمران چند ستاره خرد است سلسل اندرسن و بالفتح بچه آموخت شافت بالفتح نیکو قد شدن از
 و کثر شاد و شاد بفتح براه است بودن را شمع بالفتح تراویدن آب از منتخب شامح بفتح و کا محلی جمع و سمه و این جمع شاد و شاد بضم اول سکون
 ثانی بفتحین براه شدن و راه است یافتن از ب لطایف رشید راه است نمانده و رست تدبیر و نام بهر خفا از منتخب لطائف شاد و بفتح و براه است
 آمدن از منتخب صراح و در بحر الجواهر بضم معنی خرد دل و مؤید و منتخب معنی تخم تره تیز که از بالون گویند رسته عمر سالگره از مصطلحات رشیم بر وزن رشید
 کر میت چوب خوار که بر بر ارضه و بیک گویند از برهان رشن بالفتح روز میر و هم از هر ماهی نوعی از جامه رشیمی معنی باز که بر لبی عضد گویند و از
 گشت تا آرنج و سافت برود و چون از هم باز کنند ظاهر این معنی مخفف آتش است و بر بفتح اول تشدید معنی چکیدن آب اشک دل باران
 اندک از سراج و جهاگیری و لطائف و منتخب کشف بالفتح یکیدن از منتخب رسته مریم مریم است که شته حضرت مریم چنان باریک بود که در و آردن
 یافته نمیشد از شرح خاقانی رسته زدن پیودن طناب از شرحی نوشته شد رسته و از وادون ملت فرصت وادون و تنگ گرفتن بر سرین
 بالفتح و کاف عربی معنی سب بزرگ در سراج اللغات نوشته که این مرکب است از رشک کلمه کین چون دو کاف بهم آمد یکی را حذف کردند و یک
 کاف تانی حذف کرده باشند بخلاف چرکین که کاف دوم را که فارسی بود حذف کردند رسته با گشت بستم معنی یاد داشتن از مصطلحات رسته
 بیچان مار بیچان از مصطلحات رشیم بالفتح و حامی مملک که انجاسی تراوش کند و بیچک از منتخب رسته تار و سلاک مر و اید و رسته مانند خیری که

انداخته در دهن طفل انداخته مرغیت کوچک از قند غیره و در مصطلحات نوشته که زلفه وار و نیست که بوقت لولن بچهره او بدهند و سبب گویند فصل نهمی
 بجمع مع کاف و زکریا بجمع کسر ای ممل و تشدید یا تحتانی تمام بی علیہ السلام از نزل لا غلاط رکاب منفتح لولن در آخر هر مفعول یا لیدن از نزل و نزل
 و نتم کردن از منتخب مراد رکاب منفتح و در آخر بای موحده سیاه که بدان کتاب نویسنده از برهان زکوة لفتح اول و در رسم الخط الف این لفظ را بصورت قاف و اول
 نوشتن در حقیقت معلوم حصه از مال که بعد از سالی در راه خدا دهند و اصل درجه آن مال دو صد و سیست که شصت و پنج و پیداین و یا میشوند زکال بضم اول و کاف
 فارسی افکار گفته که سیاه شده همانند زرشیدی و برهان زکریا بفتح خود بخود از قمر سخن کردن از برهان زکی بفتح اول و کسر کاف و تشدید تحتانی بمعنی پاک
 از شرح نصاب فصل نهمی بجمع مع لام و زلیخا بضم اول و فتح لام بر وزن سودا از بهار مجم و نزل و مار و برهان بدانکه زلیخا بضم اول و فتح لام تصنیف لخاله
 صفت باشد مونس از رخ ماهو از رخ که بالفتح بمعنی جای تقرین یا ست گمانی الصراح و منتخب چون زن معلومه بجمع جمال محل لغزیدن یا عقل بنیدگان بجمع
 بدین اسم موسوم شده یا آنکه لکال لطافت و صفا بد نش لغایت صفائی و المصنوع و ازین باعث محل تقرین باشد بجمع و تشدید یا مش کردن و این تصنیف بجمع زرم و محبت است و یا
 بر روی تخفیف و بعضی محققان نوشته اند که مولد زلیخا ملک مغرب است اسم اصلی او زبان سه بانی رعیل بود اسم زلیخا که شمرت دارد و وضع کرده عربست و آنچه لفظ زلیخا
 و مراد بفتح اول و کسر لام شمرت دارد و علت است زیرا که میچ زنی از اوزان علم تعریف مویختش نمیشود و بعضی گویند که زلیخا بفتح اول و کسر لام هم درست باشد و نظیر این لفظ
 ترشیاست نوعی از خرم و بعضی گویند که اسم جمعیت و المصنوع با صواب لیسبا بجمع نوعی از شیرینی که سبب جلبه گویند از مدار لغت بضم و وجه و نزل زلیخا بجمع
 اول شب از منتخب و فارسی گاهی مجازا بمعنی دوستی آید زلفت بالفتح و بالکسر لام مشد و مفتوح بمعنی لغزش لغزیدن و کسر فال مجروری از لطافت و زیباییش گفته که
 یعنی لغزش که عبارت از کار ناپسندیده این لفظ را بطریق اوست جمال گفته چنانکه زلفت انبیا علیهم السلام ترلالت بالفتح و تشدید لام بمعنی لغزشها دارد از ان خطا مار که
 بفتح اول و تشدید لام یکدیگر طعام پس مانده کثرت را بوقت دیگر بکار دارد و زلف در اصل بضم اول و فتح لام لفظ عربیت جمع زلفه بضم که بمعنی پاره شب
 و فارسیان عربی و ان مقبرفات خود بسکون لام خوانند و مجازا باین سبب سیاهی اطلاق مشه به بر مشه کرده موی مخصوص قریب گوش را زلف گفتند
 و صاحب کشف نیز نوشته که زلف جمع زلفه است و زلف پاره شب گویند و همین مناسبت و فارسی موی مخصوص قریب گوش از زلف گویند چرا که هر سیاه
 و خان آن زلف و سران نوشته که ظاهر لفظ زلف مخفف لغزیدن باشد که بضم اول و کسر فای بمعنی از نخل است پس بجمع تشبیه بر موی صانع اطلاق کنند و از منتخب منقولست که
 جمع زلفه که بمعنی پاره شب است و در صورت نیز بنا بر تشبیه خواهد بود زلف بفتح تین لغزیدن و زمین هموار بی گیاه از منتخب و بمعنی بدست انزال کردن نیز آمده و بعضی
 مجازا بمعنی خوشامد نوشته اند باین سبب بمعنی لغزیدن زلوک و زلوهر و لفظ بضم تین که می باشد در تالا بها که خون میگذراند از جگر گویند از کشف و
 صاحب لیری نیز لفظ را بفتح اول و ضم لام و واد معروف نوشته و در برهان سران نیز بفتح اول و ضم لام زلال با کسر ز را نیدن و جنبانیدن از منتخب لاول
 جمع زلال بفتح تین لغزیدن بمعنی نقصان می و در تالا و جاک لغزش از منتخب بطالاف زلال بضم اول که می باشد که در میان برف بهر سدر را با لکشت مکان پرده پیران
 صاف آن کرم را اندک حیاتی و حرکتی باشد چون در عربی ب شیرین کمتر سبب مردم عرب که مسای مدکور را فشرده آبی که از آنها بر آید می نوشند چرا که بجا سبب
 باشد و مجازا آب شیرین را گویند از نسل حیوة احمیان نوشته شد که کمال معتبرست و از برهان نیز ثابت است و در سران نوشته که زلال بضم آب صاف و شیرین
 عربیت بعضی گویند که کریت که در برف پیدا میشود زلفین بضم اول و کسر فای از سران زلفه و تشدید در عربی آنچه از طعام بهر کسی بکار آید و در عربی که
 مردم نو و نایز جانی بر دارند و نقای کریت پر دارد که در موسم گرما بشما آواز کند بندی چنینکه از منتخب و برهان و مود و فصل نهمی بجمع مع میسم بجمع
 بختین و سکون خای مجمر که شل موز بیل باشد بندی آن موز را کسبلا گویند از مدار و بهار مجم و برهان و بهانگیری و در سران بفتح اول و ضم میسم
 از موز بختین و تشدید بلی صلا صوم جوهریت نیز رنگ و بفتح رای ممل نیز آمده از بهار مجم و کشف و نزل زلیخا و بفتح اول و کسر میسم و تشدید

منفتح لخاله
 زلیخا بضم اول و فتح لام تصنیف لخاله
 زلفه وار و نیست که بوقت لولن بچهره او بدهند و سبب گویند فصل نهمی
 بجمع مع کاف و زکریا بجمع کسر ای ممل و تشدید یا تحتانی تمام بی علیہ السلام از نزل لا غلاط رکاب منفتح لولن در آخر هر مفعول یا لیدن از نزل و نزل
 و نتم کردن از منتخب مراد رکاب منفتح و در آخر بای موحده سیاه که بدان کتاب نویسنده از برهان زکوة لفتح اول و در رسم الخط الف این لفظ را بصورت قاف و اول
 نوشتن در حقیقت معلوم حصه از مال که بعد از سالی در راه خدا دهند و اصل درجه آن مال دو صد و سیست که شصت و پنج و پیداین و یا میشوند زکال بضم اول و کاف
 فارسی افکار گفته که سیاه شده همانند زرشیدی و برهان زکریا بفتح خود بخود از قمر سخن کردن از برهان زکی بفتح اول و کسر کاف و تشدید تحتانی بمعنی پاک
 از شرح نصاب فصل نهمی بجمع مع لام و زلیخا بضم اول و فتح لام بر وزن سودا از بهار مجم و نزل و مار و برهان بدانکه زلیخا بضم اول و فتح لام تصنیف لخاله
 صفت باشد مونس از رخ ماهو از رخ که بالفتح بمعنی جای تقرین یا ست گمانی الصراح و منتخب چون زن معلومه بجمع جمال محل لغزیدن یا عقل بنیدگان بجمع
 بدین اسم موسوم شده یا آنکه لکال لطافت و صفا بد نش لغایت صفائی و المصنوع و ازین باعث محل تقرین باشد بجمع و تشدید یا مش کردن و این تصنیف بجمع زرم و محبت است و یا
 بر روی تخفیف و بعضی محققان نوشته اند که مولد زلیخا ملک مغرب است اسم اصلی او زبان سه بانی رعیل بود اسم زلیخا که شمرت دارد و وضع کرده عربست و آنچه لفظ زلیخا
 و مراد بفتح اول و کسر لام شمرت دارد و علت است زیرا که میچ زنی از اوزان علم تعریف مویختش نمیشود و بعضی گویند که زلیخا بفتح اول و کسر لام هم درست باشد و نظیر این لفظ
 ترشیاست نوعی از خرم و بعضی گویند که اسم جمعیت و المصنوع با صواب لیسبا بجمع نوعی از شیرینی که سبب جلبه گویند از مدار لغت بضم و وجه و نزل زلیخا بجمع
 اول شب از منتخب و فارسی گاهی مجازا بمعنی دوستی آید زلفت بالفتح و بالکسر لام مشد و مفتوح بمعنی لغزش لغزیدن و کسر فال مجروری از لطافت و زیباییش گفته که
 یعنی لغزش که عبارت از کار ناپسندیده این لفظ را بطریق اوست جمال گفته چنانکه زلفت انبیا علیهم السلام ترلالت بالفتح و تشدید لام بمعنی لغزشها دارد از ان خطا مار که
 بفتح اول و تشدید لام یکدیگر طعام پس مانده کثرت را بوقت دیگر بکار دارد و زلف در اصل بضم اول و فتح لام لفظ عربیت جمع زلفه بضم که بمعنی پاره شب
 و فارسیان عربی و ان مقبرفات خود بسکون لام خوانند و مجازا باین سبب سیاهی اطلاق مشه به بر مشه کرده موی مخصوص قریب گوش را زلف گفتند
 و صاحب کشف نیز نوشته که زلف جمع زلفه است و زلف پاره شب گویند و همین مناسبت و فارسی موی مخصوص قریب گوش از زلف گویند چرا که هر سیاه
 و خان آن زلف و سران نوشته که ظاهر لفظ زلف مخفف لغزیدن باشد که بضم اول و کسر فای بمعنی از نخل است پس بجمع تشبیه بر موی صانع اطلاق کنند و از منتخب منقولست که
 جمع زلفه که بمعنی پاره شب است و در صورت نیز بنا بر تشبیه خواهد بود زلف بفتح تین لغزیدن و زمین هموار بی گیاه از منتخب و بمعنی بدست انزال کردن نیز آمده و بعضی
 مجازا بمعنی خوشامد نوشته اند باین سبب بمعنی لغزیدن زلوک و زلوهر و لفظ بضم تین که می باشد در تالا بها که خون میگذراند از جگر گویند از کشف و
 صاحب لیری نیز لفظ را بفتح اول و ضم لام و واد معروف نوشته و در برهان سران نیز بفتح اول و ضم لام زلال با کسر ز را نیدن و جنبانیدن از منتخب لاول
 جمع زلال بفتح تین لغزیدن بمعنی نقصان می و در تالا و جاک لغزش از منتخب بطالاف زلال بضم اول که می باشد که در میان برف بهر سدر را با لکشت مکان پرده پیران
 صاف آن کرم را اندک حیاتی و حرکتی باشد چون در عربی ب شیرین کمتر سبب مردم عرب که مسای مدکور را فشرده آبی که از آنها بر آید می نوشند چرا که بجا سبب
 باشد و مجازا آب شیرین را گویند از نسل حیوة احمیان نوشته شد که کمال معتبرست و از برهان نیز ثابت است و در سران نوشته که زلال بضم آب صاف و شیرین
 عربیت بعضی گویند که کریت که در برف پیدا میشود زلفین بضم اول و کسر فای از سران زلفه و تشدید در عربی آنچه از طعام بهر کسی بکار آید و در عربی که
 مردم نو و نایز جانی بر دارند و نقای کریت پر دارد که در موسم گرما بشما آواز کند بندی چنینکه از منتخب و برهان و مود و فصل نهمی بجمع مع میسم بجمع
 بختین و سکون خای مجمر که شل موز بیل باشد بندی آن موز را کسبلا گویند از مدار و بهار مجم و برهان و بهانگیری و در سران بفتح اول و ضم میسم
 از موز بختین و تشدید بلی صلا صوم جوهریت نیز رنگ و بفتح رای ممل نیز آمده از بهار مجم و کشف و نزل زلیخا و بفتح اول و کسر میسم و تشدید

کوک کزین ساز ساعت شکیک ساعت منوس از مصطلحات ساخته رو و بمعنی شمرنده که روی خود ترش کرده باشد و یک روی خود بکف آرات باشد
 سا و در آن دو معنی بلخ و خراج و حصه و بهره و طلای خالص اینتر گویند که ریزه ریزه باشد از لطافت و بریان ساز گاو و شتر و حرم که بان چار پایه امیر اند از لطافت
 ساخته بنی مستند و آماده سا و در این معنی احمق و نادان بمعنی خالص از بریان سا چیمه یکم فارسی موقوف و ترکی گلوله های خود که در توب بند و قیافه
 میزند بهند چه گویند بفتح اول تشدید و مصطلحات نوشته که کیه ساز فلوس که بای گلوله و توب گنجانند تا بسیار کس از غنیمت گشته شود و سا چیمه یکم سا و در این
 موعده باران شد از شرح نصاب ساقه بقاف و نهاله لشکر و فوج بسین از پنج فوج معینه که ترکی از چند اول گویند از نعت و مصطلحات سا و در این
 قوتیت در گوش که اول اصوات و آواز میسند سا لبقه ابر که از پیشتر وسیله سرانجام کاری باشد و معرفت و شناختگی زمانه سابق سا حره زن جادوگر
 سا هر روی زمین هموار از مراح و غیره سا پاکه و سا ما چیمه سینه بند زمان که پستان را در آن بندند از برین سا ره نوعی از چاد و بمعنی پرده و بمعنی پوش
 هم آمده و نام شنی یک سیرت ظاهر از این معنی مخفف سا ره است که زوجه حضرت ابراهیم علیه السلام بود از برین و غیره آن سالیه کلینه جمله که در آن نقی کل باشد
 لاشی من الانسان بجز سالیه جز میه جمله که در آن نقی بعض باشد چنانکه بعض حیوان لیس انسان سا و در بفتح و او تام شمر عراق مجم مولد سلطان تام شاعر مشهور
 بن سادگی پس کاف فارسی را بنجوم عربی بدل کرده ساجی گویند از سر و سر و بریان ساخته صید که از سوی دست چپ بطرف دست راست تیر انداز و آید
 و این طور میسازد بار که او است و بلخ که خدمت شوم گویند و تفصیل این لفظ و لفظ ساج که شت سالیه کبر لایم و بعد قاف بمعنی زره یا زره و اسلوق است
 که در بیت و زمین که زره و ان خوب میسازند چنانکه در نعت و مراح سامی کبریم و کسر او تشدید گردد احتمال فارسی تخفیف یا ست ناموری باشد و شمره که
 است از بعض آثار جبریل است ساخت خاک زیر پا مادیان جبریل ابر داشته و جوف گوسار که از نقره و طلا ساخته بودند از نذات گوسار زنده شده و با و آید و بمعنی کثیر است
 موسی علیه السلام سبب گوسار که از نعت و لطافت و قصایین در تقاسیم تفصیل مسطور است که گوسار و دوز و غار و بد گوئی گفته از نعت ساعت جونی
 و دریم کبری سا کلی کاف فارسی نام میوه از بهار عجم ساری اثر گفته و در روزه بهار خراسان چهر و درایت گفته از نعت و بریان سال حلالی نوعی از مال شنی است
 و در بیان جلالت الهین ملک شکر سلطوق ایام سال سه مرتبه صفت و پنج روز و ربع روز هر ماه راسی روزه گیرند و در آخر اسفند از نعت و در سال چهارم شش روز از نعت
 تا احوال که کینه از و صید و دو و چهر است سال تاریخ جلالتی مقتصد و چهل و نه است ساهی غافل و فراموش گفته از نعت ساز گری کاف فارسی نام پرده مرکبانه
 عراق و اصفهان از شرح و جاکیه ی و بریان ساقی ساق معروفت و لفظ فی کبر نون و یای معروف و ترکی ملاست اضافت و بمعنی رایتی آید فصل
 فصل یای موحده و یای ساقی نام شهر بلقیس که منکاح حضرت سلیمان علیه السلام آمده بود و کبر غلطت شمرند که در ملک یمن است و اقلیم اول نیز نام آید
 عبد الله از نعت و مدار کشند و میوید و بریان سببه امحاصم بفتح اول و نیم عبارت از معده و شش روده که اشای عشری و صائم و دقیق و اعور و قونون و تقیم
 سبکیا نیز تقاریب بفتح و تشدید موحده بمعنی و شام و بالکسر بمعنی و ستار از شرح نصاب متبسط بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 و موحده از شرح نصاب متبسط بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان سبکیا نیز تقاریب بفتح و تشدید موحده بمعنی و شام و بالکسر بمعنی و ستار از شرح نصاب متبسط بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 و جوب گیری یعنی چیزی که وسیله حصول چیزی باشد و با مصطلحات عوض لفظ و حرفی که یکی از آن ساکن باشد و دیگری متحرک یا هر دو متحرک ساعت بفتح و کسر اول و فتح جا
 نمیکند شادی از مراح و کشف و بجز احوال سبکیت بفتح اول و ثانی و ثالث بمعنی بروت یعنی سبکی از نعت و بجز احوال سبکیت بفتح اول و ثانی و ثالث بمعنی بروت یعنی سبکی از نعت و بجز احوال سبکیت بفتح اول و ثانی و ثالث بمعنی بروت یعنی سبکی از نعت
 و در بریان سران کبر اول سکون و معن نوشته اند و باضم چنانکه مشهور باشد خطا سبکیت بفتح اول و ضم با و کسر صین و تشدید سحافی بمعنی و رندگی و رنده شدن
 سببه معالقات شاعران فصیح و بلیغ عرب بفت قصیده که از روزه تفاخر بر دوازده کعبه آنجسته بودند تا صا و در و بر دوازده کعبه نماید سبکیت بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 پیشی گرفتن از نعت سبکیت بفتح و در آخر های فوقانی بنی روز شنبه از نعت و لطافت سبکیت بفتح اول و ضم با و کسر صین و تشدید سحافی بمعنی و رندگی و رنده شدن

خارج گویند
 و این تقویم با این
 این غرض از نعت و در این
 بنی و در سبکیت بفتح
 و سبکیت بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 سبکیا نیز تقاریب بفتح و تشدید موحده بمعنی و شام و بالکسر بمعنی و ستار از شرح نصاب متبسط بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 و موحده از شرح نصاب متبسط بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان سبکیا نیز تقاریب بفتح و تشدید موحده بمعنی و شام و بالکسر بمعنی و ستار از شرح نصاب متبسط بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 و جوب گیری یعنی چیزی که وسیله حصول چیزی باشد و با مصطلحات عوض لفظ و حرفی که یکی از آن ساکن باشد و دیگری متحرک یا هر دو متحرک ساعت بفتح و کسر اول و فتح جا
 نمیکند شادی از مراح و کشف و بجز احوال سبکیت بفتح اول و ثانی و ثالث بمعنی بروت یعنی سبکی از نعت و بجز احوال سبکیت بفتح اول و ثانی و ثالث بمعنی بروت یعنی سبکی از نعت و بجز احوال سبکیت بفتح اول و ثانی و ثالث بمعنی بروت یعنی سبکی از نعت
 و در بریان سران کبر اول سکون و معن نوشته اند و باضم چنانکه مشهور باشد خطا سبکیت بفتح اول و ضم با و کسر صین و تشدید سحافی بمعنی و رندگی و رنده شدن
 سببه معالقات شاعران فصیح و بلیغ عرب بفت قصیده که از روزه تفاخر بر دوازده کعبه آنجسته بودند تا صا و در و بر دوازده کعبه نماید سبکیت بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 پیشی گرفتن از نعت سبکیت بفتح و در آخر های فوقانی بنی روز شنبه از نعت و لطافت سبکیت بفتح اول و ضم با و کسر صین و تشدید سحافی بمعنی و رندگی و رنده شدن

در این تقویم با این
 این غرض از نعت و در این
 بنی و در سبکیت بفتح
 و سبکیت بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 سبکیا نیز تقاریب بفتح و تشدید موحده بمعنی و شام و بالکسر بمعنی و ستار از شرح نصاب متبسط بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 و موحده از شرح نصاب متبسط بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان سبکیا نیز تقاریب بفتح و تشدید موحده بمعنی و شام و بالکسر بمعنی و ستار از شرح نصاب متبسط بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 و جوب گیری یعنی چیزی که وسیله حصول چیزی باشد و با مصطلحات عوض لفظ و حرفی که یکی از آن ساکن باشد و دیگری متحرک یا هر دو متحرک ساعت بفتح و کسر اول و فتح جا
 نمیکند شادی از مراح و کشف و بجز احوال سبکیت بفتح اول و ثانی و ثالث بمعنی بروت یعنی سبکی از نعت و بجز احوال سبکیت بفتح اول و ثانی و ثالث بمعنی بروت یعنی سبکی از نعت و بجز احوال سبکیت بفتح اول و ثانی و ثالث بمعنی بروت یعنی سبکی از نعت
 و در بریان سران کبر اول سکون و معن نوشته اند و باضم چنانکه مشهور باشد خطا سبکیت بفتح اول و ضم با و کسر صین و تشدید سحافی بمعنی و رندگی و رنده شدن
 سببه معالقات شاعران فصیح و بلیغ عرب بفت قصیده که از روزه تفاخر بر دوازده کعبه آنجسته بودند تا صا و در و بر دوازده کعبه نماید سبکیت بفتح هرو و سین جود سکون هرو و با موحده و بریان
 پیشی گرفتن از نعت سبکیت بفتح و در آخر های فوقانی بنی روز شنبه از نعت و لطافت سبکیت بفتح اول و ضم با و کسر صین و تشدید سحافی بمعنی و رندگی و رنده شدن

و نام منیست آن خواب گران و طویل باشد چنانکه بشواری سیدار شود از تنجب و لطافت و کتب طیب و منقول از مذهب اللغات سیاح بالفتح و نشانی
 بای موحده و کما مذهب شتا و سبک روح کنایه از مذهب لطیف و ظریف و بی تعلق و بی کبر و بی عناد و معنی در سبک قمار و حجت و چالاک و در کار از سر
 و بهار عجم و رسیدن سراج و موند و بران سبوح بفتح اول و تشدید موحده و در آخر حای جمله معنی شاکسته و بالضم بار پاک و این کی از اسرار الهی است از تنجب
 صراح و گاهی از این لفظ اشارت باشد بسبوح قدوس ربنا و رب الملائکه و الروح سباحت بکسر اول و فای معجزه میثما مشهوره ناک از صراح سباحت و بالفتح
 معجزه مشهوره از هفت فلک و شد او بکسر جمع شدیده است و در اینجا کنایه از فلک سباحت بفتحین ظریفی باشد از چوبها بار یک از موند و بران سبک و از نام شهر و از این
 بفتح اول و فتح عین معجزه نام پهلوان سبکسار یعنی فارغ البال از بران سبک سر و دمایه از صراح سبک کار کسیکه از کار با خوب مرز و از دست طلای سبک و نیم سبک
 دوم و نیم بای موحده و حرف سوم و دهم را معجزه و نوع از رنگ سبک که کی بغایت سبک باشد و دیگری نیز سبک باشد مائل بر دو و موم از نا و قنی سبک و نیم سبک و دیگر
 نوری معجزه بهر دو جاتحتمانی و رای جمله خوانند از بهار عجم سبک خیز و زود خیز از صراح سبک معجزه بی عقل و بی قرار از لطافت سبک و در سبک نام نو از موسیقی اوست طلای
 سبک بالفتح مشوق طبع و نام شهر است و توان و نواحی سمرقند سبکوس بفتح اول و ضم ثانی پوست گندم معنی آنچه که در غربال بعد از ختمن باقی ماند از بران
 و صراح سبک بالکسر فرزند زاده خواه اولاد از پسر باشد خواه از دختره طائفه از فرزندان یعقوب علیه السلام و بالفتح و بفتحین بفتح اول و کسر بای موحده و دیگر
 بعد نباش یعنی فروخته باشد از تنجب و لطافت سبک بفتح اول و سکون ثانی و عین جمله معنی هفت و بفتح اول و ضم ثانی معنی درنده مثل گرگ و شیر و غیره از
 و بضم اول و سکون بای موحده معنی هفتم حصه از چیزی و هفتم حصه از قرآن و آنرا مثل گویند که برای تلاوت هفتم مقرر کرده اند مثل ختم فی شوق خیابان و لفظ
 سباحت بکسر اول معنی درندگان مثل گرگ و شیر و این جمع سبک است که بفتح اول و ضم ثانی معنی درنده باشد بفتح اول و سکون ثانی پیش رفتن و از دیگر
 و گذشتن و بفتحین آنچه که رویند بدان و اسب دو ایندن و تیر انداختن و جز آن که مردم هند میگویند و تقدیر از کتاب که بر روز آموخته شود از منتهی موعظه
 سباحت بکسر پیشی کردن و رویدن از تنجب سبک بالفتح و تشدید موحده و کاف عربی معنی زگر مشتق از سبک بالفتح که معنی ز و سیم گندم است که از تنجب
 و السور سبک بالفتح اول و ضم ثانی مندر گران از جهانگیری و بران بهار عجم و در صراح نوشته که سبک بفتح اول و ضم دوم خند گران و کنایه از بیوقار و بی حیا
 و معنی بی تعلق و معنی تجلیل و شتاب نیز نوشته که این لفظ بلجه عام بفتحین است و بلجه اصل ایران بفتح اول و ضم ثانی سبک نام طایر از بران طایر همین طایر است که
 پس از این لفظ گویند سبک طحال بکسر طای جمله مراد از سبع مملکات که مذکور شد پس بفتحین آشوب مرغی که در چشم پیدا شود از تنجب و در بران نوشته که معنی
 و از گون که در اندک پلک روید و در چشم می خلد از کتب طب معلوم شده که سبک منیست که در گهای چشم سرخ و متلی شوند و عیان گردند و از آن چشم بخار و آب جاری
 گردد و سبک بفتحین معنی را بهادری صورت جمع سبیل است که معنی راه باشد سبیل بکسر جمع سبت که معروف است از لطافت سبیل معنی راه و طریق و معنی زعفران
 آنچه شربتی که در راه خدا وقف کنند سبک چشم که در چشم که در علم قیافه و بهر بیرونی مخصوص است از اصطلاحات سبک بکسر بفتحین و تهای فوقانی کسوف کاف دوم فارسی نام
 سلطان محمود غزنوی از درار و موند و کشف و بران بعضی از محققین نوشته اند که سبک بکسر بفتح تهای فوقانی معنی سبک قدم است سبک بکسر کلکون مشوق طبع سبک
 که از تپوست او سر خون به سبک نسکی و زکات نمایان باشد سبک حیان مراد از ملائک چرا که سبوح حیان معنی مشو بان به سبوح است و معنی بسیار پاک و تاز و تاز
 حق تعالی اگر ملائک اسبوح حیان باین وجه گفته شود که ملائک خود پاک اند از لوث بشریت یا آنکه منسوب اند به سجده تعالی شرح زینوا از محمد سبک حیان مشوقان
 سبک بکسر حیان چمن کنایه از درختان سبک شدن معنی رویدن و معنی ظاهر شدن و مغز شدن از چهار مرتبه و مصطلحات سبک کردن کاشتن
 و بید کردن سبک حیان نیز رفتار از بران سبک بکسر طای جمله مفتوح مراد از این امام حسن و امام حسین معنی علو علیها از لفظ سباحت هم مصدر
 پاک کردن خدا را از بدی و بیایکی خواندن حق تعالی از تنجب و صراح سبک حیان هفت رنگ مشهوره و آن سیاه و سفید و سرخ و سبز و زرد و کبود و کلک که درین

سبک بکسر حیان چمن کنایه از درختان سبک شدن معنی رویدن و معنی ظاهر شدن و مغز شدن از چهار مرتبه و مصطلحات سبک کردن کاشتن و بید کردن سبک حیان نیز رفتار از بران سبک بکسر طای جمله مفتوح مراد از این امام حسن و امام حسین معنی علو علیها از لفظ سباحت هم مصدر پاک کردن خدا را از بدی و بیایکی خواندن حق تعالی از تنجب و صراح سبک حیان هفت رنگ مشهوره و آن سیاه و سفید و سرخ و سبز و زرد و کبود و کلک که درین

که فتح اول و سکون ثانی استقامت باشد چنانکه در منتخب است سکست یعنی اول و ضم کاف فارسی یعنی الف قطع و بی گشت یعنی
 به الف قطع از طائف سک کسیت یعنی کسیت و چهار شرب و بعضی نوشته که سک کسیت یعنی حمایت و اکر کسیت سک کسیت یعنی اول و ضم کاف
 عربی و سکون نون جیم عربی گنده وین یعنی کسکه اردهان او بر بواید از کشف سراج و دار و جاگیری سک کساج بکسر اول و سکون ثانی و با س موصه و جیم عربی
 معرب سک کاکه نوعی از اش است که از سر که در پنج یا بلغور سازند از طائف سک که راجع ترانه بود که هرگز از اصول برده بیرون نرود از شرح گل کشتی سک کالضم و تشدید
 کاف منقوع معرب شکر که طعام را بدان شیرین کنند و ضم اول و سکون کاف یعنی نسی و تشدید از شرح نصاب سک کد زام باو تشدید مشهور از روم یعنی در افرو و تشدید
 سید اندکین از الف قرین الکر خضر در زبان او بودند دیگر است بعضی گویند که او فریدون بوده یعنی سکندر ری خوردن است پس در آمدن سپاه بریان سک کاسا شل
 یعنی بد و پلید سک کالکر سکون کاف فک و زای مجموعه کوهیت از ابلستان باین که در آن دریا سندان پهلوان یکگز در بریان سکری نسوب یا نشت سک کفتم سید
 و کسر کاف عربی در سر نام عدد هشت که عبری آنرا ثمانیه و هشتاد گویند سک کالشر بکسر اول کاف فاک و اندیشه و تشدید و این لفظ کاف عربی و فارسی هر دو آمده در بریان
 در شیدی سک کالک الف و تشدید کاف اول یعنی آنکه هر چه سک بالف و تشدید حلقه آن را گویند و بی کسکه بر درم و دینار سک کد زام و ضم اول و تخفیف کاف جونی که میان
 آسمان زمین است از منتخب نرح نصاب و منتخب یعنی هوا یک میان زمین آسمان و بی کسکه بکسر اول و ضم اول و تخفیف کاف جونی که میان
 که هو از نباشد و نام و خنیت که التی خوب آن بر ماند از طائف سک بضم اول و تشدید کاف عربی از خوشبوی که مرکب باشد با تخفیف کاف عربی و تشدید
 یعنی سر که و بالف و کاف فارسی نام قوی از ترکی یعنی اول و ثانی از بریان منتخب سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 بالف و تشدید کاف باشد کاف این جمع ساکن است و در کاف کشتی از کشف مصطلحات سراج و جابان سک کسجین بکسر اول و ضم جیم معرب سک کسجین این مرکب است از
 سک که بکسر اول سکون کاف عربی است یعنی سر که و از انگبین بضم کاف فارسی یعنی شست این کسیت مانده سابق است فی زمانها جانشینند و یا شکر سفید داخل میکنند
 لفظ سک کسجین ضم جیم از کشف موبد به نوت سیده سک کسین بکسر اول کاف کشتی شده یعنی کار از منتخب نرح نصاب سک کاسین بکسر اول کاف عربی زنگی باشد سیه که از
 از سر که درین نزدیکی سک کسین بکسر اول کاف کشتی شده یعنی سر که و از انگبین بضم کاف فارسی یعنی شست این کسیت مانده سابق است فی زمانها جانشینند و یا شکر سفید داخل میکنند
 الف و تشدید کاف عربی از نوید سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 مصطلحات سک کسین بکسر اول سکون و م باشد کاف از طائف سک کسین بکسر اول و ضم کاف عربی از نوید سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 و کاف و بباد دهند تا دانه از کاه باشد و بعضی غله افشان که بسند کجای گویند از بریان نرح نصاب سک کاسین بکسر اول و ضم کاف عربی از نوید سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 یا پندارد که کسی گوی من می افشار و بعدی کابوس نامند از نرح نصاب بران سک کسجین بکسر اول و ضم کاف عربی از نوید سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 نام دختر حضرت امام حسین رضی الله عنه از نرح نصاب اول کسر کاف آرام و اسایش و استگی و نام دختر هم فتح آمده سک کالکر و تشدید کاف کوچ و محله
 و باز در رسته و بعضی آن که بدان برسم و ز نقش کنند از نرح نصاب سک کاسین بکسر اول و ضم کاف عربی از نوید سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 در قرآن خواندن باز مانند نوعی از حرفها که از اهای سکت گویند و در اصطلاح شعر آنکه در وزن اند که توقف باشد که قیام نماید و در بعضی جای پندارند از نرح نصاب
 طائف سک کسین بکسر اول کاف عربی و یا معروف و زای مجموعه کوهیت از ابلستان باین که در آن دریا سندان پهلوان یکگز در بریان سکری نسوب یا نشت سک کفتم سید
 و اسکوه زیادت الف نیز آمده از طائف سک که راجع ترانه بود که هرگز از اصول برده بیرون نرود از شرح گل کشتی سک کالضم و تشدید
 فتح اول و ضم کاف فارسی نام قوی از ترکی یعنی اول و ثانی از بریان منتخب سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 نام کوه رستم و زبانه و کاف فارسی نام قوی از ترکی یعنی اول و ثانی از بریان منتخب سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال

درست و این از این زبان
 سک کسین بکسر اول و ضم کاف عربی از نوید سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 یا پندارد که کسی گوی من می افشار و بعدی کابوس نامند از نرح نصاب بران سک کسجین بکسر اول و ضم کاف عربی از نوید سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 نام دختر حضرت امام حسین رضی الله عنه از نرح نصاب اول کسر کاف آرام و اسایش و استگی و نام دختر هم فتح آمده سک کالکر و تشدید کاف کوچ و محله
 و باز در رسته و بعضی آن که بدان برسم و ز نقش کنند از نرح نصاب سک کاسین بکسر اول و ضم کاف عربی از نوید سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 در قرآن خواندن باز مانند نوعی از حرفها که از اهای سکت گویند و در اصطلاح شعر آنکه در وزن اند که توقف باشد که قیام نماید و در بعضی جای پندارند از نرح نصاب
 طائف سک کسین بکسر اول کاف عربی و یا معروف و زای مجموعه کوهیت از ابلستان باین که در آن دریا سندان پهلوان یکگز در بریان سکری نسوب یا نشت سک کفتم سید
 و اسکوه زیادت الف نیز آمده از طائف سک که راجع ترانه بود که هرگز از اصول برده بیرون نرود از شرح گل کشتی سک کالضم و تشدید
 فتح اول و ضم کاف فارسی نام قوی از ترکی یعنی اول و ثانی از بریان منتخب سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال
 نام کوه رستم و زبانه و کاف فارسی نام قوی از ترکی یعنی اول و ثانی از بریان منتخب سک کال بکسر اول کاف فارسی از ایشا بریان سراج سکون یعنی بران آرام از نوید سک کال

بمعنی سرانجام یعنی زود باشد و این حرفیست که قبل مستقبل آید سوا بق گذشتنا سو طریق بدی راه و در راه سوق بالفتح راندن و روانی و بالضم معنی بلزار
و بمعنی ساق و در صورت جمع ساق ست از تخمین غیر آن سولق بفتح اول مکسر و پست که به کتو گویند بفتح سین مملو و تشدید فوقانی سواک بفتح اول رفعا و زمر
و بمعنی برابر و در صورت مرکب از لفظ سوا که بفتح سین بر اوست و کان خطاب و دیگر اول بضم سوا که از تخمین غیره سوگ بود و مجهول کان فارسی بمعنی تمام و این
لفظ مشتک است و هندی و فارسی از سراج سو و امک بود و عطف هر دو لفظ ترکیب است اول بالضم بمعنی آب ثانی بالفتح بمعنی نان سوا حل کنایه پادشاه
و رود سوا ل بضم اول و فتح هجره که بصورت اوست بمعنی خواستن پرسیدن از تخمین کشف صراح و بهار بم و غیره لا غلاط سوا ل بفتح سین و ضم هجره و سکون و در وزن
فعل صیغه ماضی بسیار سوا ل گفته از خیابان سوزن بال و سوزن بر بجز مرغ سنج بر از مصطلح سوا و اعظم شهر بزرگ از زبان سوم بالفتح
گران فرد و صحن وقت نمودن خوری ریج کشیدن و بمعنی گجیه چیدن چار پای از لطافت تخمین سوم بکسر اول و ضم هجره و سکون میم ترجمه ثالث بالکسر هجره و ضم هجره
و سکون میم نیز آمده و ال هجره گوید بریت و صورت معنی از عظم خواندن دو جهان جهان م از بهار عجم و خان از رود و سراج نوشته که سوم بعضی گویند بضم اول
و تشدید آن معدوم که بمعنی ثالث گویند و ال هجره در مع قطب با گفته بیت قطب سه حرف در علم از آن فاعل و قطب جرح سوم مولف گوید که فارسی در آخر
اعداد میم بر اعداد و می آید چنانکه دوم و سوم و چهارم و فاعل میم مذکور بضم و فتح هجره و آمده ضم چنانکه دوم گذشت فتح چنانکه لا نظیری در قصیده که قافیه در پیش ضم را و کر
راست همان دوم را بسته است و در پیش همین قسم می آید چنانکه اکیم بمعنی یکم و تخمین چون موافقت درین دو زبان بیش از پیش است این هم دلالت بفتح دارد
بهر حال لفظ سه های مختلفی که دارد مکتوبی محض است در شمار می آید مثل که وجه پس سه را در ترکیب با میم معدوم و حال که وجه باشد و یا که وجه در حاکمیت سبب سوزی
چی بیابدل شود چنانکه میم و جیم در صورت سیم یکا است شده چون درین حال اشتباه با میم که معدوم و ثلثین است میشود و لذا داد و در کتابت معدوم سه یاده میکنند
کسانیکه بضم با قبل خوانند و او را نیز خوانند و آنرا لفظ و او خوانند در صورت تشدید و او حساب ارد سوا و بر گرفتن خواندن و مطالعه کردن سوا کس بفتح اول و کسر کاف
جمع ساکنه بمعنی باشندگان سولن بود و مجهول نام رود سوس نام کلیست آسمان گون در موی و کشف بر بان و در بالضم و او مجهول در تخمین بالفتح و صاحب
نوشته که در تخمین بالضم است و در قاموس بالفتح ظاهر بالفتح معرفت و بالضم فارسی سورنجان بالضم در امی مملو که سورنجان است سفید از بجز اهر و بر بان
سوخستن باصطلاح شوکران تن عشق و جور عشق در دادن لفظ و اسوخستن بمعنی بیز ار شدن از عشق سوزیان بود و معروف و زرای مجموعه متون و تحکیم
سرایه غمخوار دفع و سود و تحفه و زار و یوید و بر بان و جهانگیری سورن بر کمال لفظ ترکیب است لکبر یا مثل آن گفتن لشکریان با و از بلند در هنگام تاخیر بر خصل
سودان بالفتح آدیابان سیاه سواد روشن کردن بلکه نوشته خواندیم ساینده از مصطلح سوا و کردن نوشتن سومی کسی گرفتن جانب کی
فستن از مصطلحات سودا بیان سوداگران سو بالضم و در فارسی بمعنی طرف و در ترکیب بمعنی آب شراب از لغات ترکی و لطائف و سو بالضم و در آخر هجره و در
بدی اندوه و غیره از کسب و روائت آتش بر من هر فتی و مضیک باشد و بالفتح اندو گمین کردن بکردن بزرگ و تخمین کشف و بجز اهر و در بیضادی مسطور است و فیک لفظ سو
مضات باشد بالضم خوانند چنانچه در سواد حساب سودا دار و هنگامیکه مضات الیه باشد بالفتح خوانند در طن السود و آثره السود سوزنه بمعنی تکه قباد و در شیشه بمعنی پارچه و در
و فیل بر این و در نزد معنی تریز جامه نیز بقول ساخته سوخته بمعنی جامه سوخته که بر آن رنگ چاق آتش گیرند نام نجیب از گنجها سه خسرو و پر ویز و بمعنی جامه
نجیده و سوزدن و گویند که در دلایت روم مرد طالب علم را سوخته گویند از لطافت سوسه بالضم گرم گندم از بر بان سوسنی اسپ بود و هر که بود و نیلی باشد
سوری بالضم نام کلیست سرخ رنگ هر گز لاله که سرخ باشد سوزر گویند چه سوزنه سرخ نو می ز پیکان از جهانگیری و رشید سوا فی بفتح اول و کسر نون شتران
راکش و این جمع سانیه است سواتی جمع ساقه که بمعنی جوی خرد است و فسطائی بالضم قویست از حکمای باطله که نفی حقائق میکنند و آن سه قسم اند عنوان
و خدیو و لا و به عنوانیه قائل بحقائق است یا نیستند و میگویند که عالم بهم و خیالی است و عندینسکر اند ثبوت اشیا و تابع اند اعتقادات خود را

معنی ساق و در صورت جمع ساق ست از تخمین غیر آن سولق بفتح اول مکسر و پست که به کتو گویند بفتح سین مملو و تشدید فوقانی سواک بفتح اول رفعا و زمر
و بمعنی برابر و در صورت مرکب از لفظ سوا که بفتح سین بر اوست و کان خطاب و دیگر اول بضم سوا که از تخمین غیره سوگ بود و مجهول کان فارسی بمعنی تمام و این
لفظ مشتک است و هندی و فارسی از سراج سو و امک بود و عطف هر دو لفظ ترکیب است اول بالضم بمعنی آب ثانی بالفتح بمعنی نان سوا حل کنایه پادشاه
و رود سوا ل بضم اول و فتح هجره که بصورت اوست بمعنی خواستن پرسیدن از تخمین کشف صراح و بهار بم و غیره لا غلاط سوا ل بفتح سین و ضم هجره و سکون و در وزن
فعل صیغه ماضی بسیار سوا ل گفته از خیابان سوزن بال و سوزن بر بجز مرغ سنج بر از مصطلح سوا و اعظم شهر بزرگ از زبان سوم بالفتح
گران فرد و صحن وقت نمودن خوری ریج کشیدن و بمعنی گجیه چیدن چار پای از لطافت تخمین سوم بکسر اول و ضم هجره و سکون میم ترجمه ثالث بالکسر هجره و ضم هجره
و سکون میم نیز آمده و ال هجره گوید بریت و صورت معنی از عظم خواندن دو جهان جهان م از بهار عجم و خان از رود و سراج نوشته که سوم بعضی گویند بضم اول
و تشدید آن معدوم که بمعنی ثالث گویند و ال هجره در مع قطب با گفته بیت قطب سه حرف در علم از آن فاعل و قطب جرح سوم مولف گوید که فارسی در آخر
اعداد میم بر اعداد و می آید چنانکه دوم و سوم و چهارم و فاعل میم مذکور بضم و فتح هجره و آمده ضم چنانکه دوم گذشت فتح چنانکه لا نظیری در قصیده که قافیه در پیش ضم را و کر
راست همان دوم را بسته است و در پیش همین قسم می آید چنانکه اکیم بمعنی یکم و تخمین چون موافقت درین دو زبان بیش از پیش است این هم دلالت بفتح دارد
بهر حال لفظ سه های مختلفی که دارد مکتوبی محض است در شمار می آید مثل که وجه پس سه را در ترکیب با میم معدوم و حال که وجه باشد و یا که وجه در حاکمیت سبب سوزی
چی بیابدل شود چنانکه میم و جیم در صورت سیم یکا است شده چون درین حال اشتباه با میم که معدوم و ثلثین است میشود و لذا داد و در کتابت معدوم سه یاده میکنند
کسانیکه بضم با قبل خوانند و او را نیز خوانند و آنرا لفظ و او خوانند در صورت تشدید و او حساب ارد سوا و بر گرفتن خواندن و مطالعه کردن سوا کس بفتح اول و کسر کاف
جمع ساکنه بمعنی باشندگان سولن بود و مجهول نام رود سوس نام کلیست آسمان گون در موی و کشف بر بان و در بالضم و او مجهول در تخمین بالفتح و صاحب
نوشته که در تخمین بالضم است و در قاموس بالفتح ظاهر بالفتح معرفت و بالضم فارسی سورنجان بالضم در امی مملو که سورنجان است سفید از بجز اهر و بر بان
سوخستن باصطلاح شوکران تن عشق و جور عشق در دادن لفظ و اسوخستن بمعنی بیز ار شدن از عشق سوزیان بود و معروف و زرای مجموعه متون و تحکیم
سرایه غمخوار دفع و سود و تحفه و زار و یوید و بر بان و جهانگیری سورن بر کمال لفظ ترکیب است لکبر یا مثل آن گفتن لشکریان با و از بلند در هنگام تاخیر بر خصل
سودان بالفتح آدیابان سیاه سواد روشن کردن بلکه نوشته خواندیم ساینده از مصطلح سوا و کردن نوشتن سومی کسی گرفتن جانب کی
فستن از مصطلحات سودا بیان سوداگران سو بالضم و در فارسی بمعنی طرف و در ترکیب بمعنی آب شراب از لغات ترکی و لطائف و سو بالضم و در آخر هجره و در
بدی اندوه و غیره از کسب و روائت آتش بر من هر فتی و مضیک باشد و بالفتح اندو گمین کردن بکردن بزرگ و تخمین کشف و بجز اهر و در بیضادی مسطور است و فیک لفظ سو
مضات باشد بالضم خوانند چنانچه در سواد حساب سودا دار و هنگامیکه مضات الیه باشد بالفتح خوانند در طن السود و آثره السود سوزنه بمعنی تکه قباد و در شیشه بمعنی پارچه و در
و فیل بر این و در نزد معنی تریز جامه نیز بقول ساخته سوخته بمعنی جامه سوخته که بر آن رنگ چاق آتش گیرند نام نجیب از گنجها سه خسرو و پر ویز و بمعنی جامه
نجیده و سوزدن و گویند که در دلایت روم مرد طالب علم را سوخته گویند از لطافت سوسه بالضم گرم گندم از بر بان سوسنی اسپ بود و هر که بود و نیلی باشد
سوری بالضم نام کلیست سرخ رنگ هر گز لاله که سرخ باشد سوزر گویند چه سوزنه سرخ نو می ز پیکان از جهانگیری و رشید سوا فی بفتح اول و کسر نون شتران
راکش و این جمع سانیه است سواتی جمع ساقه که بمعنی جوی خرد است و فسطائی بالضم قویست از حکمای باطله که نفی حقائق میکنند و آن سه قسم اند عنوان
و خدیو و لا و به عنوانیه قائل بحقائق است یا نیستند و میگویند که عالم بهم و خیالی است و عندینسکر اند ثبوت اشیا و تابع اند اعتقادات خود را

[illegible]

از صراح فصل شین مجمع بای موحده مشاب بفتح اهل نام روده از علم موسیقی و در عربی معنی جوانی و جوانان باین معنی جمع شباب باشد و بکسر اول معنی
 نشاط است بضم اول و تشدید ثانی جوانان باین معنی هم جمع شباب است از منتخب صراح شب بفتح و تشدید و کاشل نمک که بکشد بچنگری گویند و معنی جوانی
 و جوان شدن و انقش فروختن و معنی جنگ بلندی هر چیز از منتخب صراح و در کشف معنی بچنگری بکسر اول است شب بفتح اول و کشرقی و در آنز فوقانی نام
 تره که بکشد سویا گویند از بحر الجواهر شبکات بفتح اول و دوم و سوم جایگاه عمارات و در آنجا صیاد شب برات باضافت شب پانزدهم شعبان که در آن ملائکه
 بحکم الهی حساب عمر و تقسیم رزق میکنند شب بفتح ثانی و در آنجا مملکت خاص و بسم و کالب معنی آن صراح از قاموس منتخب صاحب منتخب مدار بفتح نیز نوشته شب
 که در معنی در هم گشت از مصطلحات شبگرد و کاف فارسی مفتوح سس و کو توال شور بفتح و تشدید با موحده مضموم معنی نفیری و نانی که در وین ساندین
 معرب است و است از برهان و رساله معربات شب بکسر معنی و جب که آنرا بدست نیز گویند فان مسافقت از سترخان خنصر سترخان سترخان گشت که سندی آنرا
 بالش گویند و نام شمرن و در بخش که قاتل امام حسین رضی الله عنه بوده است از منتخب برهان مدار و کشت مؤید و در طائف و صاحب منتخب نوشته که بفتح و تشدید
 بفتح مفتوح نام حضرت امام حسین رضی الله عنه و باین معنی تحقیق نیز آمده شب بفتح و تشدید با عربی کسوا امام امام حسین رضی الله عنه از منتخب و در طائف
 و برهان بیکای فارسی نوشته و گفته که لغت سرانی صفر خوبت شبیر و شبیر اول بفتح و تشدید با کسوتانی بفتح و تشدید با مفتوح و مالت بروزن
 محدث هر سه نام فرزندان بارون علیه السلام که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بدان نامها حسن حسین و حسن را خوانند از منتخب و برهان لطف
 بفتح فارسی شب بکسر معنی شب معنی سحرگاه و آخر شب و سفر کردن و در آن شدن و شب پیش از سحر و بعد از نیم شب نام مرغیکه در آخر شب و از حنین کند از برهان
 و مصطلحات و رشید و بهار جم و معنی مردیکه آخر شب بعبادت بر خیزد شب بفتح معنی و در آن است که بکشد ایلو گویند از جهالگیری و برهان مؤید و در بحر الجواهر
 و در کتب مکه سهل که در آخر شب نور شب قدر است و تقسیم این اختلاف است مگر نزد اکثر شب است و مضموم رمضان است عبادتین شب برابر عبادت و هر ایه با
 شب ندره و در معنی یکیک تمام شب و عبادت بیدار اند شب فروز معنی برفت که میشت از نقره باشد از مصطلحات شب فروز معنی شب روز چرا که الف معنی و او
 عاطفه است و شب فروز زیادت نون مخفف شبانه و در آن سحر گوید صرعه شبانه روزند شاطر شب بکسر معنی نام شب فروز و در گویند که رنگ آن شب
 سیاه بود و شب فروز یعنی شب رنگ است چه ویر بیا مجول و را بجز رنگ را گویند و نوشته اند که شب فروز بهر سپان جهان چهار وجب بلند تر بود و آنرا از روم
 آورده بودند از برهان و رشید و صراح اللغات و در هر دو مسطور است که شب فروز نام شب شیرین مرکب از لفظ شب لفظ ویر که کلمه نسبت است این در اصل پس بود
 سین محله را بزمجه بدل کردند و در طائف نام معنی از موسیقی شب ندر و در نوعی از جامه ابریشمی که سیاه و سفید باشد از کشف چهار شربت مصطلحات شب کور
 جامه خواب و معنی کلاه نیز آمده شباط بضم اول نام ماه روست که بکشد تقریباً بچاکن شهر برهان شرح فصاحت و صیاح بین مملکت گفته شمع بکسر اول سکون
 موحده و معنی مملکتی از طعام و غیره و این تقیض جوع است از صراح شجر آغ گوهری بقیته که شب اند چراغ روشنی و در گویند که کاو که مانند جاکو در دریا شب
 هنگام شب بخت چیدین از آب بیرون می آید و این گوهر را از دین بر آورد و بر زمین می نهد و روشنی آن سحر و دوازده بان گرفته بدین می رود و مردم بکین
 نشسته آن گوهر را می ربایند از برهان شباک بفتح و تشدید موحده و کان عربی معنی سوراخ کننده شب چاک باضافت بفتح جیم فاکر و کان عربی معنی شب
 که در آن چراغان و تشبیه کنند از بهار جم و صراح شب بکسر معنی قصد کننده بوقت شب نام ستاره روشن که در بعضی ایام بوقت شام تابان شود و در بعضی
 ایام از صبح طلوع کند و معنی ببل از برهان و صراح اللغات و بعضی نوشته شب بکسر معنی ستاره که در وقت شام و از هر ستارگان نمایان شود و آن معنی است آنرا
 ستاره شب کش نیز گویند چنانکه در شرح سکندر نامه از نوبلانی خان و علی شیر آمده که سیف الله محمد آباد و محمد شاه هر دو شاهران کنند از شب بکسر معنی شب
 نوشته و بعضی اهل لغت معنی ستاره شیری گفته اند و آن ستاره روشن است که بعد از جزایر آید شب بکسر معنی شب بکسر اول و معنی لغات شب بکسر اول که شبانه و

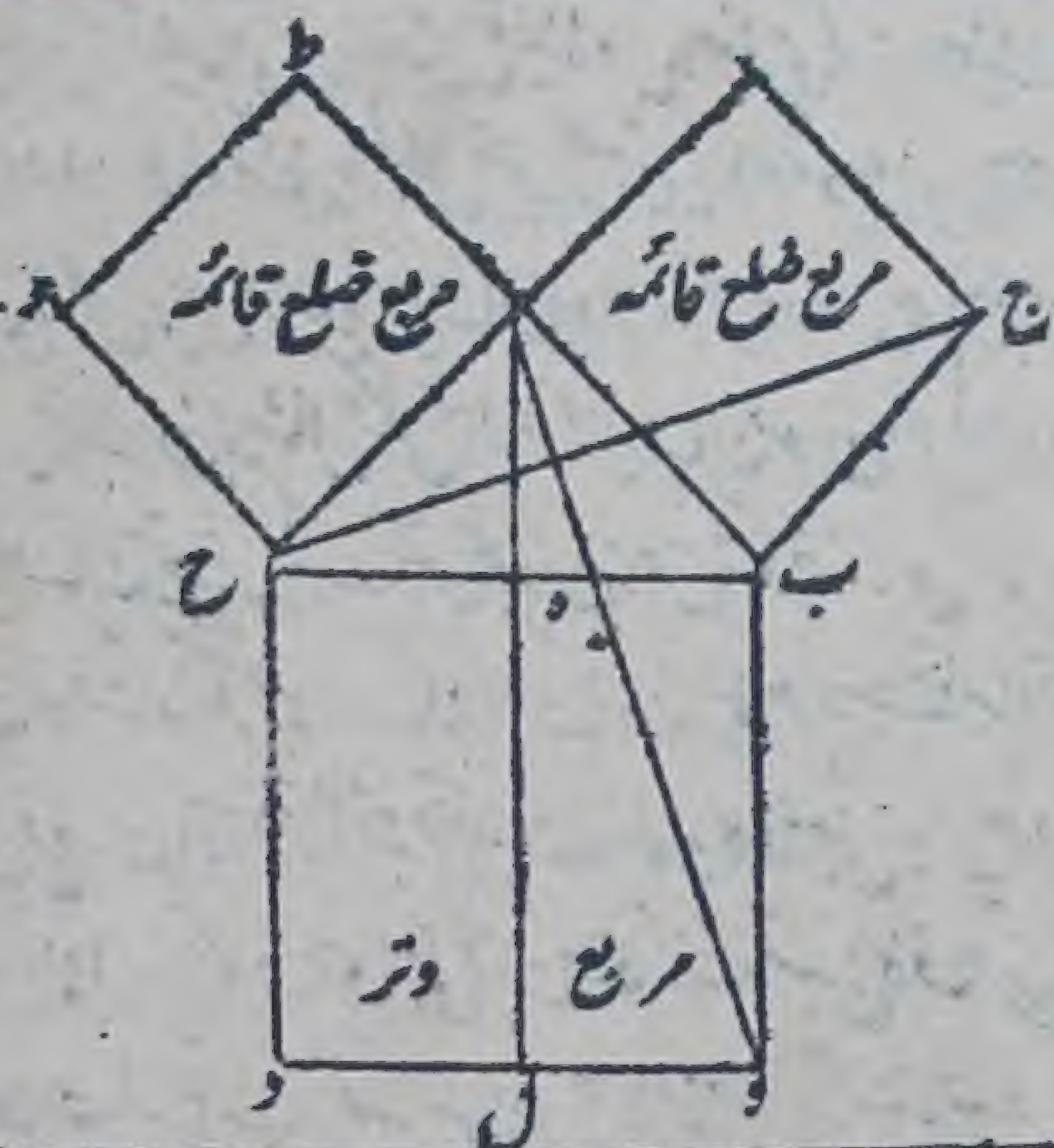
از صراح فصل شین مجمع بای موحده مشاب بفتح اهل نام روده از علم موسیقی و در عربی معنی جوانی و جوانان باین معنی جمع شباب باشد و بکسر اول معنی
 نشاط است بضم اول و تشدید ثانی جوانان باین معنی هم جمع شباب است از منتخب صراح شب بفتح و تشدید و کاشل نمک که بکشد بچنگری گویند و معنی جوانی
 و جوان شدن و انقش فروختن و معنی جنگ بلندی هر چیز از منتخب صراح و در کشف معنی بچنگری بکسر اول است شب بفتح اول و کشرقی و در آنز فوقانی نام
 تره که بکشد سویا گویند از بحر الجواهر شبکات بفتح اول و دوم و سوم جایگاه عمارات و در آنجا صیاد شب برات باضافت شب پانزدهم شعبان که در آن ملائکه
 بحکم الهی حساب عمر و تقسیم رزق میکنند شب بفتح ثانی و در آنجا مملکت خاص و بسم و کالب معنی آن صراح از قاموس منتخب صاحب منتخب مدار بفتح نیز نوشته شب
 که در معنی در هم گشت از مصطلحات شبگرد و کاف فارسی مفتوح سس و کو توال شور بفتح و تشدید با موحده مضموم معنی نفیری و نانی که در وین ساندین
 معرب است و است از برهان و رساله معربات شب بکسر معنی و جب که آنرا بدست نیز گویند فان مسافقت از سترخان خنصر سترخان سترخان گشت که سندی آنرا
 بالش گویند و نام شمرن و در بخش که قاتل امام حسین رضی الله عنه بوده است از منتخب برهان مدار و کشت مؤید و در طائف و صاحب منتخب نوشته که بفتح و تشدید
 بفتح مفتوح نام حضرت امام حسین رضی الله عنه و باین معنی تحقیق نیز آمده شب بفتح و تشدید با عربی کسوا امام امام حسین رضی الله عنه از منتخب و در طائف
 و برهان بیکای فارسی نوشته و گفته که لغت سرانی صفر خوبت شبیر و شبیر اول بفتح و تشدید با کسوتانی بفتح و تشدید با مفتوح و مالت بروزن
 محدث هر سه نام فرزندان بارون علیه السلام که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بدان نامها حسن حسین و حسن را خوانند از منتخب و برهان لطف
 بفتح فارسی شب بکسر معنی شب معنی سحرگاه و آخر شب و سفر کردن و در آن شدن و شب پیش از سحر و بعد از نیم شب نام مرغیکه در آخر شب و از حنین کند از برهان
 و مصطلحات و رشید و بهار جم و معنی مردیکه آخر شب بعبادت بر خیزد شب بفتح معنی و در آن است که بکشد ایلو گویند از جهالگیری و برهان مؤید و در بحر الجواهر
 و در کتب مکه سهل که در آخر شب نور شب قدر است و تقسیم این اختلاف است مگر نزد اکثر شب است و مضموم رمضان است عبادتین شب برابر عبادت و هر ایه با
 شب ندره و در معنی یکیک تمام شب و عبادت بیدار اند شب فروز معنی برفت که میشت از نقره باشد از مصطلحات شب فروز معنی شب روز چرا که الف معنی و او
 عاطفه است و شب فروز زیادت نون مخفف شبانه و در آن سحر گوید صرعه شبانه روزند شاطر شب بکسر معنی نام شب فروز و در گویند که رنگ آن شب
 سیاه بود و شب فروز یعنی شب رنگ است چه ویر بیا مجول و را بجز رنگ را گویند و نوشته اند که شب فروز بهر سپان جهان چهار وجب بلند تر بود و آنرا از روم
 آورده بودند از برهان و رشید و صراح اللغات و در هر دو مسطور است که شب فروز نام شب شیرین مرکب از لفظ شب لفظ ویر که کلمه نسبت است این در اصل پس بود
 سین محله را بزمجه بدل کردند و در طائف نام معنی از موسیقی شب ندر و در نوعی از جامه ابریشمی که سیاه و سفید باشد از کشف چهار شربت مصطلحات شب کور
 جامه خواب و معنی کلاه نیز آمده شباط بضم اول نام ماه روست که بکشد تقریباً بچاکن شهر برهان شرح فصاحت و صیاح بین مملکت گفته شمع بکسر اول سکون
 موحده و معنی مملکتی از طعام و غیره و این تقیض جوع است از صراح شجر آغ گوهری بقیته که شب اند چراغ روشنی و در گویند که کاو که مانند جاکو در دریا شب
 هنگام شب بخت چیدین از آب بیرون می آید و این گوهر را از دین بر آورد و بر زمین می نهد و روشنی آن سحر و دوازده بان گرفته بدین می رود و مردم بکین
 نشسته آن گوهر را می ربایند از برهان شباک بفتح و تشدید موحده و کان عربی معنی سوراخ کننده شب چاک باضافت بفتح جیم فاکر و کان عربی معنی شب
 که در آن چراغان و تشبیه کنند از بهار جم و صراح شب بکسر معنی قصد کننده بوقت شب نام ستاره روشن که در بعضی ایام بوقت شام تابان شود و در بعضی
 ایام از صبح طلوع کند و معنی ببل از برهان و صراح اللغات و بعضی نوشته شب بکسر معنی ستاره که در وقت شام و از هر ستارگان نمایان شود و آن معنی است آنرا
 ستاره شب کش نیز گویند چنانکه در شرح سکندر نامه از نوبلانی خان و علی شیر آمده که سیف الله محمد آباد و محمد شاه هر دو شاهران کنند از شب بکسر معنی شب
 نوشته و بعضی اهل لغت معنی ستاره شیری گفته اند و آن ستاره روشن است که بعد از جزایر آید شب بکسر معنی شب بکسر اول و معنی لغات شب بکسر اول که شبانه و

بمعنی وادی و تالاب آبگیر شفق بختین خورشام باداد مرزا صا گوید بیت تا چون شفق مدخمت لاله گون شود و بی باد و گذران خوشنق صبح شام را به
 کاشی گوید بیت یزد چنان بدین متان شراب سرخ و زانگونه رخت شفق در کنار صبح و از بار غم شفا بنگ بفتح اول بدو شین معجزه شفته من کردن
 سوراخا باشد بزرگ باریک گران تار طلا و نقره و غیره برادر از کردن دران سوراخا میکشد به بند خستر گویند بران شفتین بفتح اول و تالاب شفته و بوب
 شفتا لوبه معروف تیر معنی بوبه مشوق از ریش و بهار غم و چهار شربت بران مولف کتاب شریعت که چهار نام میوه بصنعت بهام دران ریح شده است
 زباغ حسن خوابی که بی آبی مباد از راه بجز شفا و شیرین بی دیگر نیک دارد و شفا به کمال لبها و این جمع شفت است که در اصل شفته بوده از صراح شفته بالفتح است
 گفتار از که میگویم که گویند به کانی گویند و بضم یک چشم که فرقه بر و درید از منتخب شفعه بالضم همای از منتخب صراح شفته بالفتح بر وزن هفنه بیضه باشد
 از ریمان که بر دوک پیچیده شود از بران شفقوی بختین فصول شفت که بمعنی است چون شفت اصل شفته بود و بار و در حالت نسبت بود و بدل کرده شفقوی گویند
 منسوب بشهر غزنه را غزنوی گویند از منتخب غیره و صراح هم در منتخب شفته که شفقوی است باشد چنانکه شورشده و صحیح شفقوی است حرف شفقوی با و فاد و هم است
 شفتا کو از و الف مکرر و همی از شفتا لوبه شفا لوی کاوی فسی از شفتا کو نفیس فصل شین معجزه قاف شوق عصا بفتح اول کس قاف شفته
 چرا که مضامین مخالفت جماعه اسلام از قاموس صراح و کنایه از جنگ جدال به از کثرت ضرب جوب عصا شکسته میشود و شفت بالضم نیک است که زرد
 مانع باندک سرخی باشد از مفرح القلوب در بحر احوال نوشته که نیک است میان سرخی و زرد و در منتخب شفته که سرخی با ساهی شفته شقاوت و شفت بد بختی است
 از منتخب شقر بفتح اول کس قاف و در املا لاکو بی از شرح نصاب بران شفته از بالک حکم دیات و حال بر کثات شوق النفس بالک شفت نفسا از لطف
 شوق نقیض بالک تشدید قاف اول کس معنی صورت و نقیض نقیض رنغ الشی باشد چون انسان که اصل است و انسان نقیض آن شقائق شقائق شقائق
 از جامه و فرش که گفته باشد از شرح شقات شقائق لاله و این مفرد و جمع یکسان آید از بحر احوال و صراح و گاهی مجازا بمعنی مطلق گلهای آید شوق بالفتح
 و تشدید قاف بمعنی شکاف و شکافتن و در و آمدن کار بر کسی و نام یک قلعه از قلعه خیر و بالک تشدید بمعنی نیمه خیری و پاره از خیری و کرانه کوه و برادر و دوست
 از منتخب و صراح و لطائف شقیق بمعنی برادر از شرح نصاب شقاق بکسر طریف گرفتن و مخالفت و دشمنی کردن از منتخب و لطائف شقائق لحنان
 نوع از لاله که بنایت سرخ باشد لحنان بالضم نام پادشاه از عرب لاله مذکور از گوستان آورده بودند و بعضی گفته اند که پادشاه مطلق لاله موصوف را
 نهایت و ست و شت از منتخب مدار و صاحب بحر احوال نوشته که لحنان بالضم بمعنی خونت پس نسبت کردن لاله را بخون بسبب سرخ است شفق لطم
 و قاف شد و پایه جامه و کاغذ و غیره و در منتخب بمعنی جامه پیش شکافته و پارچه که بر سر علم بند شفته بدو شین معجزه مفتوح و دو قاف با هم کردن شتر شقیقه
 بدو قاف بمعنی جبه زرم که میان گوش پیشانیست بمعنی در و نیم سر از صراح شقی بفتح بد بخت فصل شین معجزه کاف عربی و شکر بمعنی لنگ لنگ
 لنگ در بادشته باشد از شرح قرآن السعدین بمصطلحات شکوی بالفتح و در آخر الف کسور بصورت یای زائده چنانکه در لفظ دعوی و بشتر بمعنی گله کردن و گله از صراح
 و منتخب شکوه بهاء و روشن خطا شکبایا بمعنی برکنند از بران شکاف و خوب و در بحر احوال شکایت بمعنی مشوق یکایک بالا او شکافته با شکایت کسرتن و یا بمحول بمعنی صبر
 آرام و بفتح خطاست از نوید و کشف و بران و صراح و جدا گیری شکر آب کنایه از اندک بخشی و کد در ظاهر که در میان ستان در میان شوق و مشوق واقع
 شود از بحر احوال و شکر و بران بهاء و کشف شکفت کسرتن کاف عربی بمعنی تعجب و تعجب و عجب و غریب کسرتن اول و ضم کاف فارسی زائده بمعنی از هم کشیدن
 غم از بران و مدار و نوید و شکر و جدا گیری و در صراح نوشته که شکفت کسرتن و کاف عربی بمعنی تعجب و تعجب بمعنی دشمنی و دشمنی کل و بر دو معنی کاف فارسی شکر دارد
 از بختین معجزه تفاوت است بهر دو کاف صحیح است شکایت کسرتن کد کردن شکایت کسرتن کد کردن شکایت کسرتن کد کردن شکایت کسرتن کد کردن شکایت کسرتن کد کردن
 چنانکه در آید شکل بدیهی الانتاج است که حد وسط در بحر محمول باشد و در کبری موضوع بشرط الکه صغری بوجه باشد خواه کیه خواه جزیه و کبری کیه خواه

کشف تالاب آبگیر شفق بختین خورشام باداد مرزا صا گوید بیت تا چون شفق مدخمت لاله گون شود و بی باد و گذران خوشنق صبح شام را به
 کاشی گوید بیت یزد چنان بدین متان شراب سرخ و زانگونه رخت شفق در کنار صبح و از بار غم شفا بنگ بفتح اول بدو شین معجزه شفته من کردن
 سوراخا باشد بزرگ باریک گران تار طلا و نقره و غیره برادر از کردن دران سوراخا میکشد به بند خستر گویند بران شفتین بفتح اول و تالاب شفته و بوب
 شفتا لوبه معروف تیر معنی بوبه مشوق از ریش و بهار غم و چهار شربت بران مولف کتاب شریعت که چهار نام میوه بصنعت بهام دران ریح شده است
 زباغ حسن خوابی که بی آبی مباد از راه بجز شفا و شیرین بی دیگر نیک دارد و شفا به کمال لبها و این جمع شفت است که در اصل شفته بوده از صراح شفته بالفتح است
 گفتار از که میگویم که گویند به کانی گویند و بضم یک چشم که فرقه بر و درید از منتخب شفعه بالضم همای از منتخب صراح شفته بالفتح بر وزن هفنه بیضه باشد
 از ریمان که بر دوک پیچیده شود از بران شفقوی بختین فصول شفت که بمعنی است چون شفت اصل شفته بود و بار و در حالت نسبت بود و بدل کرده شفقوی گویند
 منسوب بشهر غزنه را غزنوی گویند از منتخب غیره و صراح هم در منتخب شفته که شفقوی است باشد چنانکه شورشده و صحیح شفقوی است حرف شفقوی با و فاد و هم است
 شفتا کو از و الف مکرر و همی از شفتا لوبه شفا لوی کاوی فسی از شفتا کو نفیس فصل شین معجزه قاف شوق عصا بفتح اول کس قاف شفته
 چرا که مضامین مخالفت جماعه اسلام از قاموس صراح و کنایه از جنگ جدال به از کثرت ضرب جوب عصا شکسته میشود و شفت بالضم نیک است که زرد
 مانع باندک سرخی باشد از مفرح القلوب در بحر احوال نوشته که نیک است میان سرخی و زرد و در منتخب شفته که سرخی با ساهی شفته شقاوت و شفت بد بختی است
 از منتخب شقر بفتح اول کس قاف و در املا لاکو بی از شرح نصاب بران شفته از بالک حکم دیات و حال بر کثات شوق النفس بالک شفت نفسا از لطف
 شوق نقیض بالک تشدید قاف اول کس معنی صورت و نقیض نقیض رنغ الشی باشد چون انسان که اصل است و انسان نقیض آن شقائق شقائق شقائق
 از جامه و فرش که گفته باشد از شرح شقات شقائق لاله و این مفرد و جمع یکسان آید از بحر احوال و صراح و گاهی مجازا بمعنی مطلق گلهای آید شوق بالفتح
 و تشدید قاف بمعنی شکاف و شکافتن و در و آمدن کار بر کسی و نام یک قلعه از قلعه خیر و بالک تشدید بمعنی نیمه خیری و پاره از خیری و کرانه کوه و برادر و دوست
 از منتخب و صراح و لطائف شقیق بمعنی برادر از شرح نصاب شقاق بکسر طریف گرفتن و مخالفت و دشمنی کردن از منتخب و لطائف شقائق لحنان
 نوع از لاله که بنایت سرخ باشد لحنان بالضم نام پادشاه از عرب لاله مذکور از گوستان آورده بودند و بعضی گفته اند که پادشاه مطلق لاله موصوف را
 نهایت و ست و شت از منتخب مدار و صاحب بحر احوال نوشته که لحنان بالضم بمعنی خونت پس نسبت کردن لاله را بخون بسبب سرخ است شفق لطم
 و قاف شد و پایه جامه و کاغذ و غیره و در منتخب بمعنی جامه پیش شکافته و پارچه که بر سر علم بند شفته بدو شین معجزه مفتوح و دو قاف با هم کردن شتر شقیقه
 بدو قاف بمعنی جبه زرم که میان گوش پیشانیست بمعنی در و نیم سر از صراح شقی بفتح بد بخت فصل شین معجزه کاف عربی و شکر بمعنی لنگ لنگ
 لنگ در بادشته باشد از شرح قرآن السعدین بمصطلحات شکوی بالفتح و در آخر الف کسور بصورت یای زائده چنانکه در لفظ دعوی و بشتر بمعنی گله کردن و گله از صراح
 و منتخب شکوه بهاء و روشن خطا شکبایا بمعنی برکنند از بران شکاف و خوب و در بحر احوال شکایت بمعنی مشوق یکایک بالا او شکافته با شکایت کسرتن و یا بمحول بمعنی صبر
 آرام و بفتح خطاست از نوید و کشف و بران و صراح و جدا گیری شکر آب کنایه از اندک بخشی و کد در ظاهر که در میان ستان در میان شوق و مشوق واقع
 شود از بحر احوال و شکر و بران بهاء و کشف شکفت کسرتن کاف عربی بمعنی تعجب و تعجب و عجب و غریب کسرتن اول و ضم کاف فارسی زائده بمعنی از هم کشیدن
 غم از بران و مدار و نوید و شکر و جدا گیری و در صراح نوشته که شکفت کسرتن و کاف عربی بمعنی تعجب و تعجب بمعنی دشمنی و دشمنی کل و بر دو معنی کاف فارسی شکر دارد
 از بختین معجزه تفاوت است بهر دو کاف صحیح است شکایت کسرتن کد کردن شکایت کسرتن کد کردن شکایت کسرتن کد کردن شکایت کسرتن کد کردن شکایت کسرتن کد کردن

موجب باشد خواه سالیه بد آنکه شکل مرکب باشد از دو قضیه و قضیه معنی جمله است پس قضیه اول را صغری گویند و قضیه دوم را کبری نامند لفظ مرکب که در آخر صغری
و وسط کبری واقع شود آنرا احد اوسط گویند چون حد اوسط را دور کنی از شکل نتیجه حاصل یابد و موضوع معنی مبتد است و محمول معنی خبر و شکل بدیهی الانتاج
شکل اول باشد از اشکال اربعه مثال شکل اول یعنی شکل بدیهی الانتاج کل انسان حیوان و کل حیوان جسم و نتیجه این کل انسان جسم مثال شکل ثانی کل انسان
حیوان لاشی من الحیوان و نتیجه نیست لاشی من الانسان بحسب مثال شکل ثالث کل انسان حیوان و کل انسان ضاحک نتیجه نیست بعضی حیوان ضاحک
مثال شکل رابع کل انسان حیوان و کل ناطق انسان نتیجه نیست بعضی حیوان ناطق شکر خند معنی جسم از برهان شکر بالضم پس شکر گفتن منع
بسیب حصول نعمت از دو خان آرزو در خیال بان نوشته که شکر فعلیست که دلالت کند بر عظیم نعم سبب الفهم او خواهد بر بان خواه قلب خواه با کان خواه
یعنی هست و بایم کلامه بالفتح و سکون کاف معنی فرج زن و در فارسی بخت و تخفیف تشدید کاف معنی شیرینی معروف گاهی مجازا معنی لب معشوق و بوسه نیز
و نام زن جمیل که خبر بر غم شیرین و عقد آورده بود و بکسر اول و فتح کاف عربی شکسته و شکر کننده بختین کاف عربی و کاف فارسی زبور سیاه که به بند بوز گویند
از برهان و منتخب بحر الجواهر و کشف لطائف و مصطلحات شکر معنی قصد کشتن حیوان یا معنی حیوانیکه تشدید شده باشد از مصطلحات بهار عجم شکر نیز از بخت
عروسی بر سر عروس و داماد شکر کنند از برهان و در بعضی گفته که کنایه از جلوه کردن است و وقت جلوه و بخت عروس و داماد شکر بر می کنند و بختی که به شادی
آمده شکر خوش معنی نموده از مصطلحات شکر رنگ کبابی اجمالا رنگ باشد از مصطلحات شکر رنگ خوش و نیز از شکسته رنگ مراد از رنگ شکسته کبابی که شکر
رنگ است معنی کبر و فریب ز برهان شکل کبر اول و کاف عربی پس اینکه بهشت پای است بر بند و معنی کبر و جلوه و بالفتح تشدید کاف بسیار شکل گفته و لطیف
از لطائف شکر کاف عربی از گویند که همه جانوران شکاری را کبابی برای گرفتن صید می کنند شکر کبر اول و ضم کاف عربی کشوده شدن غنچه و بخت کاف
نیز آمده از برهان شکر کاف عربی و بخت کبر اول و کاف عربی پس اینکه بهشت پای است بر بند و معنی کبر و جلوه و بالفتح تشدید کاف بسیار شکل گفته و لطیف
مؤید و لطائف و در جمالی که به معنی رسیدن شکر و کبر اول و کاف عربی پس اینکه بهشت پای است بر بند و معنی کبر و جلوه و بالفتح تشدید کاف بسیار شکل گفته و لطیف
بر گفته کردن از برهان شکسته کبر اول و ضم ثانی گرفتن عضدی باشد بر ناخن از لطائف شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی
شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی
در بحر انداختن و بعضی بلاد و بخت بخور و فطیر محفل در میان شکر براده عود آخته در مجمر می سوزند تا دود عود ویرانند شکم در خویش فرودین
کنایه از رسیدن از مصطلحات شکوه و بخت کاف عربی و واد و محمول معنی شکر و رنگی و مهابت شان و شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی
از برهان و مدار و کشف لطائف شکوه کبر اول و کاف عربی مضوم کل دخت میوه و مطلق غنچه و کل درختان و معنی قی که طعام غیر مضوم معده
از زبان بیرون آید از جملاتی و برهان و مصطلحات و در شکر و مؤید و بهار عجم و بختین و در بخت کاف عربی اتفاق بهشت شکرانه بالضم
و الف و نون بر ابقاقت شکره کبر اول و فتح کاف و فتح رای مهمل مرع شکاری که معروف است از برهان و سر و مؤید شکسته معنی عذاب و نون
از لغت القیست مشهور مبدان را از سر و در خیال بان شکسته کبر اول و فتح کاف و سکون نون و با موصه معنی معده حیوانات که بعد از خوردن آب
غذا ایدان جمع میشود شکسته حریف بسیار خوار شکر پوره بنویسد که دون آن از قند و مغز با دانه میگویند بر بود از سراج شکر رنگی و شکر رنگی آرد
در بخشی که میان دو شان گاهی واقع شود شکر تری شکر پیدای این ریاض فارسی و آنان هستند از بهار عجم شکل عروسی شکلیست بر اثبات
این مطلوب که بر دو مربع ضلعین قائمه مساوی مربع و تران قائمه باشد و این شکل را از ان عروسی نام کردند که عروس در لغت معنی کثرت است پس
این شکل نیز کثرت النفع است مانند کثرت مال یا آنکه بجهل عروس این شکل مشابست دارد و بعضی شکل وجه با کثرت انواع محاسن آن شکل این است

و در بعضی گفته که کنایه از جلوه کردن است و وقت جلوه و بخت عروس و داماد شکر بر می کنند و بختی که به شادی
آمده شکر خوش معنی نموده از مصطلحات شکر رنگ کبابی اجمالا رنگ باشد از مصطلحات شکر رنگ خوش و نیز از شکسته رنگ مراد از رنگ شکسته کبابی که شکر
رنگ است معنی کبر و فریب ز برهان شکل کبر اول و کاف عربی پس اینکه بهشت پای است بر بند و معنی کبر و جلوه و بالفتح تشدید کاف بسیار شکل گفته و لطیف
از لطائف شکر کاف عربی از گویند که همه جانوران شکاری را کبابی برای گرفتن صید می کنند شکر کبر اول و ضم کاف عربی کشوده شدن غنچه و بخت کاف
نیز آمده از برهان شکر کاف عربی و بخت کبر اول و کاف عربی پس اینکه بهشت پای است بر بند و معنی کبر و جلوه و بالفتح تشدید کاف بسیار شکل گفته و لطیف
مؤید و لطائف و در جمالی که به معنی رسیدن شکر و کبر اول و کاف عربی پس اینکه بهشت پای است بر بند و معنی کبر و جلوه و بالفتح تشدید کاف بسیار شکل گفته و لطیف
بر گفته کردن از برهان شکسته کبر اول و ضم ثانی گرفتن عضدی باشد بر ناخن از لطائف شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی
شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی
در بحر انداختن و بعضی بلاد و بخت بخور و فطیر محفل در میان شکر براده عود آخته در مجمر می سوزند تا دود عود ویرانند شکم در خویش فرودین
کنایه از رسیدن از مصطلحات شکوه و بخت کاف عربی و واد و محمول معنی شکر و رنگی و مهابت شان و شکسته کبر اول و ضم ثانی و شکسته کبر اول و ضم ثانی
از برهان و مدار و کشف لطائف شکوه کبر اول و کاف عربی مضوم کل دخت میوه و مطلق غنچه و کل درختان و معنی قی که طعام غیر مضوم معده
از زبان بیرون آید از جملاتی و برهان و مصطلحات و در شکر و مؤید و بهار عجم و بختین و در بخت کاف عربی اتفاق بهشت شکرانه بالضم
و الف و نون بر ابقاقت شکره کبر اول و فتح کاف و فتح رای مهمل مرع شکاری که معروف است از برهان و سر و مؤید شکسته معنی عذاب و نون
از لغت القیست مشهور مبدان را از سر و در خیال بان شکسته کبر اول و فتح کاف و سکون نون و با موصه معنی معده حیوانات که بعد از خوردن آب
غذا ایدان جمع میشود شکسته حریف بسیار خوار شکر پوره بنویسد که دون آن از قند و مغز با دانه میگویند بر بود از سراج شکر رنگی و شکر رنگی آرد
در بخشی که میان دو شان گاهی واقع شود شکر تری شکر پیدای این ریاض فارسی و آنان هستند از بهار عجم شکل عروسی شکلیست بر اثبات
این مطلوب که بر دو مربع ضلعین قائمه مساوی مربع و تران قائمه باشد و این شکل را از ان عروسی نام کردند که عروس در لغت معنی کثرت است پس
این شکل نیز کثرت النفع است مانند کثرت مال یا آنکه بجهل عروس این شکل مشابست دارد و بعضی شکل وجه با کثرت انواع محاسن آن شکل این است

فصل شین مجمره کاف فارسی و کاف یونانی و کاف عربی چنانکه در سکنده نامه آمده مصرع شین
 هر یک شکر خورده شیر شکر یک اول و فتح کاف فارسی زیبا و نیکو و عجیب یعنی بزرگ اگر در شیا استعمال کنند معنی زیبا باشد و اگر در مردم استعمال کنند معنی صاحب
 شکوه و بزرگ باشد و مؤید و شرف برهان و جلال گیری و لطافت مدار و سراج و فرنگی سی شکال کبر معنی شغال از برهان شکلی که بتین فال گرفتن این
 مفرس لفظ سکنت است که بضم سین ممل باشد مرکب لفظ سکنت که بضم سین است کن معنی اثر فصل شین مجمره مع لام و شلیخا بفتح اول و یای معروف و کاف
 سیمه نام مردی که اندک صاحب عیسی علیه السلام بود از مؤید و غیر آن شلووار بفتح بر وزن بھوار معنی از ارد این مرکب است از شل که معنی ران است لفظ
 دار که کلمه نسبت است از بهار عجم و منزل و سراج شلک بفتح تن فاحشه از برهان شلاق بفتح و تشدید لام لفظ ترکیب است بر وزن دست زدن بر سر
 از مصطلحات و در لغات ترکی کسی را بچوب دن است در سراج اللغات معنی ضرب است مجازا معنی کوفت نیز مستعمل است و در مصطلحات معنی شوخ و خنده
 انگیز نیز آمده شلتاق بفتح و حرف سوم تا فوقانی و در ترکی معنی جنگ خروشه شلتوک بفتح اول سکون ثانی و ضم تالی فوقانی و واو معروف و کاف
 عربی معنی شالی یعنی ریج که هنوز در پوست باشد از برهان شلتاک بفتح تن سکون و کاف فارسی بر تن از جایانی از رشیدی و برهان و سراج
 و در شفت کبر آمده شلتاک بلکه تشدید لام کس و کاف عربی آواز چند بند و ق که یکبارگی میزنند و این لفظ ترکیب است لغات ترکی نوشته شده
 شلیک بضم اول و کسر لام و یای معروف نوعی از شفتا و از رشیدی و در جلال گیری نوشته که کترین نام میوه است که رنگ سرخ و سفید دارد و در برهان نوشته که
 میوه است شبیه شفتا و در سراج نوشته که نوعی از شفتا و که معنی آن تمام سرخ باشد و برنی نام جابله است که در زیر زره پوشند که از این منتخب شل بفتح اول
 یکدیگر دست پای او حرکت تواند کرد و بکار هر چیز است نرم و بکسر اول نیز و کوچک بضم و بالکسر نام میوه که بکسر اول گویند شلاطین بفتح بر وزن سلاطین
 معنی شوخ و ناخوش و محکم و سخت و گیرنده بخیری از لغات ترکی و جاع هدایت و بهار عجم و در سراج نوشته که شلاطین بر وزن سلاطین شخصیک بسیار آرام کند و
 از منع باز ماند و مجازا معنی عاشق آید شله بضم اول و فتح لام مخفف نوعی از طعام که برنج را در آب گوشت بطور هر چه پزند و نادانان این دیار آنرا
 شوله گویند و او مجبور و فقیر مؤلف بعضی ثقات دیده که بضم تشدید لام گویند و آن برکام معنی مذکور بر برگرد و محض طعامی که شله بضم تشدید لام معنی است که بعضی
 آمده است و معنی فرج زن معنی بت و بت نیز و بفتح اول و تشدید لام جاسرین اندختن و بفتح و تخفیف لام معنی قصاص این تحقیق از رشیدی و مؤید و در برهان و جلال گیری
 است در سراج نوشته که شله بضم اول و فتح لام نوعی از طعام معروف است که در هندوستان شوله بجا و مجبور شهرت دارد و اصل آن دیده تشدید بضم اول و تشدید لام

در سکنده نامه آمده مصرع شین
 هر یک شکر خورده شیر شکر یک اول و فتح کاف فارسی زیبا و نیکو و عجیب یعنی بزرگ اگر در شیا استعمال کنند معنی زیبا باشد و اگر در مردم استعمال کنند معنی صاحب
 شکوه و بزرگ باشد و مؤید و شرف برهان و جلال گیری و لطافت مدار و سراج و فرنگی سی شکال کبر معنی شغال از برهان شکلی که بتین فال گرفتن این
 مفرس لفظ سکنت است که بضم سین ممل باشد مرکب لفظ سکنت که بضم سین است کن معنی اثر فصل شین مجمره مع لام و شلیخا بفتح اول و یای معروف و کاف
 سیمه نام مردی که اندک صاحب عیسی علیه السلام بود از مؤید و غیر آن شلووار بفتح بر وزن بھوار معنی از ارد این مرکب است از شل که معنی ران است لفظ
 دار که کلمه نسبت است از بهار عجم و منزل و سراج شلک بفتح تن فاحشه از برهان شلاق بفتح و تشدید لام لفظ ترکیب است بر وزن دست زدن بر سر
 از مصطلحات و در لغات ترکی کسی را بچوب دن است در سراج اللغات معنی ضرب است مجازا معنی کوفت نیز مستعمل است و در مصطلحات معنی شوخ و خنده
 انگیز نیز آمده شلتاق بفتح و حرف سوم تا فوقانی و در ترکی معنی جنگ خروشه شلتوک بفتح اول سکون ثانی و ضم تالی فوقانی و واو معروف و کاف
 عربی معنی شالی یعنی ریج که هنوز در پوست باشد از برهان شلتاک بفتح تن سکون و کاف فارسی بر تن از جایانی از رشیدی و برهان و سراج
 و در شفت کبر آمده شلتاک بلکه تشدید لام کس و کاف عربی آواز چند بند و ق که یکبارگی میزنند و این لفظ ترکیب است لغات ترکی نوشته شده
 شلیک بضم اول و کسر لام و یای معروف نوعی از شفتا و از رشیدی و در جلال گیری نوشته که کترین نام میوه است که رنگ سرخ و سفید دارد و در برهان نوشته که
 میوه است شبیه شفتا و در سراج نوشته که نوعی از شفتا و که معنی آن تمام سرخ باشد و برنی نام جابله است که در زیر زره پوشند که از این منتخب شل بفتح اول
 یکدیگر دست پای او حرکت تواند کرد و بکار هر چیز است نرم و بکسر اول نیز و کوچک بضم و بالکسر نام میوه که بکسر اول گویند شلاطین بفتح بر وزن سلاطین
 معنی شوخ و ناخوش و محکم و سخت و گیرنده بخیری از لغات ترکی و جاع هدایت و بهار عجم و در سراج نوشته که شلاطین بر وزن سلاطین شخصیک بسیار آرام کند و
 از منع باز ماند و مجازا معنی عاشق آید شله بضم اول و فتح لام مخفف نوعی از طعام که برنج را در آب گوشت بطور هر چه پزند و نادانان این دیار آنرا
 شوله گویند و او مجبور و فقیر مؤلف بعضی ثقات دیده که بضم تشدید لام گویند و آن برکام معنی مذکور بر برگرد و محض طعامی که شله بضم تشدید لام معنی است که بعضی
 آمده است و معنی فرج زن معنی بت و بت نیز و بفتح اول و تشدید لام جاسرین اندختن و بفتح و تخفیف لام معنی قصاص این تحقیق از رشیدی و مؤید و در برهان و جلال گیری
 است در سراج نوشته که شله بضم اول و فتح لام نوعی از طعام معروف است که در هندوستان شوله بجا و مجبور شهرت دارد و اصل آن دیده تشدید بضم اول و تشدید لام

فرج زنان و جای پلید پاک در کوه باشد و نه خون حیض یعنی با معنی بفتح اول گفته اند این اقوی است شلا یعنی شوخی و سپیدی بکار محصل
شین مجسمه مع میم و شمولاً و استقلالاً کنایه از کردن کار بیداد خود بی اتباع و رفاقت دیگران شمولاً بمعنی بالتبع پیرو و دیگری بکار
در آمدن چنانچه بادشاهی تاج بادشاهی شود و جمیع امرا بر او مشایع آن بادشاه غالب شوند و نصب و فطش ممول و استقلال محبت است که محل خود در
ترکیب حال واقع شده شحات بضم اول و تشدید میم و در آخر تایی فوقانی نشاء شوندگان بگروهی و خرابی کسی و این جمع شحات است که بکسر میم هم فعل
از شحات باشد شحاتت بفتح شاء شدن بر خرابی کسی از منتخب صراح شمولیت بفتح اول و سکون میم و فتح بای هو حده و کسر لام و یا حروف و تا
فوقانی نام کلیت روزنگ بمعنی تخم طبله که بکسر میمی گویند از برهان شمولید بر وزن تمید نیز آمده شمولید بفتح و فتح بای هو حده نام کلیت کند و رنگ
باشد و تخم طبله آن دانه های زر و رنگ باشد که بکسر میمی گویند از برهان شمولید بر وزن تمید نیز آمده شمشاد و بالکسر نام ختمیت که بلند باشد و چون آن
نهایت محکم دارد چون و خشن باشد لند آنرا از اقسام سر و داند و معنی ریحان و مرزنگوش نیز و فتح هم آمده از برهان و جالگیری و صا رشیدی ضبط
حرکت نکرده و گفته که نوعی از سر و باشد معنی ریحان نیز و در وید و در بفتح و در سراج نوشته که شمشاد بکسر اول نام ختمیت که چون آن درختان و صفا بود و درخت است
و نه درون و برگهایش بسبب باریکی و هجوم بوی خوبان مشابست دارد و گاهی مراد از آن سوط باشد که بر غدا خوبان پیدا شود و گاهی از برف و طره شبیه کند پس این همه مجاز
خواهد بود و در تخته معنی مرزنگوش گفته که آنرا بکسر میمی خوانند شمشیر مرکب از شمش که بمعنی ناخن باشد و معنی شیر نیز آمده چون آنرا بکسر میمی تیغ مشابست ناخن شیر است
در شکل پاشا به دم شیر لند این اسم سیمی گردید از باب جمع و برهان و جالگیری و رشید شمع بفتح تین در فارسی حوض کوچک نالاب شیر که بکسر میمی بالائی گویند
از برهان و صراح و رشیدی و شمع بفتح اول سکون ثانی و در عربی بمعنی خراسیدن از منتخب شمع بکسر اول و سکون میم نام شخصی علیه لعنت که قاتل امام حسین بوده
شموس بفتح اول و در آخرین مملکت کسرش و بدخوار سر و در منتخب کشف و بضم تین جمع شمس که بمعنی آفتاب است شماس بفتح و تشدید میم مترسیان
سیان ستر باشد و در عبادتخانه بنشیند از منتخب در برهان نوشته که نام شخصیت که در پیش پستی وضع کرده است شمع بفتح تین بمعنی سوم از قاموس و در منتخب نوشته
که بفتح تین بمعنی سوم سکون میم چنانکه مشهور است مولد است یعنی ابدال خطا طعرب عجم بهرید و صا بهار عجم گوید که در فارسی سکون میم مستعمل است بمعنی خیر یک از موم یا زهر ساخته
روشن میکند و این مجاز است از قبیل تشبیه الشیء باسم ماده و آنرا بفارسی شمار گویند شمع بضم تین جمع شمع است شمول بضم تین فرارفتن چیزی را و محیط شدن چیزی
از منتخب و لطائف شمول بفتح اول سکون میم پریشانی در آنگاه و جمع شدن فرارفتن از منتخب صراح بدانکه این لفظ از لغات هندو شمال بفتح با و دیگر از طرف قطب
و نبات النعش و زد و بکسر است چپ بمعنی عادت و جانب قطب نبات النعش نیز مجازاً شمال بکسر گویند چرا که در اصل لغت شمال بمعنی چپ است این جانبی است که بطرف
چپ کعبه منسوب چپ عرب کعبه اشخص قرار داده اند که رو به مشرق است و بکسر بهین سبب بود از و بر معنی پشت کعبه سیمی کرده اند و همچنین شام را از مشام گرفته اند که در
چپ کعبه باشد از منتخب صراح و لطائف و کسر و وجه تشبیه از شرح نصاب که از مولانا یوسف بن مانع است شمول بفتح اول کسر عذره که حرف چهارم است بمعنی فصلها
و عادت و بمعنی شکل و بمعنی شاخهای نورسته و صراح از صراح منتخب برهان و صا بهار عجم گوید که شمول بمعنی خصائل است مگر فارسیان بمعنی صورت و تقطیع و قطع
استمال کنند شمع بفتح و تشدید و عربی بمعنی بوسیدن و بالضم و سکون میم غیر مشدود و در فارسی با پوش بخلین پرمی معنی اول از منتخب و معنی ثانی از سر و
و جالگیری لطائف و صا رشید گوید که بفتح با و از جرین یعنی با پوش و بمعنی نفرت و بیوشی و بمعنی ناخن و در برهان نوشته که شمع بفتح و در فارسی بمعنی
فریب نفرت پریشان دافنان و نوحه و ناخن و دوم که بالضم و ال است و بعضی شرح نوشته اند که شمع بالضم نوعی از ابریشم که قص باشد و بمعنی نقطه های نیلی که
زنان بپند بپوش پانتش کنند و در سراج نوشته که شمع بفتح بمعنی ناخن و این ناخودست شمشیر که در اصل بمعنی ناخن شیر است بالضم با و از جرین میم
با و بوی خوش بیا میخته و در صراح بمعنی بوسیدن شماس بفتح اول کسر عذره که حرف چهارم است خوشبو یا یک بوییده شوند و این جمیع شمس شماسیان بفتح

و مدار برهان شنشینه کبشیرین مجازان سکون نون اول کشرین مجزوم و فتح نون دوم یعنی خود طبیعت و عادت لیکن احتمال این لفظ بمعنی خوب است از منتخب
و شرح نصاب ششتر به بفتح اول سکون نون فتح زای مجزوم و موحده و با مختف نام گاو نیست که بر تند و بر شغالی که بدنه معروف و موسوم است فرقیته شد با شیر جنگ کرد
کنشده فصل ششین معجم مع و او بشوا یکسر یعنی بریان از شرح نصاب برهان نوشته که در عربی بمعنی گوشت بریان و در فارسی سختی پوست است و با لبیب بکار
کردن شور باضم و او معروف و در آخر الف مقصود بصورت یا بمعنی شوره از منتخب شوائب یکسر معر که حرف چهارم است و با موحده آمیزه شد و از گویا و آلودگیها
شور سخت بمعنی سخت شوائب بفتح و ضم اول و قای فوقانی سرخاب برهان و بهمانگیری و در تحفه السعادت سروری بمعنی چرخ که بعرنی جبار گویند و بعضی گویند
که فیلمرغ شوکت بالفتح خارقوت و تیزی و شدت و طبیعت از منتخب شوخ بود معروف و خای مجزوم بر وزن نوز بمعنی چرخ بدن دریم اندام که بکند میل گویند
از رسید و کشف برهان و بهمانگیری و در سراج نوشته که بود و مجهول مبیاک و دلیر و بمعنی جلد و چالاک و بمعنی چرخ جامه و غیره شوال مخ یکسر مع و خای مجزوم برهان
بلند و بلند بیا این جمع شامخ است شوق از شموخ بمعنی بلند شدن شوار و بفتح و رای مملک کسور بمعنی رندگان و پریشانیا از کشف و در ترجمه مقامات حریر
نوشته که شوار در لغت جمع شاره است که بمعنی شیرا و در ندره و گزیده شوا مدح جمع شاد شور باضم غلغل و شهرت آواز بلند و بمعنی شوق و خون و در آخر سهار
معنی دارند و در شش گفته و در چون ششور بمعنی تکلیف و تکلیف بالفتح و در عربی بمعنی شوره و کنکاش کردن از فردوس اللغات شور مور نوع از مور که بغایت شاد
از شرح خاقانی شوشتر نام شهر از ایران و در سراج اللغات نوشته که شوشتر بر وزن نو بتر نام شهر است از خورشان که دیبا آنجا بخوبی مشهور است شور که بفتح کاف
فارسی و زای مجزوم نوعی از درخت که در زمین شور و دید از رشید و برهان شونیر بود و زای معروف و زای مجزوم نیست سیاه که بکندی کلونجی گویند از سراج
شوط بالفتح تک گشت از صراح شوا و از الضم اول و ظای بمعنی شعله آتش از شرح نصاب شوار مخ یکسر مع و عین مملک اسها بزرگ را سها است از منتخب
شوا مق بلند و بلند بیا این جمع شامخ است که ما خود از شوق باشد شوق بضم تین بمعنی بلند شدن است شوارق روشنها و چیزهای روشن شوک بالفتح
معنی خار شوال و جبهتیه آنکه درین ماه عرب سیر و تکار میکردند و از خانهای خود بیرون میرفتند شوق از شول که مصدر بمعنی برشته شدن شوا غل جمع شغل
شور غال که بمعنی روزینه مشهور است این لفظ غلط است چرا که در کتب یافته نشده و در مدار نوشته که سیور غال بضم سین مملک و ضم یای تحتانی و او معروف و غیر مجزوم
بمعنی مد معاش و در لغات ترکی بفتح اول و او معدول و سکون که مملک بمعنی انعام نوشته است شومم بالضم مصدر بمعنی بدفالی و او این لفظ بدل از خمر
است از صراح و منتخب فارسیان بمعنی منحوس از مصدر را بمعنی ستم محمول و در محاوره اردو مجازا بمعنی خیل مستعمل میشود شوش چشم که نظر او چیز حاضر رساند و مردم را
بیار نماید از شرح نصاب سراج شوراندن پریشان کردن شوخکس بالضم و کاف فارسی کسور بمعنی جامه و بدن که برچرخ باشد بستاند از اسلا گویند از برهان
و شرح نصاب شوخ ترازو بمعنی دغل ما خود از سنگ کم ترازد و شستن از مصطلحات شواله بالفتح منزل نوزدهم از منازل قمر و آن و ستاره اندر متهام
عقرب بجایش ابغایت منحوس شوشه بالضم بمعنی توده و پشت هر چیز و سلاک رونقره و این و غیره از کشف و برهان و سراج شوریده شور زده و پریشان حال
مجازا بمعنی دیوانه و عاشق شور چیز است معروف مثل نمک نام گیاه نیست و در سراج نوشته که شوره زمین نمک خاک شور و نوعی از درخت که شوره هر بفتح
اول موسوم چهارم بمعنی سهره که گلها را برشته بسته بر سر عروس و او او بلند شورا به آب شور و درین لفظ آب است بمعنی چنانکه در نبره و غیده شومی بود معروف و بمعنی
محس اگر چه شوم مصدر است حاجت بیامدند و لیکن فارسیان و او از بعضی مصادر عربی که در محاوره خود بمعنی اسم فاعل هم منقول مستعمل میکنند یا مصدر که بکار
نیاده میازند چنانکه خلاص و خلاصی و سلامت و سلامتی همچنین شوم و شومی شوره پشتی شوخی و کج ادای از مصطلحات شومی بالضم شومر از برهان فصل
ششین معجم مع یای موز به شهر و بالفتح و درم و دینار ناسره که خاص در یک شهر رایج باشد و این و اصل شهر و او دیگر از مطابق قاعده معروف و در
کردند و نیز آن درم ناسره که یکی از ملوک ظالم در ملک خود و بر راج کرده بود در ملک دیگران رواج نیافت از رشیدی و سراج و ضیا بان و برهان

و در سراج و منتخب فارسیان بمعنی منحوس از مصدر را بمعنی ستم محمول و در محاوره اردو مجازا بمعنی خیل مستعمل میشود شوش چشم که نظر او چیز حاضر رساند و مردم را
بیار نماید از شرح نصاب سراج شوراندن پریشان کردن شوخکس بالضم و کاف فارسی کسور بمعنی جامه و بدن که برچرخ باشد بستاند از اسلا گویند از برهان
و شرح نصاب شوخ ترازو بمعنی دغل ما خود از سنگ کم ترازد و شستن از مصطلحات شواله بالفتح منزل نوزدهم از منازل قمر و آن و ستاره اندر متهام
عقرب بجایش ابغایت منحوس شوشه بالضم بمعنی توده و پشت هر چیز و سلاک رونقره و این و غیره از کشف و برهان و سراج شوریده شور زده و پریشان حال
مجازا بمعنی دیوانه و عاشق شور چیز است معروف مثل نمک نام گیاه نیست و در سراج نوشته که شوره زمین نمک خاک شور و نوعی از درخت که شوره هر بفتح
اول موسوم چهارم بمعنی سهره که گلها را برشته بسته بر سر عروس و او او بلند شورا به آب شور و درین لفظ آب است بمعنی چنانکه در نبره و غیده شومی بود معروف و بمعنی
محس اگر چه شوم مصدر است حاجت بیامدند و لیکن فارسیان و او از بعضی مصادر عربی که در محاوره خود بمعنی اسم فاعل هم منقول مستعمل میکنند یا مصدر که بکار
نیاده میازند چنانکه خلاص و خلاصی و سلامت و سلامتی همچنین شوم و شومی شوره پشتی شوخی و کج ادای از مصطلحات شومی بالضم شومر از برهان فصل
ششین معجم مع یای موز به شهر و بالفتح و درم و دینار ناسره که خاص در یک شهر رایج باشد و این و اصل شهر و او دیگر از مطابق قاعده معروف و در
کردند و نیز آن درم ناسره که یکی از ملوک ظالم در ملک خود و بر راج کرده بود در ملک دیگران رواج نیافت از رشیدی و سراج و ضیا بان و برهان

